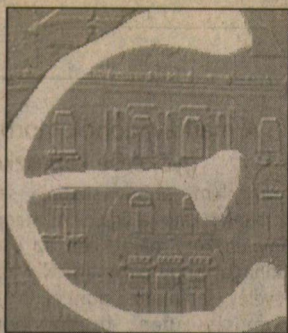

55081

SZ

GEDI
GYETEM

XL. évf. 4. szám

55

2000.
április 18.

KULTURÁLIS-KÖZÉLETI KÉTHETILAP

Tisztelt Szerkesztőség!

„Audiatur et altera pars.” – „Hallgattassék meg a másik fél is!”

A Szegedi Egyetem április 4-i számában, a Vezércikiben megjelentekre szeretnék reagálni.

Az ott leírtakban, Nagy Gábor újságíró Bíró Teofil BTK HÖK-ös képviselő-társamat és engem is „hírbehozott” az eseti szocitám eredmények listája alapján.

Igaz, hogy ott van a nevünk a listán.

De nem tiltja semmi szabályzat, hogy HÖK-képviselő állandó és eseti szociális támogatásra pályázzon. Bár titkosan kezelik az eseti szociális támogatás pályázatait, saját pályázatunkba Bíró Teofil képviselőtársammal együtt betekintést engedünk, hogy lehetőséget adjunk arra, hogy bárki saját szemével meggyőződhesen: a támogatást megérdemelten kaptuk. A másik fontos momentum: „Vissza kellene találni az egyetemistákhoz a HÖK-ek.” – írta Nagy Gábor. Tudomásom szerint az előző HÖK testület is, de a jelenlegi pedig biztos, igyekszik mindent megtenni a hallgatókkal való kontaktus minél szélesebb körű megteremtésére.

2000 márciusában a sikeres választások lezárulta után megalakult a BTK HÖK új képviselőtestülete.

Az új testület feladata, hogy magát elismertesse a hallgatókkal. Remélem, megvalósul az, amit Magyar Roland képviselőtársam is nyilatkozott a lapban. Többek között az, hogy hamarosan beköltözhetünk a BTK épületébe, annak harmadik emeletére. Ezáltal már „fizikailag” is el tudjuk választani magunkat a Hallgatói Irodától, valamint közvetlenebb „napi” kapcsolatba kerülhetünk a hallgatókkal. Nagyon fontosnak tartjuk, mert a hallgatók gyakran „összekeverték” minket a Hallgatói Irodával. Sajnos egy légtérben vagyunk, s nehéz elválasztani, hogy mi a Hallgatói Iroda és a Hallgatói Önkormányzat közti különbség.

Például eseti szocitámos pályázatot hallgatói irodai dolgozónak ad a hallgató, minket pedig ösztöndíjáról faggat, az előbbi momentum a mi feladatkörünkhöz tartozik, az utóbbi pedig a Hallgatói Iroda hatáskörébe.

Rátérve az információáramlásra, örömmel jelenhetem a BTK HÖK új honlapot jelentetett meg az interneten. Az elérési cím: www.cab.u-szeged.hu/~BTKHOK 2000. 03. 10. óta már 362-en látogatták meg a honlapunkat. Több almenünk is van, többek között ahol a hallgató megtalálhatja a képviselők névsorát és címüket, telefonszámukat. A HÖK Info tábláin is megtalálhatók az aktuális információk.

Ha lesz rá lehetőség és igény, továbbá a Szegedi Egyetem is partner lesz ebben, akkor kéthetente megjelentethetnénk a lapban egy kivonatos „információs blokkot”.

Visszatérve a Vezércikiben elhangzott utolsó mondatra: „Be lehet bizonyítani az ellenkezőjét!”

Úgy gondolom nekünk nem a válaszcikkek írása a feladatunk. Szeretnénk azonban, ha a Szegedi Egyetem újságírói objektívebben írnának, többek között a mi munkánkról is. Képviselőtársaim próbálták a szerkesztőség figyelmét felhívni arra, hogy szerezzék be a kellő információkat az érintett kérdésekkel kapcsolatban, de ők ettől elzárkóztak, arra hivatkozva, hogy ez az ő véleményük. Mindazonáltal kérem az újságírókat objektivitásuk növelésére! Bízom abban, hogy a jövőben a Szegedi Egyetem és a BTK HÖK kapcsolata gyümölcsözőbb lesz.

Tisztelettel:

Fekete László
SZTE BTK HÖK-képviselő

A marhavagonok morbid bája, avagy hány gyökérbe kapaszkodik A szerk.?

Elképzem, ahogy szobája sarkában gyertyát gyújt az ismeretlen katona sírja előtt, magnón meghallgatja a Katjusák lágy énekét, majd kilép az utcára csendben. Senki sem tudhatja, hogy piros filctollal írta föl – lám-lám, az óvodai nevelés sarkalatos pontjai – reggel a fürdőszobában a fogmosás után frissen borotvált mellkasára (csak ünnepnapokon): ÉLJEN ÁPRILIS 4!

Magában ünnepel: hát nem csodálatos? Nekem nősz nagyra (ál)szentem! Rajzoltál az oviban? És miket? Ahogy a hős vörös katona kimászik a lövészárokból egy Zsoltán! fölkiáltással, vállán békegalamb? Ez nekem is tetszene, megmutatod egyszer? Fölnőttél? Utánanéztél dolgoknak? És úgy találtad, hogy minden rendben van veled? Minden hogy megromlott 1989 után, egészen a velejéig, s íme itt az Orvos Orvosovics Orvosov, aki küzd egészen az ösztöndíjig. Ez egyszerűen fantasztikus, csak vérlázítóan ostoba, sértő, primitív, képtelenség átnézni fölötte. Úgy érzem, joggal ad okot gúnyolódásra, másra nem is alkalmas.

Ha megengeded, akkor most röviden elsorolnám, hogy többek között kiket nem rajzoltál le az oviban:

– azokat a nőket, akiket a front mögött fölfejlődő nemes szabadítók brutálisan megerőszkoltak,

– azokat, akiket a lerészegedett, magukról és anyjuk tekintetétől megfeledkezett szerencsétlen muzsikgyerekek lelőttek, mint egy kuttyát,

– azokat, akiket kényükre-kedvükre bevagoníroztak, hogy fölépítsenek Szibériában és egyéb bájos üdülőhelyeken egy másik Európát,

– azokat, akiket sváb származásuk miatt eltakarítottak az útból,

– azokat, akiket agyvelejében térdig gázoltak Tito partizánjai, miután a főlzabadtók bevezették a Délvidéken a katonai közigazgatást,

– Demény Pált, aki meztelenül látta napozni Rákosit a dutyiban.

Mesélhetnék még neked sok szépet gyönyörű századunkról, amely annyi ünnepet megérdemel, a Hideg Napokról, zsidó, cigány, sváb, magyar honfitársainkról, Sartre-ról, amint lerugdal a lépcsőn pár 56-os emigránst, és az ember természetéről, amely talán nem is olyan egyszerű, mint amilyen neveltségessé váltál akkor, amikor emlékeid és ismereteid között szelektáltál. Főlzabadtunk mi valaha valami alól is? Néhány dolog lecserelődött: *progressum ad infinitum*.

Az egyén ésszerűen cselekszik jól fölfogott érdekei alapján. Ír. Ünnepel magában, csendben: komolyan gondolja. Azt, hogy soha nem lesz belőle értelmiségi, mert az efféle irományokkal éppen a hamvasztóipar bennfentesének tesz jó szolgálatot. Nem vetlek meg érte.

Domokos Tamás

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket szerkesztett, rövidített formában közölje. Az itt közölt olvasói hozzászólások nem feltétlenül azonosak a szerkesztőség álláspontjával.

SZEGEDI EGYETEM

A kommunikáció szak lapja
SZEGEDI
TUDOMÁNYEGYETEM

Főszerkesztő: Szakács László. Felelős szerkesztő: Szakács Ildikó Réka. Rovatvezető: Récz János Csaba (egyetem). Haág Zsoltán István (merítés). Szakács Ildikó Réka (álscarte). Bencez Mariann (hölgyválasz). Nagy Gábor (reflex). Fazekas Gábor (interjú). Bajl Anita (drótháló). Vidékovics Zoltán (sport). Korrektor: Földváry Mónika. Tördelő- és képszerkesztő: Szakács László Fotók: Kédas Noémi, archívum. Kiadói Tanács: Tanács István, Dr. Róka Jolán (felelős kiadó), Dr. Havas Henrik, Szakács László. A szerkesztőség címe: SZTE Irányi 67/2 Szeged, Tisza Lajos krt. 103. alagsor. Tel.: 62/544-000/3046-os mellék. Megjelenik kéthetente, 5000 példányban, ingyenes terjesztéssel. Terjesztés, hirdetésszervezés: Györfői Zsuzsanna és Molnár Balázs Hozzáférhető: egyetemi intézményekben, könyvtáraknál, alternatív terjesztőknél. Érdeklődni lehet a szerkesztőség címén. InterNET: <http://index.szeged.hu/egyetem/>; E-mail: szegedi_egyetem@freemail.hu Kiadja a Délmagyarország Könyv-, Lapkiadó és Nyomdaipari Kft. Cím: 6740 Szeged, Stefánia 10., Sajtóház ISSN 0230 791 X

Lapunkat rendszeresen szemlézi az ország legnagyobb médiafigyelője.

»OBSERVER«
OBSERVER BUDAPESTI MÉDIAFIGYELŐ KFT.

1084 Bp. Auróra u. 11. • Tel: 303-47-38, Fax: 303-47-44 marketing@observer.hu

A szerk.

A minap bent jártam a Csillagban. Tudom, ez ma már nem nagy szám, hiszen rendszeresen fogadnak látogatócsoportokat, egyik lapársunk is elbűszkélkedett velem, amíg mi „lamentálunk” itt börtönlevelezésről, érzélgösködünk, addig ők bent voltak, és látták, amit láttak. Amiről aztán nem sok mindent írtak, és nem is a megfelelő formában, de ez jelen esetben végül is mindegy, mert a tapasztaltak százszor többet értek annál az interjúnál.

Szóval bent jártam. S elég sok mindent láttam.

Az ember ilyenkor előtte elképzelem, milyen lesz, milyenek az elítéltek, a fegyőrök, milyen egy zárka, milyen a napirend, miket csinálhatnak, és mi az, ami tilos, ésatöbbi, ésatöbbi.

Aztán gyökeresen megváltozik a véleménye, az összes sztereotípiája dugába dől, mert szerencséje van és bement. S ha még nagyobb szerencséje van, akkor ki is jön onnan, s a kettő között nem telik el több pár óránál, akkor tényleg igazán szerencsésnek mondhatja magát. Engem ez az utóbbi nagy szerencse ért (sokak bánatára). Az a négy és fél óra meggyőzött arról, hogy nem érdemes még gondolatban sem elkövetni semmilyen büntényt.

Csak ha nem bukom le. De a lebukás veszélye mindig fennáll, s egyáltalán nem biztos, hogy megúszom. De ha a megúszás is biztosítva van, akkor esetleg mégis kipróbálnám. De hol lehet ilyen hely? Egy nagyobb intézmény talán alkalmas terep lehet erre. El lehet bújni, ki lehet siklani, ott talán. De ott sem egyszerű.

Állj! Mindez csak feltételezés! Szóval, ha esetleg összejönne minden, akkor valahogy így csinálnám. Remélem nem adok tippet senkinek! Gyötörne a lelkiismeretem, ha igen.

Nem árt, ha vezető beosztásban vagyok és haverom egy nálam is vezetőbb személy. Előnyös továbbá, ha szervezeti átalakulás van abban a bizonyos intézményben. Szóval első lépésként nyitni kell egy olyan munkaszámot a haverom körzetén belül, ami nem tűnik fel senkinek, jönnek-mennek rajta a pénzek (inkább jönnek). Előnyös továbbá, ha az intézményen belül, nevezzük az intézményt az egyszerűség kedvéért egyetemnek, van olyan szak, ami egy másik egyetemnek a kihelyezett tagozata. Most jön a lényeg, ezt felületesen olvassák, tényleg nem akarok tippeket adni! A kihelyezett tagozat hallgatói normatíváit erre az általunk nyitott számlára kell jó pulikutya módjára tereelni. Onnan már gyerekjáték, le sem írom, annyira egyszerű. De eszembe jutott egy másik megoldás is! HÖK-ös vagyok. (Elnézést, egy fél gondolat az egész és a többségre nem igaz!) Annyi ösztöndíj-kiegészítést utaltatok ki magamnak annyiféle címen, amennyit csak bírok.

Szerintem nagyon begyönne! Sic! Mindezekről következő számunkban számolunk be.

A tiszai tragédia – interjúkban elbeszélve

Apám vitt ki először a Tiszához biciklin. Tiszavirágzás volt. Hatalmasnak tűnt a víz, el sem hittem, hogy ilyen víztömeg egyáltalán létezhet. Családomat szoros kötelék fűzi a Tiszához. Apám 1957-től egészen a nyugdíjig a vízügyi igazgatóságnál dolgozott, a keresztapám pedig gáttör volt. Ő kinn lakott a folyó partján. Rengeteget jártunk le a Tiszára fürdeni. Amikor szomjasak voltunk, szólított egy felnőttnet, aki be ment a folyó közepére, megmerített egy üveget, mi pedig abból ittunk. Akkor még nyugodtan lehetett inni belőle.

(Interjúink a 10-11. oldalon olvashatók)

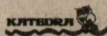
Egyetem

4-7. oldal Hírek, pályázatok

Merítés

8. oldal Nem nagyon jött be
9. oldal Nyitás és étékmegőrzés – interjú dr. Szabó Gáborral a SZÉF kari főigazgatójával
10. oldal A tiszai tragédia – interjúkban elbeszélve
12. oldal A közszolgálatosság paradoxonjai

Alacarte

16-20. oldal Színház csodavilág!
Szórakoztató szorongás
Reklámgrafikai kiállítás a Bartókban
KÉM: Vény Nélkül
Grecsó Krisztián: Ezeregy éjszaka – egy darabka november, 1999 – (1. rész),

Reflex

21. oldal Vezérciki; Egyetemi álhírek
22. oldal Hétköznapi furcsaságok II.; 29 millió; A nagyvonalúságról
23. oldal Minden rendben; Interaktív

Hölgyválasz

24. oldal „Egy férfi nem eshet teherbe...”
25. oldal Naomi Wolf: A szépség kultusza; Mobilizált fiatalok

Interjú

26. oldal Mindenhol jó, de legjobb Barátok közt – interjú Halász Gáborral és Rékasi Károllyal

Drótháló

28. oldal „Információszerzésre használom az Internetet”
29. oldal Isten hozott a hálón!

Sport

30. oldal A taccsos elnök
31. oldal A fehér sport fekete napjai; A francba

e-mail: szegedi_egyetem@freemail.hu; Internet: index.szeged.hu/egyetem

Lapzárta: 2000. április 13. Cím- és hátlap: Kádas Noémi

Ingujiban

Az „Akadémikusok nyakendőd nélkül” című sorozat következő vendége *Dr. Telegdy Gyula*, a Szegedi Tudományegyetem Kórélettani Intézetének igazgatója lesz. A második alkalommal meghirdetett kötetlen beszélgetésre május 4-én 18 órától kerül sor a Móra Ferenc Múzeum dísztermében (Roosevelt tér 1-3.).

BTK

A hatodik fej

Az SZTE Angol-Amerikai Intézte az idén immár hatodik alkalommal adta át a Kathleen Heaslip Wodala emlékérmét. Az Emlékérmét az intézet dolgozói 1995-ben alapították elhunyt kollégájuk emlékére. Kathleen Wodala húsz évig dolgozott a JATE Angol Tanszékén, és munkatársai úgy gondolták, még húsz évvel meghosszabbítják jelenlétét maguk között azzal, hogy két évtizeden át minden évben átadják a róla elnevezett Emlékérmét az intézet arra érdemes hallgatójának. Az idei díjazott *Dragon Zoltán* V. éves angol-amerikanisztika szakos hallgató.

Aki kimarad, nem marad le

Legutóbbi lapszámunk szegedi vonatkozású akadémiai hírei közül sajnálatosan kimaradt a következő információ: az MTA Doktori Tanácsa 2000. március 17-én tartott ülésén *dr. Pál József* egyetemi tanárnak a Magyar Tudományos Akadémia doktora tudományos címet adományozta.

Négy nyelven beszélő hirdetés

A Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi kara felvételt hirdet kétéves szakfordító és tolmácsképző tanfolyamára angol, francia, orosz és német nyelvből a

2000-2001-es tanévre. A kétéves képzés során lehetőség nyílik a nemzetközi politikai, jogi, kereskedelmi, pénzügyi területekhez tartozó háttérismeretek és szakterminológia elsajátítására, valamint magas szintű fordítási és tolmácsolási készségek megszerzésére a választott nyelven. A tanulmányok sikeres befejezésének eredményeként a tanfolyam résztvevői szakfordítói és tolmács bizonyítványt kapnak. A tanfolyamra diplomások és az 1999/2000-es tanévben negyed- vagy ötödéves felsőoktatási hallgatók egyaránt jelentkezhetnek, amennyiben a választott nyelvet felsőfokon ismerik. Azokat a jelentkezőket veszik fel, akik sikeres felvételi vizsgán bizonyítják magas szintű nyelvtudásukat és alkalmasságukat a fordítói, illetve tolmácsolási tevékenységre. A képzés tanszékközi program keretében történik az érintett nyelvi tanszékek támogatása és felügyelete mellett *dr. Németh Jenő* programigazgató vezetésével. Tekintettel arra, hogy a tanfolyamokra kötött munkaidőben dolgozók jelentkezését is várják, a kötelező 13-14 gyakorlati órát terveik szerint a hét második felében tartják.

A felvételi vizsgadíj előreláthatólag 4.000,-Ft.

A tandíj egy félévre előreláthatólag 75.000,-Ft.

Jelentkezési határidő 2000. május 12.

Bővebb információ: SZTE BTK Dékáni Hivatal, 6722 Szeged, Egyetem u. 2-4., Tel.: 544-362

Lancasteriek kíméljenek!

A Drezdai Technische Universität ösztöndíjas helyeire szóló pályázatok intézményi rangsora

A Drezdai Technische Universität-re szóló hallgatói és oktatói pályázatok intézményi szintű elbírálása megtörtént. A bizottság, melynek tagjai voltak *dr. Homoki Nagy Má-*

ria oktatási rektorhelyettes, *Bassola Péter*, a Német Nyelvészeti Tanszék vezetője, továbbá *Balogné Molnár Gabriella*, a Külügyi Osztály vezetője.

A kiírásra 4 rövid kutatói és 15 hallgatói pályázat érkezett. Az rövid kutatói pályázatokkal kapcsolatban a bizottság nem készített rangsorolást, hanem az összes pályázatot támogatta, és azok anyagát elküldte a drezdai félnek.

A 15 beérkezett hallgatói pályázatot értékelve a bizottság az első 10 továbbküldését javasolta, a következő rangsort alakította ki.

1. *Himesi Ágnes*
2. *Kárpáti Krisztina*
3. *Kubovics Szilvia*
4. *Dux László*
5. *Molnár Zsolt*
6. *Nagy Gabriella*
7. *Sörös Gergely*
8. *Keller György*
9. *Hómann József*
10. *Somogyi Katalin*

A többi pályázó pályázatát a bizottság helyhiány miatt elutasította. Arról, hogy a fenti 10 hallgatóból ténylegesen hányan kapnak ösztöndíjat, a drezdai egyetem és a Herbert Quandt Stiftung közösen dönt, amiről a kiírás értelmében június 28-ig kell értesítést kapniuk a pályázóknak.

Retyerutya vizitáció

Jóváhagyott tanulmányutak testvéregyetemi szerződések keretében:

Brno
Novák György docens, Amerikanisztika tsz., 7 nap
Alessandro Rosselli lektor, Olasz Nyelvi és Irodalmi tsz.

Göttingen
Szabó József egyetemi tanár, Magyar Nyelvészeti tsz., 5 nap

Lódz
Sebők Ferenc adjunktus, Történeti Segéd tudományok tsz., 5 nap

Odessa
Baróti Tibor adjunktus, Orosz Filológiai tsz., 10 nap

Újvidék
Szajbély Mihály docens, Klasszikus Magyar Irodalmi tsz., 5 nap
Hász-Fehér Katalin adjunktus, Klasszikus Magyar Irodalmi tsz., 5 nap
Kacziba Ágnes docens, Szláv Filológiai tsz., 5 nap
Kontra Miklós egyetemi tanár, Angoltanár-képző és Alkalmazott Nyelvészeti tsz., 4 nap

Temesvár
Barát Erzsébet adjunktus, Angol tsz., 7 nap
Christian Réka tanársegéd, Amerikanisztika tsz., 3 nap
Marjanucz László docens, Új- és Legújabbkori Magyar Történeti tsz., 5 nap

Turku
Szőnyi György Endre docens, Angol tsz.
Dolovai Dorottya tudományos segédmunkatárs, Finnugor Nyelvtudományi tsz., 5 nap
Németh Anikó tanársegéd, Angoltanár-képző és Alkalmazott Nyelvészeti tsz.

Udine
Sipőcz Katalin adjunktus, Finnugor Nyelvtudományi tsz., 5 nap
Ezio Bernardelli lektor, Olasz Nyelvi és Irodalmi tsz.

Szentpétervár
Bagi Ibolya docens, Orosz Filológiai tsz., 14 nap
Szöke Katalin docens, Orosz Filológiai tsz., 14 nap

Tartalék:
Szebenyi Péter egyetemi tanár, Neveléstudományi tsz., 14 nap
Kozmács István adjunktus, Finnugor Nyelvtudományi tsz., 14 nap

Telefonszámváltozások:

Történeti Intézet:

Új- és Legújabbkori Egyetemes Történeti Tanszék

Marjanucz László 4804

Legújabbkori Egyetemes Történeti Tanszék

Pándi Lajos 4805

Tomka Béla 4806

Karsai László 4806

Középkori Egyetemes Történeti Tanszék

Márton Alfréd 4630

Galamb György 4630

Polgár Szabolcs 4630

Történeti Segédtudományok Tanszék

Almási Tibor 4824

Rigóné Péter Irén 4824

Pihurik Judit 4824

Új- és Legújabbkori Egyetemes Történeti és Mediterrán Tanulmányok Tanszék

Kukovecz György 4825

Pályázati Iroda:

Pereszlényi Gábor pályázati referens 4167

Tarjányi Tamás rendszergazda 4308

Minden út Rómába vezet

A BTK Hallgatói Önkormányzata olaszországi kirándulást szervez, melynek időpontja: 2000. május 16-23. Útvonal: Velence - Róma - Nápoly - Pompei - Assisi - Firenze

Részvételi díj: 37.000 Ft
Érdeklődni lehet:
A Hallgatói Külügyi Bizottságon, illetve a BTK HÖK-ösök közül Papp Lászlónál, Somogyi Ferencnél és Biró Teofilnál (30/233-7832) a Hallgatói Irodán, valamint Bán Ferencnél (20/317-0643), Kiss Róbertnél (62/401-597) és Varsányi Eszternél (20/333-0026)

TTK

Papír(de)forma

Az alábbiakban közreadjuk az SZTE TTK HÖK-választások eredményét reprezentáló adatsort. Tekintettel arra, hogy a meg nem választott jelöltek lajstroma is tartal-

maz totógyilkos eredményeket, így a teljes listát olvasóink elé tárjuk.

Leadott szavazatok száma: 729

Ebből érvényes: 726

A választás végeredménye a kapott szavazatok száma szerint, csökkenő sorrendben:

Tóth Balázs	341
Németh Lénárd	298
Kövágó Tamás	276
Hervay Tibor	273
Bátri Dénes	269
Illés Tamás	256
Zsák Péter	234
Gyenes Andrea	232
Dénisch Krisztina	207
Rozsi Gábor	207
Borsányi Lóránt	200
Trényi Imre	199
Sáli Ágnes	182

Sarkadi Renáta	173
Kovács Gábor	172
Bodor Gábor Csaba	171
Halustyák Zoltán	166
Wanek Péter Franz	163
Bujtor Máté	157
Daradics Szilveszter	156
Szarvas György	153
Besenyei Péter	152
Szuperák Milán	150
Kállai Péter	146
Hevér Lőrinc	143
Botlik Anikó	137
Takács Lajos	137
Papp Balázs	129
Papp Zsolt József	118
Theisz Ádám	109
Serényi Tamás	106
Matits Viktor	101

Demonstrátori pályázat (No demo version)

Az Informatikai Tanszékcsoport olyan hallgatók jelentkezését várja, akik szívesen részt vennének demonstrátorként az egyetemi oktatásban a 2000-2001. tanévben. Jelentkezhetnek:

- II. és III. éves programozó matematikus,
- IV. éves programtervező matematikus,

- II. és IV. éves közgazdasági programozó matematikus hallgatók.

A pályázati anyag az alábbiakat kell, hogy tartalmazza:

1. A hallgató neve, szak, évfolyam, e-mail cím.

2. Az oktatni kívánt tantárgyak felsorolása prioritási sorrendben. Őszi és tavaszi félévben tartott kurzusok egyaránt megnevezhetők. (Minél több tantárgy szerepel a pályázatban, annál nagyobb az esélye a demonstrátori foglalkoztatásnak.)

3. Dátum, aláírás.

4. Melléklet: indexmásolat az összes eddig elvégzett félévről (a fényképes előlappal együtt).

Figyelem! Aki 2000. évben már adott be demonstrátori pályázatot, annak azt nem kell megismételni. A korábban beadott pályázatok azonban aktualizált adatokkal újra benyújtandók!

A pályázati anyagot az alábbi helyeken lehet beadni:

- dr. Katona Endre tanulmányi felelős (Árpád tér 2., 42. szoba),
- Tanszéki iroda (Árpád tér 2., 52. szoba).

Jelentkezési határidő: 2000. április 22.

2000. május 15-ig e-mailen értesítést kapnak mindazok, akik a 2000. őszi félévben részt fognak venni az oktatásban.

Doktori pótlék

Az Informatika PhD program speciális, az egyetemi és a kari szabályzatot túli, az előző számban megjelentetett feltételeken kívüli követelményei:

1. A két nyelvvizsga a következő nyelvekből kerüljön ki: angol, német, francia, spanyol, olasz és orosz. Kötelezően angol a két nyelvvizsga valamelyike, de nem feltétlenül a középfokú.

2. A szigorlatra választható fő- és melléktárgyak az alábbiak:

Automaták és formális nyelvek

Diszkrét matematika a számítástudományban

Algoritmusok bonyolultsága

Általános algebra a számítástudományban

Szoftver-engineering

A számítástudomány alkalmazásai

A fentiek mindegyike választható fő- és melléktárgynak is.

3. A disszertációval, illetve a tudományos tevékenységgel kapcsolatos elvárások:

Terjedelem: 80-120 oldal.

Angolon kívül más idegennyelvű összefoglaló nem szükséges.

Legalább három, eredményétől független dolgozat teljes terjedelmű publikálása olyan nemzetközi folyóiratban vagy egyéb kiadványban, amelyet a

Mathematical Reviews, a Zentralblatt für Mathematik vagy a Computing Reviews referál, vagy amely szerepel a Science Citation Index listáján (a tavalyn). Elegendő azonban igazolni a dolgozat közlésének elfogadását.

A disszertációban foglalt új számítástudományi eredmények meghatározó részének publikáltságát a fentieknek megfelelően dokumentálni kell. Alkalmazásuk esetén lényeges, hogy az eredmények számítástudományi szempontból értékelhetők legyenek.

Rendszeres képzésben résztvevőknek 8 kurzusból kell vizsgát tenniük. Ebből 3-3 azonos blokkba tartozzon, 2 pedig egyéb blokkba, illetve blokkokba.

A PhD programban való részvétel formái: nappali, levelező és a szervezett felkészülés nélküli forma. Külön eljárás vonatkozik a határon túli magyarokra és az idegennyelvű képzésben résztvevőkre. Minden szervezett képzésben résztvevőnek felvételi vizsgát kell tenni. A felvételi vizsgák júniusban vannak, jelentkezni május közepéig lehet a JATE TTK Dékáni Hivatalából beszerezhető űrlapokon. A nappali képzés kivételével tandíjat kell fizetni, ennek összege évente változik, az érdeklődők keressék meg a doktori program elnökhelyettesét ez

ügyben. A nappali képzésben résztvevők ösztöndíjat kapnak (ez jelenleg havi nettó 39 e Ft., a mindenkori minimumálber kétszerese, adómentesen)

Felvételi vizsga

A felvételi vizsga nem egy ismételt államvizsga, inkább annak a felmérésére szolgál, hogy a jelentkező várhatóan tudja-e teljesíteni a későbbi követelményeket. Olyan esetben, amikor a jelentkező diplomája alapján ez nem dönthető el, szakmai kérdésekkel tisztázzák, hogy eddigi tudása elegendő-e a sikeres részvételhez. A felvételi során 10 pont kapható a felvételi vizsgán nyújtott teljesítményre, maximum 10 pont a diploma minősítésére, 2 pont, ha az illetőnek legalább kettő középfokú C típusú nyelvvizsgálója van, és további maximum 10 pont, ha Országos Tudományos Diákköri Konferencián vett részt (tehát továbbjutott a helyi konferencián), vagy ha értékelhető tudományos folyóiratbeli cikke van (akár társszerzőséggel). Az így kapható 32 pontból 16 mindenképpen szükséges ahhoz, hogy a jelentkezőt fel lehessen venni (a kari szabályzat ezt megköveteli).

Az Ösztöndíj Alapítvány (1701 Budapest, Pf. 69) célja, hogy rendszeres havi ösztöndíjak formájában hozzájáruljon magyarországi felsőfokú tanulmányok folytatásához olyan idegen állampolgárságú, szomszédos országbeli magyar nemzetiségű fiatalok esetében, akik tanulmányaik befejeztével visszatérni szándékoznak szülőhazájukba.

ÁJTK (ELŠA) Joggal ajánljuk

Kisebbségek Helyzete a III. évezred küszöbén – Nemzetközi konferencia az ELŠA Szeged szervezésében

A rendezvény időpontja: 2000. április 19-20. Helye: Szegedi Tudományegyetem

Rektori Hivatal Tanácssterme (Szeged, Dugonics tér 13)
Meghívott előadók:

Dr. Homoki Nagy Mária, a SZTE oktatási rektorhelyettese, a Jogtörténeti Tanszék egyetemi docense

Dr. Kaltenbach Jenő, kisebbségi ombudsman

Dr. Farkas László, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának kisebbségi referense
Dr. Lakatos Béla, a Humán Szolgáltató és Pedagógiai Intézet képviselőjében

Dr. Morzsányi Éva, a Magyar Vöröskereszt főtitkár asszonya

Dr. Loss Sándor, a Nemzetközi és Etnikai Kisebbségi Jogvédő Iroda miskolci igazgatója

Dr. Farkas Lilla, a Magyar Helsinki Bizottság képviselőjében

Dr. Bárkányi Gábor, a Belügyminisztérium Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalától

Dr. Kontra Miklós, az Angol Alkalmazott Nyelvészeti Tanszék tanára

Dr. Tóth István, a Szegedi Nemzetiségi Önkormányzatok Társulásának elnöke

A 40-45 perces előadásokat 15-20 perces vita követi.

A konferencia főbb célkitűzése és várható eredményei: az előadássorozat célja, hogy bemutassa a Magyarországon élő nemzeti és etnikai kisebbségek politikai, jogi, illetve beilleszkedési lehetőségeit, valamint ezzel párhuzamosan szó esik a környező országokban élő kisebbségek – különös tekintettel a határainkon túl élő magyarok – lehetőségeiről.

Az Európai Unióban központi fontosságú az emberi jogok védelme, ezen belül is különös hangsúlyt fektetnek a kisebbségek helyzetének megoldására, jogaik biztosítására. A rendezvény célja a kérdéskör sokrétű megvilágítása mellett a környező országokban működő ELŠA szervezetek kooperációjának eredményes összehangolása. Röviden az ELŠA-ról: az Európai Joghallgatók Szövetsége

(The European Law Students' Association) joghallgatók és fiatal jogászok politikailag semleges, non-profit szervezete. 1981-ben négy – német, lengyel, osztrák és magyar nemzetiségű – joghallgató alapította, jelenleg 41 országban mintegy 180 helyi szervezet keretében működik, 25.000 taggal. Az ELŠA jelmondata és egyben legfőbb célkitűzése, hogy „előmozdítsa egy olyan igazságos világot, amelyben érvényesül az emberi méltóság és a kulturális sokszínűség iránti tisztelet”.

A szervezet hierarchiája a következőképpen épül fel:

– nemzetközi szint: ELŠA International, székhelye Brüsszel

– országos szint: ELŠA Magyarország, székhelye Miskolc

– helyi szint: ELŠA Budapest, ELŠA Debrecen, ELŠA Miskolc, ELŠA Szeged

Tevékenységi körök:

– Szemináriumok és konferenciák rendezése (nyári egyetemek, szakmai konferenciák, előadások);

– Tudományos tevékenység (esszéíró- és párbeszédversenyek, országgyűlés- és törvényalkotás, tudományos kutatócsoportok létrehozása, tudományos munkák publikálása);

– Külföldi gyakornoki programok koordinálása (évente kb. 400 lehetőség Európa-szerte);

– Szaknyelv-tanfolyamok szervezése;

– Külföldi tanulmányutak lebonyolítása;

Az ELŠA együttműködik az ENSZ-szel, az Európai Unióval és az Európa Tanáccsal. Az ENSZ-nek számos szakosított intézményénél konzultatív státusszal rendelkezik. A szervezet jogosult arra, hogy megfigyelői minőségben részt vegyen az Európa Tanács ülésein.

Magyarországon egyedül a szegedi szervezet rendelkezik önálló újjal, mely ELŠA-lap néven havonta jelenik

meg, s amely egyben a rendezvény hivatalos lapja is. Partnermédiák: Szegedi Egyetem, Délmagyarország, Tisza Rádió, Rádió88, VTV.

SZÉF (MTA)

Konzerválható gondolatok – sűrűsödésgátló nélkül

A IV. Nemzetközi Élelmi-szer tudományi Konferencia (2000. április 27-28.) programja

A konferencia helye: MTA Szegedi Akadémiai Bizottság Székháza (Szeged, Somogyi u. 7.)

Résztvevő intézmények:

Szegedi Tudományegyetem
Szegedi Élelmiszeripari Főiskolai Kar

Szegedi Tudományegyetem Mezőgazdasági Főiskolai Kar
Csongrád Megyei Agrárkamara

Csongrád Megyei Kereskedelmi és Iparkamara

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Debreceni Egyetem

Delf Technical University, The Netherlands

Environmental Management and Business Research Unit
University of Hertfordshire, UK

Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium

Kaposvári Egyetem, Állattudományi Kar

Központi Élelmiszeripari Kutató Intézet

Magyar Tejgazdasági Kísérleti Intézet

Nyugat-Magyarországi Egyetem, Mosonmagyaróvár

Országos Hús- és Tejellenőrzési Felügyelet

SIK The Swedish Institute for Food and Biotechnology, Göteborg

Szent István Egyetem, Gödöllő, Gépészmérnöki Kar

UMIST Manchester, UK

Program
2000. április 27.

8.00-10.00 Regisztráció
10.00-10.10 Megnyitó

Meghívott előadók:
Mészáros Rezső egyetemi tanár, rektor
Szabó Gábor egyetemi tanár,

rektorhelyettes
Horváth Lajos, a Kereskedelmi és Iparkamara titkára

Plenáris ülés

Elnök: *Fenyvessy József* tanácskezelő egyetemi tanár
 10.10-10.30 *Folláth Gy.-né*: Az élelmiszeripar helyzete az ezredfordulón.

10.30-10.50 *Biacs P.*: Élelmiszerek minősége és biztonsága az EU-integráció tükrében.
 10.50-11.10 *Szeri L.*: A gyakorlati munkahelyek elvárásai a felsőfokú képzéstől.

11.10-11.40 *Stefan Henningsson*: A hulladék mennyiségének minimalizálása Kelet-Anglia élelmiszeriparában

11.40-12.00 *Horváth Z.*: A minősítés a jelen valósága a jövő záloga.

12.00-12.20 *Salgó A.*: Új mérési lehetőségek az élelmiszer-minősítésben.

Délután
 Elnök: *Tóthné Szita Klára* egyetemi docens

14.00-14.20 *Csapó J., Csapó-Kiss Zs., Kametler L., Varga-Visi É., Pohn G.*: Élelmiszerek és takarmányok D-aminosav tartalma.

14.20-14.50 *Par Olsson*: Az élelmiszer LCA kutatás prioritásai az EU-n belül

14.50-15.10 *Szakály S.*: Az egyetem és a magyar tejgazdaság jelene és jövője

15.10-15.30 *Győri Z.*: A búza-minőség complex megközelítése.

15.30-15.50 *Szigeti J.*: Széles hatáskörű környezetbarát fertőtlenítőszer a baromfitenyésztés és -feldolgozás szolgálatában.

15.50-16.10 *Beke J.*: A terményszárítási folyamat egyes kérdéseinek elemzése

16.10-16.50 *Green, K., J. Quist, Tóth-Szita, K., Szekeres, Zs., Szűcs L., W. Young*: Stratégiák kifejlesztése az angol, magyar és holland háztartások fenntartható táplálkozására normatív szcenáriók és workshopok alapján.

18.00- Szakember találkozó

I. Szekció - 2000. április 28.

Elnök: *Kovács Erzsébet* Tiszteletbeli egyetemi docens

9.30-9.45 *Csapó J., Csapó-Kiss Zs., Kametler R., Varga-Visi É., Pohn G., Horváth P.*: Különböző technológiával készült sajtok összes szabad és szabad D-aminosav tartalma
 9.45-10.00 *Sófalvy F., Szűcs-Péter J., Avasi Z., Vidács L.*: A genotípus és életkor hatása különböző típusú hybrid végtermékek vágóértékére.

10.00-10.15 *Kispéter J.*: Élelmiszerek besugárzottságának kimutatására elfogadott nemzetközi szabványok és azok hazai adaptálása.

10.15-10.30 *Vidács L., Nyíri A.*: A sertés hús minőségét befolyásoló néhány endogén és exogén tényező vizsgálata.

10.30-10.45 *Fenyvessy J., Jávora A., Csanádi J.*: A tej és tejtermékek táplálkozás-élettani megítélése.

10.45-11.00 *Jankó-Forgács J.*: A minőségbiztosítás fogalmának változása az EU-ban.

11.00-11.15 *Hodúr C., Szabó G., Bajusz-Kabók K., Halász-Fekete M.*: Energiatakarékos besűrítési eljárások

11.15-11.35 Szünet
 Elnök: *Hodúr Cecília* főiskolai tanár

11.35-11.50 *Kukovics S., Molnár A., Fésűs L., Anton I., Zolnai A., Ábrahám M., Daróczy L.*: A különböző juhajták tejének sajtkihozatali adatai

11.50-12.05 *Molnár Gy., Jávora A.*: Különböző juhajták húsminősítése.

12.05-12.20 *Sófalvy F., Szűcs-Péter J., Avasi Z., Vidács L.*: Shaver farm kettős hasznosítású hybrid fajtaváltozatok vágóértékének összehasonlítása.

12.20-12.35 *Csapó J., Csapó-Kiss Zs., Kametler R., Varga-Visi É., Pohn G., Horváth P.*: Kérődző háziállataink kolosztrum és tejösszetétele.

12.35-12.50 *Szakály Z., Kokovai I., Pósa O., Berke Sz.*: A funkcionális minőség szerepe állati eredetű élelmiszerek-nél.

12.50-13.05 *Bara-Herczegh O.*: Félkemény sajt érési folyamatának vizsgálata fizikai és

kémiai módszerekkel.

13.05-13.20 *Eszes F.*: Fenn tartható fejlődés és hőkezelés
 13.20-13.35 *Csanádi J.*: A juhtej termelése és feldolgozása Magyarországon.

II. Szekció - 2000. április 28.

Elnök: *Véha Antal* egyetemi docens

9.30-9.45 *Nagy E.-né, Nagy E., Heves Cs., Fabulya Z.*: Az információs rendszerek szerepe a magyar élelmiszeriparban az EU-csatlakozás tükrében
 9.45-10.00 *Pallagi-Bánkfalvi E., Horváth-Almássy K.*: A minőségbiztosítás hatása a vállalati eredményességre.

10.00-10.15 *Heves Cs., Nagy E.*: A CAI/CBT módszertan ráfordítási és finanszírozási problémái az oktatásban

10.15-10.30 *Nagy E., Heves Cs.*: Az oktatói önkontroll szerepe a felsőoktatásban.

10.30-10.45 *Gulyás L., Kis Rurális térségek területfejlesztési problémái, különös tekintettel Csongrád megyére.*

10.45-11.00 *Tanács L., Matuz J., Fehér L., Balogh Cs., Farka Baráti G., Kovács Zs.*: Peszticidés állománykezelések hatása a búzafajták szemtermésének sütőipari tulajdonságaira.

11.00-11.15 *Gyeviki J., Fabulya Z., Kiss R.*: Fuzzy szabályozás gyakorlati megvalósítása.

11.15-11.35 Szünet

Délután
 Elnök: *Tanács Lajos* egyetemi tanár

11.35-11.50 *Rigó K., Téren J., Varga J.*: Élelmiszerszennyező *Aspergillus* fajok ochratoxin termelő és lebontó képességének vizsgálata.

11.50-12.05 *Véha A., Gyimes E.*: Szemkéménység-jellemzők összehasonlító vizsgálata szegedi és martonvásári búzafajtáknál.

12.05-12.20 *Kovács E. T., Gerő L.*: Pseudo cereália bázisú funkcionális élelmiszerek előállítási lehetőségei.

12.20-12.35 *Markovics E., Matuz J., Véha A.*: Tésztavizsgálatok reofermentométerrel.

12.35-12.50 *Soós J.*: Bioszenzorok élelmiszeripari alkalmazása.

12.50-13.05 *Gyimes E., Véha A.*: Összefüggések az étkezési búzák néhány fizikai és érték-mérő beltartalmi tulajdonságai között.

13.05-13.20 *László Zs., Szabó G.*: Spektrofluorometria alkalmazásának lehetőségei az élelmiszeriparban.

13.20-13.35 *Lendvai E.*: Az élelmiszeripar helyzete és strukturális változásai a 90-es években.

A Rendezvény támogatói:

Pick Szeged Rt., Délhús Rt., Tolnatej Kft., Hesi Rt., Her-Csi-Hús Kft., Royal Sütőipari Rt., Mikromeat Kft., Rózsavölgyi Kft., Mezőker Kft. (Makó), Nagykőrösi Konzervgyár Rt., Ilkotrade Kft., Hajdútej Rt., Sütőker Rt. (Békéscsaba), D-paprika Kft. (Csólyospálos), A Bálóna Rt. Békéscsabai Baromfifeldolgozó Gyára, Donáth Élelmiszeripari Kereskedelmi Kft., Zalahús Rt., Bács Sütő- és Édesipari Kft. (Baja), Ga-Zsó Hús, Füzesabony, Integrál ÁFÉSZ Baromfifeldolgozó Üzem (Kiskunfélegyháza)

Lapzártánk után érkezett

A Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karára eljuttatott „B” jelű felvételi jelentkezési lapok „A” szakonkénti eloszlása idén is érdekesen alakult. Az alábbiakban a BTK-n regisztrált nappali tagozatos jelentkezések összesített adataiból válogattunk. (A számok minden esetben az első alapképzéses képzési formára vonatkoznak. Az összehasonlítás végett zárójelben feltüntetjük a tavalyi adatokat is.)
 Angol 446 (449)
 Kommunikáció 563 (480)
 Magyar 488 (526)
 Néprajz 54 (70)
 Pszichológia 269 (-)
 Szerb 22 (36)
 Történelem 660 (842)
 Ukrán 7 (14)

Nem nagyon jött be...

Dékáni szünet volt a BTK-n az idén április 4-e. No, nem éppen a „felszabadulás” évfordulója miatt, hanem mert a HÖK kari napot szervezett. A rendezvény – bár talán kissé fellengzős ezt a szót használni – magját az intézetek közti focibajnokság, a csocsó- és ultiverseny, a színjátszók fellépése valamint a diákdékán-választás adta. A nap végén buli zárta a rendezvénysorozatot.

Nem nagyon jött be ez a kari nap. Lezsámítva persze az esti bulit. Ott volt aztán tömeg! Fülledt levegő, meg kis tánctér. A hangulat azonban mindenkit kárpótol – és ez a fontos! A „szünetnap” jól jött azoknak, akik többhetes fáradalmaikat – ha máskor nem is – ezen a napon pihenhették ki. Erőt gyűjtöttek az újabb bulihoz. Ők voltak a többség. A nap sportprogramjai iránt végig lanyha volt az érdeklődés. A megkérdezett hallgatók többségének az volt a véleménye, hogy a programok túl egyhangúak, nincs bennük változatoság, s akit a foci nem érdekel, az nem is talál magának valót. A lapunk tudósítójának válaszoló diákok hülyeségnek és fölöslegesnek tartották az egészet.

Az Ady téri sportpályán délután 2-től kezdődött a focibajnokság. Hét csapat szállt ringbe a díjért. A történészhallgatók a kupát házi bajnoksággá változtatták, hiszen a hét csapat közül ötben történelem szakos diákok fociztak. A döntő összecsapásban az FC Jürgen harcolt az Amnéziával. A meccs az FC Jürgen győzelmét hozta. Az FC Jürgenben focizott Kelemen Béla, Bancsák Gábor, Vercz Tamás, Swecz Csaba, Nagy Gábor, Tóth Liberius, Ács Gergő, Márkus László, Tolnai Márton és Pintye Gábor. A csapat „menedzser”: Stafira Árpád. A második helyezett Amnéziában többek között Varga Zoltán, Mészáros Gábor, Tóth Szabolcs, Farkas Zoltán, Horváth Levente, Szili Péter, Pesti Norbert, Tóth Dénes, Kácsor Péter és „Gabó, a kapus”, harcolt a győzelemért.

A focibajnokságot két kollégium, a Móra és az Óthalmi lánycsapatának meccse követte volna program szerint. Mivel a Móra csapata késve érkezett a helyszínre, ezért a viadal elmaradt. A futball-sorozat fénypontja, a tanár-diák összecsapás az esti órákban volt. A meccsen kissé feszült volt a légkör. Kezdetben még csak ismerkedtek egymással a játékosok. Laza, könnyed labdapassz zajlott a két fél között. Ki tudja, talán a vészjóslo vizsgaidőszak szele megérintette a játékosokat is, s annak túlélése motiválta lábaikat. A vész kiűrt. Elillantak a rossz álmot űző képek, és mindenki ereje teljéből esett a labdának. Az eredmény: öt-négy a diákok javára. A tanárok részéről: Bernáth Árpád, Zilahy Tibor, Koszta László, Lackó Sándor, Kovács Sándor, Tóth János, Eötvös Péter, Hárs Endre, Balázs Mihály, Kőfalvi Tamás és Hunyadi Zsolt képviseltette magát. A méltó ellenfél magját pedig a győztes FC Jürgen csapata adta. A focibajnoksággal egy időben zajlott az Ady téren a diákdékán-választás ügyességi fordulója. A három induló csapat, a Sördögök, a Kемence 2000 és a Magyar Népeség sorsverseny és különböző ötletes feladatok segítségével mérhette össze tudását. A választás a JATE-Klubban folytatódott, itt a szellemi képességet mérték fel.

Aki nagyban nem mert játszani, az játszott kicsiben. A programok másik színhelyén, a JATE klubban déli 12 órától beindult a csocsóbajnokság. Bár itt nem izzadtak meg annyira a játékosok, azért itt is keményen meg kellett dolgozni a győzelemért, no meg a díjért, ami nem volt más, mint egy-egy JATE-s egységcsomag, melyben háttitkáskát, bögrét és pólót találtak a győztesek. A csocsóbajnokságot Vajthó Szandra és Nagy Vilmos páros nyerte meg, a második helyen pedig Halasi Gábor és Halla Balázs páros végzett. A foci és a csocsó kedvelői mellett a szenvedélyes kártyajátékosok is próbára teheték tudásukat. Az ulti-partikon Boda Gábor diadalmaskodott, Papp Sándor a második, Tribol Tamás pedig a harmadik helyen végzett.

Lakos Katalin

Kari napok, ujjé!

„Lacipista”, régi barátom, közgazdász-hallgató említette, hogy a BTK kari nap előtt rendezte meg a GTK a saját kari napját. Két focimeccs között Pista – aki mind a két megmozduláson részt vett – elmondta nekem, hogy csak „szánalomból” van itt, a BTK napján. Merthogy ez nem olyan jó. Bezzeg a közgazdász-napon! Ott volt ingyen szendvics és sör – mert Pista kibulizta –, volt asztalitenisz-, röplabda-, kosárlabda- és focibajnokság. Oda tódultak az emberek, nem úgy, mint ide. Más volt a hangulat, meg minden. „Szánalomból jövők kőzéték, bölcsesték” – fejezte be mondókáját tanult barátom.

A tény, hogy csapata kikapott a focibajnokságon, alig befolyásolja mondanivalójának igazságtartalmát. A BTK kari napnak valóban csapnivaló volt a hangulata az Ady téren. Kevesen voltak ott a kezdéskor, és a végére is nehezen jött össze annyi ember, hogy a napnak jó hangulata legyen. Azt hiszem, nem a szervezőkkel volt gond. A napról tudósított bennünket plakát, szóbeli felhívás és Internet-oldal. A HÖK minden emberileg megtehetőet megtett. Mi, hallgatók vagyunk kissé tunyák. Úgy tűnik, nehéz bennünket megmozdítani. A szó szoros értelmében nem vagyunk megmozdíthatók. Azt hiszem, számunkra az igazi, nagy közösségi élmények valahogy nem vonzóak.

Jogosnak érzem a többek által megfogalmazott kérdést, hogy kell-e ez nekünk. Egyáltalán, érdemes erőfeszítéseket tenni ezért a kevés lelkes emberért? A válaszok megoszlanak. Akik jól érezték magukat, valószínűleg azt mondják, igen. Ők köszönik a HÖK-nek a napot, az esetleg elnyert díjakat és a jó hangulatot. Azok, akik a fülük botját sem mozdították, valószínűleg szintén támogatják a HÖK ilyen irányú elképzeléseit. Igen, legyen még több szabadnap, ne kelljen egyetemre, órára menni, lehesen aludni, szórakozni, dolgozni ezen a szabadnapon. Ja, hogy valami közösségi rendezvény is van ilyenkor? Nos, abból, köszönöm, nem kérek. Kérdés, a HÖK hogyan vélekedik a napról? Vajon ők hogy gondolják, érdemes hét focicsapatért és három diákdékáni címért induló közösségért ekkora erőfeszítést tenni?

Remélem – és ez nem üres retorika –, a HÖK nem adja fel, és hasonló lelkesedéssel szervezi meg a következő kari napot is. Azt hiszem, megérdemelnék, hogy az jobban sikerüljön, mint az április negyedike.

Sarnyai Tibor

EUR VOLANTAXI
SZEDED
444-888-4888

Új gépészmérnöki szak indul a SZÉF-en?

Nyitás és értékmegőrzés

A Szegedi Élelmiszeripari Főiskolai Karon új szakirányt szeretnének indítani. Ezekben a hetekben dőlnek el a „hogyanok”. Ezekről is kérdeztem Dr. Szabó Gábert a főiskolai kari főigazgatót.

– Kezdjük a kályhától itt a Szegedi Élelmiszeripari Főiskolán több, mint harminc éve van már mérnöki képzés. Mi is ez a mérnöki képzés, mit tanítanak pontosan?

– A főiskola Budapestről Szegedre 1976-ban költözött le két mérnök szakkal: az egyik a termékfeldolgozó-mérnök, a másik az élelmiszeripari gépészmérnök. Mind a kettőn különböző szakirányok alakultak ki az elmúlt több, mint harminc évben. Technológusmérnök szakon két fő szakirány van, az állati feldolgozó és a növényi feldolgozó, ezenkívül újként jelentkezett a gyártmányfejlesztő és élelmiszerminősítő szakirány. A gépészmérnöki szakon a klasszikus élelmiszeripari gépész, ezenkívül a villamosmérnökséghez közelálló irányítástechnika szakirány, majd újabbként megjelent a műszaki menedzser és műszaki informatika. Kiegészítő alapképzésként szerepel még a műszaki tanárképzés, valamint szakmérnökképzések: műszaki mérnök, logisztikus mérnök, gyártmányfejlesztés, minőségbiztosító szakmérnök-képzés. A harmadik szakunk az élelmiszeripari vállalkozómenedzser.

– Milyen eséllyel helyezkednek el az itt végzett hallgatók?

– A gépész- és technológusmérnökök elsősorban a szakmájukban tudnak elhelyezkedni. Nem elsősorban ebben a régióban, mert itt teltett a piac.

Pár héttel ezelőtt összesítettük a visszajelzéseket, amiket elsősorban az öt és tíz éve végzett hallgatók küldtek be. Számomra is meglepő volt, hogy mennyien jeleztek vissza. A találati pontosságunk közelített a 40%-hoz, ami egy jó értékenk számít. Ezek mind azt mutatják, hogy több, mint a fele a végzeteknek ma is a szakmában dolgozik. Nagyon kevés a pályaelhagyó. A mai munkaadói elvárásoknak úgy felelünk meg, hogy működik számos olyan bizottság, amelyben külső szakemberek vesznek részt a tanterveink értékelésben. Ezek nem formális találkozások, a kérdéseik mindig ugyanazok: a tantárgyaink megfelelnek-e a szak globális elvárásainak, illetve beépítjük a konkrét javaslatokat.

Visszatérve a felmérésre: a válaszok igazolják, hogy a kibocsátás tényleg az iparba történik, s mivel van egy olyan része a kérdőívnek, hogy kommentár: igen jól hasznosítható ismereteket kapunk.

– A keddi Egyetemi Tanácsülésen előter-

jesztette egy új szak indítását. Mi is pontosan ez az új szak?

– Ez egy érdekes történet. 1996 óta vagyok főigazgató, s tulajdonképpen már a kezdeti hónapokban fölmerült a gondolat, hogy ezt a specifikumot kellene úgy tompítani, hogy megmaradjanak az értékek, de nyissunk egy általánosabb mérnök-képzés felé. Még akkor az integrációnak azt a részét nem kapták fel úgy, ahogy most, erősíteni akarjuk a műszaki képzést, ezért hozunk létre egy másik típust a Szegedi Tudományegyetemen. Ez a gondolat hívta életre azt, hogy kérelmezzük az Egyetemi Tanácson keresztül, a Magyar Akkreditációs Bizottságnál a gépészmérnök-képzést.

– Ez mennyivel másabb gépészmérnök-képzés lesz, mint amit eddig oktattak?

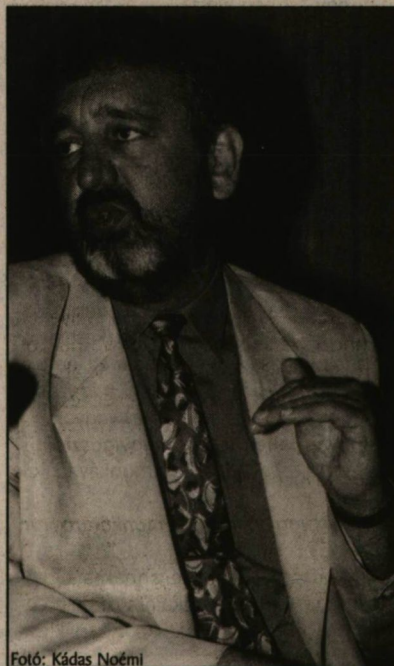
– Azt szokták mondani, hogy a gépészmérnök a legáltalánosabb mérnök, akiből bármi lehet. Ez az az ismeret, ami bármivé továbbfejleszhető. Annyival másabb, mint az élelmiszeripari gépészmérnök-képzés, hogy pontosan az élelmiszeripari vonásokat tompítjuk. Az is igaz viszont, hogy egy ventilátor, egy szivattyú mechanikai szempontból ugyanaz mindenhol. A specifikumot az adta, hogy az összes eset-tanulmány, alkalmazott ismeretek eddig élelmiszeripariak voltak. Ezen az új szakon is meghagynánk ezt a szakirányt, de két további területre is kiterjesztenénk a képzést: az egyik a logisztika, a másik a műszaki informatika. A logisztikának mi elsősorban a termelési, a tárolási és a disztribúciós részét szeretnénk oktatni, hiszen ezekben vannak hagyományaink. Úgy gondolom, fel vagyunk erre készülve, de bizonyos tantárgyak esetében szükségünk van a Szegedi Tudományegyetem olyan szakembereire, akik az adott tárgyban még magasabb színvonalon tevékenykednek. Így gondoltunk az Informatikai Tanácscsoport szakembereire. Egy sajnálatos félreértés volt, hogy valóban nem az egész tanszékcsoporttal számoltunk, hanem csak két általunk ismert és elismert szakemberrel, de azóta átgondoltuk ezt a kérdést. Elképzelhető, és ez lesz majd a javaslatunk is, hogy célszerű lenne a szakirányhoz tartozó szakmai blokk esetében megkérni a TTK ezen tanszékét, hogy szíveskedjen közreműködni, hiszen ebből a szakból kinőhet – nyilván nem a főiskolai

kar gondozásában – egy más típusú műszaki informatikai képzés.

– Miért olyan nehéz egy-egy ilyen pozitív kezdeményezést átvenni az Egyetemi Tanácsra? Ha egy újabb szakkal bővül az egész egyetem „repertoárja”, akkor az mindenképp jó, még „ha csak a SZÉF-en is” indul. Miért van az, hogy ahelyett, hogy támogatóknak egymást a karok, legyen az a kar kicsi, vagy nagy, egymás „haját tépik”, mert nem kérték fel ezt vagy ezt az embert, tanszékét erre és erre?

– Örülök a kérdésnek, mert valóban nem volt egyszerű ennek a szaknak az átvitele az Egyetemi Tanácsra. Az nagyon pozitív, hogy végül is támogatja az indítást. Én egy naiv ember vagyok, és egy kicsit gyors is, aki úgy gondolta, hogy ha az intézmény fejlesztési terve tartalmazza a műszaki képzés gondolatát, akkor itt elsősorban a SZÉF-nek van egy igen komoly szakmai felelőssége, hogy ezt a képzést tartalmilag is minél hamarabb megtöltse. Már tavaly kidolgoztuk a tantervet. Nem állt szándékunkban senkit sem kizárni ebből. Bízom benne, hogy azok a félreértések, amik előjöttek, meg fognak szűnni, s humán erőforrás szempontjából ez egy minőségi szak lesz, nappali és levelező formában. Lehetne még távoktatással is tanítani, de az ilyen készség és képességfejlesztő szakok esetében ez nem működik.

Szakács László

Fotó: Kádás Noémi

evlész **Á tiszai tragédia**

Dr. Havas Henrik, a SZTE BTK Médiatudományi Tanszékének tudományos főmunkatársa a tiszai ciánkatasztrófával kapcsolatban adta azt a házi feladatot első évfolyamos hallgatóinak, hogy járjanak utána a dolognak, s mindannyian készítsenek interjút valakivel, aki érintett vagy illetékes lehet "cián-ügyben". Azonban mi valamennyien, akik e földön, a Tisza közvetlen közelében élünk, ha máshogyan nem is, legalább érzelmileg érintve vagyunk. Ezért lehet tanulságos, ha elolvassuk ezeket a beszélgetéseket, melyeket Sarnyai Tibor gyűjtött csokorba.

A vegyész

Romhányi Károly, a mezőberényi Penta B. Mezőgazdasági Kft. vegyésze válaszol:

- Buta kérdés, de mi az a cián?
- Valóban akadnak félreértések ezzel kapcsolatban. A cián ugyanis nem egy folyadék, hanem egy rendkívül mérgező gáz. Forgalomba biztonságos acélpalackokban kerül cseppfolyós állapotban.
- Mire használják fel?
- Különböző vegyészeti eljárások után alkalmas papír- és textilnemesítésre. A gyógyászatban is használják. A mezőgazdaság számára nélkülözhetetlen. Más anyagok hozzáadása után különböző sók keletkeznek, melyeket gyomirtóként alkalmaznak. A cián az arany és az ezüst kinyerésére is alkalmas.
- Miként?
- Először egy vízzel hígított oldatból arany-cianidot vonnak ki, majd abból sósav segítségével nyerik ki az ezüstöt és az aranyat. Az eljárás során a már felhasznált ciánt nátrium-cianid formájában egy csőben visszavezetik, majd később újra tudják hasznosítani. Abból a tározóból került a cián a Tiszába, amelybe e cső vezetett.

Tóth Viktor

A biológus

Dr. Szalma Elemér, a SZTE Tanárképző Főiskolai Kar Biológia Tanszékének adjunktusa válaszol:

- Szomorú, tanár úr?
- Hogyne. Bár inkább elkeseredett. Szomorkodni bármi miatt lehet, elkeseredni pedig pontosan azért, mert az ember tehetetlenül áll valami előtt. Én igazából most elkeseredett és mérges vagyok.
- S mivel lehetne Önt megvigasztalni?
- Mivel is...? Azt hiszem, munkával. Sok munkával.
- Kinek vagy kiknek a munkájára van szükség?
- A sajátoméra, illetve annak a biológuscsoportnak a munkájára, amely eddig is dolgozott. Most azonban kicsit

élesebb a helyzet, mert lényegesen jobban kell koncentrálnunk a Tiszára. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy eddig nem koncentráltunk rá, de most sürgős feladataink vannak ott.

- Például?

- Mindenekelőtt a jelenlegi állapot gyors felmérése, hogy számszerűen megállapíthassuk, milyen károk történtek. Utána annak a lehetőségét kell megnéznünk, milyen élőhelyek s milyen lehetőségek maradtak arra, hogy a vízszatepitést elkezdjük. Katasztrófa történt, azaz az értékek olyan mérvű pusztulása következett be, mely egy egész rendszer pusztulásához vezetett. Azonban, hasonlóan egy nagy tűzvészhez, itt is akadnak túlélők. Mi most őket keressük, és a helyeket, ahol meghúzhatták magukat. Feladatunk, hogy elősegítsük a Tiszában lévő élővilág együttesének újbóli megjelenését. Az lenne a jó, ha ebbe nem kellene beleavatkozni, hogy ne kárt csináljunk, hanem tényleg a hasznára váljon az élő folyónak a mi tevékenységünk. Ez nagyon nagy feladat és hihetetlen felélősség.

S. T.

A hajóskapitány

Terhes Mihály, tiszai hajóskapitány válaszol:

- Ott voltál, amikor a haltelemek kellett kihalászni a Tiszából?
- Nem, nekem más feladatom volt, én irányítottam a torlasz felállítását. Keresztbe állítottunk két uszályt és négy Zetort a Tiszán, hogy a tetemek ne a folyó teljes szélességében sodródjanak. A torlasz Mindszentnél, a folyó 216,3. folyamkilométerénél volt. Egyik kollegám szerint egy mázsa hal haladt át percenként a körülbelül öt méter széles résen. Szörnyű volt látni ezt a pusztulást, a halak szenvedését. Azóta más állatokkal sem találkozom, vadkacsát egyáltalán nem látok, sirályt is csak nagyon ritkán. Fogalmam sincs, mikor fog újra visszatérni az élet.

Sándor Zita

A tisztifőorvos

Dr. Hunyadi Ildikó, az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat főorvosa válaszol:

- Ha jól tudom, az ÁNTSZ leginkább a megelőzésért felel. Milyen lépések történtek ez ügyben?
- Valóban, mi a megelőzés érdekében intézkedünk. Figyelemfelhívó levelet írtunk a Tisza menti települések polgármestereinek, és kértük őket, hogy figyelmeztessék az embereket: csak ellenőrzött, biztos helyről származó halakat használjanak fel. Ezen kívül azt is kértük, hogy a Tisza közelében lakók saját kútjaik vizét ne igyák, azt se locsolásra, se állattatásra ne vegyék igénybe.
- Mi tesz még a veszély elhárítása érdekében az ÁNTSZ?
- Jelenleg ellenőrizzük a kereskedelembe, a vendéglátáshoz és a közétkeztetéshez érkező halak származási helyét. Az elpusztult halakat a kijelölt helyen, dupla falú, fóliával kibélelt, megfelelő mélységű gödörbe kell elhelyezni. A mi felelősségünk az, hogy ezek a halak ne hogy kereskedelmi forgalomba kerüljenek úgy, hogy esetleg olcsóbban adják el őket. Lehet, hogy két-három hónap múlva elefejtjük a katasztrófát, pedig a veszély akkorra még nem fog elhárulni.

B. A.

A „háttérmunkás”

Morvai Józsefné, a Vízügyi és Környezetvédelmi Felügyelőség portása válaszol:

- Még mindig sok a telefon?
- Most már kevesebb. Kezd lecsendesülni a dolog. Ide csak a szakemberek telefonáltak, a „fontosabb” hívások a benti titkárságra érkeztek.
- Hogyan látja, idegesek az itt dolgozók?
- Igen. Mindenkit bántott ez a szennyezés, talán ezért voltak a kollegák feszültebbek. Nagy volt a jövő-menés is, egyszerűen káros volt. Velem persze nem állt le senki beszélgetni, hogy most akkor ez meg ez történt. Csak a szaladgálás és a felfordulás volt szokatlan. Az, hogy én itt teszem a dolgom, senkit sem hatott meg.
- Melyik volt a legrosszabb pillanat itt, a hivatalban?
- A hírek utáni első munkanapon elindult a „földmozgás”. Jöttek a helikopterek, sok-sok telefon, állandóan friss mé-

- interjúkban elbeszélve

rési adatok érkeztek. Tulajdonképpen akkor éreztük meg, hogy "éles a helyzet", amikor a hívások a porta helyett egyből az igazgatóhoz mentek.

– *Ön háziasszony is...*

– Ne is kérdezze, tudom, mire gondol. A halételek külön az uram gyengéi. Sajnos, ezen a téren mostanában nem nagyon tudok kedveskedni neki. Utoljára karácsonykor ettünk halat.

Vágó Róbert

A nemzetközi jogász

Dr. Blutman László, nemzetközi jogász, a SZTE docense válaszol:

– *Baleset vagy jogsértés történt a tiszai katasztrófa esetében?*

– Egy baleset tulajdonképpen lehet jogsértés is, meg nem is. A közvetlen károsító kétségtelenül az a bizonyos vállalat, és az eddigi adatok azt mutatják, hogy közvetlenül ő a felelős is a történetekért.

– *Milyen jogszabály alapján felelős?*

– A vállalat ellen csak és kizárólag magánjogi per indítható, mind Magyarországon, mind Romániában. Amennyiben államok közti vitáról van szó, úgy a nemzetközi jog alkalmazható. A román állam felelőssége nem biztos. Ez abban az esetben lenne igaz, ha a román hatóságok valamilyen mulasztást követtek volna el. Vannak európai egyezmények, mint az ún. szófiai egyezmény, amelyek többoldalú szerződések. Ezekben vannak olyan jogszabályok, amelyek alapján elvileg megalapozható a román állam felelőssége, ha a gondatlanságot valóban elkövette a technológiai engedélyezéseknél. De nem erre kell hivatkozni. Vannak olyan elvek, melyeket ilyen esetben kötelezően kell alkalmazni. „Úgy használd a magadét, hogy a másét ne sértsd!” – ez az angolszász jogból származó elv a környezetvédelmi jognak a sarokköve. Úgy gondolom, ez lesz a meginduló pernek a legfontosabb hivatkozási pontja

– *A felelősség kérdésénél nehezebb a kártérítés összege. Ki és hogyan fogja ezt meghatározni?*

– A bíróság fogja megállapítani a fizetendő összeget, de erre még nincs végleges adat. Nemcsak az összeg a bizonytalan, hanem az is, hogy a kár miből tevődik össze. A vizsgálati költségek, a halpusztulás többé-kevésbé számszerűsíthető. De a közvetlen hasznosságú lények esetén, vagy az idegen-

forgalmi kiesést tekintve csak becsülni lehet a kárt. Emellett rengeteg károsult van, önkormányzatok, különböző társaságok, idegenforgalomból élők. Nekik koordinálás kellene, közös képviselő, melyen keresztül érvényesíthetik jogukat. Racionális az lenne, ha a magyar állam vállalná ezt.

Pap Gizella

Az üzletember

Egy Győr-Moson-Sopron megyei halke-
reskedő válaszol:

– *Látom, nem nagyon fogy a hall*

– Furcsa dolog ez. Nem tudom, meddig tart még ez az agyrem?

– *Miféle agyrem?*

– Hát az, hogy egész nap nem jön senki. Lassan egy hónapja nincs forgalom.

– *Valami gond van a halakkal? Csak nem tiszaiak?*

– Nem, dehogyan is! Ezek a Dunából vannak. Egyébként is, minden egyes tasan fel van tüntetve, hogy a hal honnan származik.

– *Azért súlyos természeti csapás ez, nem igaz?*

– Egyenesen tragikus! Elszomorított...

– *Mit gondol, mit kellene tenni?*

– Nem tudom, de az nem megoldás, amit most csinálnak. Mindenki a másikkra mutogat.

– *És a vásárlók?*

– Hát, azok nem jönnek. Rendezni kellene már a helyzetet, hogy legyen végre forgalom!

Lakos Katalin

A „műkedvelő”

Szabó Fülöp, a SZTE joghallgatója, fanatikus horgász és Tisza-imádó válaszol:

– *Miből fogsz most halászlét főzni?*

– Jó kérdés. Most, hogy meghalt a Tisza, nehéz lesz. Talán másol próbálok szerencsét. De az már nem lesz ugyanaz. Nekem a Tisza az igazi. Nem tudom ezt szavakkal kifejezni, mert nem lehet. Olyan érzés ott lenni, mint amelyet a szerelmeseknek a másik közelsége ad. Például emlékszem egy naplementére még '95 januárjából. Gyönyörű volt.

– *Amikor a ciánszennyeződésről hallottál, azt mondtad, hogy „megölték a szerelmemet”. Igaz ez?*

– Igen. Számomra ez egy szerelmem. Ha elvesztesz valakit, akit szerettél, és hirtelen nem tudsz mit kezdeni magaddal, akkor érzed azt, amit most én. Ha csak

tehettem, mindig a parton ültem és pecáztam. Sokszor már csak az ottlét miatt. Ha nem volt kapás, az sem zavart. Ez úgy működik, hogy lemegy az ember a Tiszához, és megtetszik neki. Hiányérzetem van, ha nem horgászhatom. Olyan, mint a drog. Számomra tényleg sokat jelent ez a folyó, mert ez az igazi. Tudod, egy ilyen szennyezés elveheti tőlem a Tiszát, de azt a kilencvenötös, januári napot sohasem.

Takács Ferenc

A helybéli

Szél Árpád, „Tisza-parti”:

– Apám vitt ki először a Tiszához biciklin. Tiszavirágzás volt. Hatalmasnak tűnt a víz, el sem hittem, hogy ilyen víztömeg egyáltalán létezhet. Családomat szoros kötelék fűzi a Tiszához. Apám 1957-től egészen a nyugdíjig a vízügyi igazgatóságnál dolgozott, a keresztapám pedig gátőr volt. Ő kinn lakott a folyó partján. Rengeteget jártunk le a Tiszára fürdeni. Amikor szomszjak voltunk, szoltunk egy felnőttnek, aki bement a folyó közepére, megmerített egy üveget, mi pedig abból ittuk. Akkor még nyugodtan lehetett inni belőle. Voltak családok, akik a folyóból éltek. Halászok, révészek, gátőrök. Az ártéren fűzfatelepek is voltak. A fűzfavesszőből bútorokat, kosarakat és kasokat fontak. A folyón követ, homokot, sódert és fát szállítottak. Az asszonyok lejártak mosni a folyóra. Az emberek is velük mentek, egy hordót telemertek, és egész héten azt a vizet használták. Romantikája van a Tiszának, ami magával ragadja az embert. Ez a Tisza már soha nem lesz olyan, mint a régi.

Lejegyezte: Turóczi Zsuzsa

Most ilyen. Fotó: Kádás Noémi

„Egy levegővel fűjt, tartalom nélküli fogalom”

A közszolgálatosság paradoxonjai

Bayer Zsolt harmincas, jó nevű újságíró. Tőle származik az a mára híres-hírhedtté vált mondat, hogy „A hatalom mindig idióta”, amit egyébként Mester Ákos idéz mostanság nagy előszeretettel a 168 órában. Ott, ahol anno megfordult a mai magyar, jobboldalinak nevezett újságírásnak Lovas István mellett leginkább ismert és elismert alakja, mellesleg a Tündértemető és a Falig érő liberalizmus című könyvek szerzője. Bayer nemrég előadást tartott a Móra Koliban a konzervatív újságírásról. Mi a közszolgálatosságról kérdeztük, hogy tudniillik van-e szerinte még ilyesmi.

– Mit jelent ma Magyarországon az, hogy „közszolgálatosság”? Mi tartozik még bele és honnantól már nem az?

– Ilyen erővel azt is kérdezhetnéd, hogy mi a világegyetem értelme másodfokú egyenletekben kifejezve. De próbáljuk meg! A közszolgálatosság – hogyha egyáltalán a kérdés bárhol manapság felmerül –, az egyetemi tankönyvekben szépen körbeírt öt-hat sztereotip mondat, amit meg kell tanulni. Én nem jártam ilyen helyre, de nyilván megtanítják azt, hogy például mások jogait nem sértheti, mindenféle kisebbségi jogokat tiszteletben kell tartania a közszolgálati médiának, satöbbi. Ez így is van, de szerintem a dolog sokkal bonyolultabb és sokkal egyszerűbb is. A kérdés összetettsége révén csak ahhoz képest van az egésznek értelme, ha megpróbáljuk definiálni, hogy mi nem „a” közszolgálatosság. Paradoxon, hogy miközben a közszolgálati média ellentétéként a kereskedelmi televíziót és médiumot állítják, a világon mindenhol a kereskedelmi médiumot nézik, olvassák, hallgatják többen. Mert

hát akkor mitől közszolgálati a közszolgálati, ha azt „a köz” kisebb hányada veszi igénybe, kevesebbeket érdekel? Átlagban a nyugat-európai társadalom 70 százalékban kereskedelmi csatornákat néz és hallgat, és egy nagyon értelmiségi réteg az, amelyik valamilyen oknál fogva szilárdan ragaszkodik az úgynevezett „közszolgálati” médiához. Ha innen nézem, a kérdés teljesen értelmetlenné válik.

– Pláne, ha hozzátesszük, hogy a közszolgálatinak mondott Magyar Televízió tele van kereskedelmi elemekkel.

– Erről van szó. Nyilvánvaló, hogy ennek ellenére a mai napig vannak olyan területek, amik úgymond a közszolgálatosság szent tehenei – és tegyük mindjárt hozzá: a koloncai is egyben. Legalábbis ezt hangoztatják a közszolgálati médium vezetői. Merthogy mindenhol a nézőért, hallgatóért, olvasóért folyik a harc, és ez ebben az értelemben hátrányt jelent nekik. A hazai a szent tehének közé tartozik az, hogy a közszolgálati média feladata a határon túli magyar kisebbségeknek megfelelő teret nyújtani, mindenféle vallási műsorokat szolgáltatni, valamiféle távoktatást adni kell, és az is, hogy lehetőleg normális színvonalon, biztonság az úgynevezett „információhoz jutáshoz való jogot”. Tehát, hogy olyan hírműsorokat szolgáltassanak, amelyek mindenki számára az adott napon vagy héten mind a hazáját, mind a világot tekintve valamiféle összefoglalását adják annak, ami fontos.

– Szerinted létezik ma olyan, hogy „hiteles és pontos tájékoztatás” ott, ahol minden – akarva-akaratlanul – politikai felhangot kap?

– Én azt gondolom, hogy egyáltalán nem létezik. Ez is egy paradoxon, de nem kell felháborodni vagy meglepődni, mert a világ ilyen, amióta van ember a Földön. Mert ha holnap egy műsor hét-től nyolcig nyilvános kivégzéseket mutatna, az nézettségben mindent megverne.

Vele szemben lehetne máshol Bruce Willis is, élőben is, mégse verhetné meg a kivégződsdis adást. Sajnos ma minden a nézőszámra múlik.

– Ebből a gondolatból viszont könnyen az következik, hogy a Bartók Rádióra nincs szükség, mert bár közszolgálati abban az értelemben, hogy kultúrát közvetít, de hát csak egy százalék körüli a hallgatottsága. Akkor most kell a Bartók vagy nem?

– Erről a paradoxonról beszélek. A közszolgálatnak elméletileg úgy kellene magas nézőszámot hoznia, hogy közben olyan anyagokat tűz műsorra, amelyek nem mindenkit érdekelnek, de ettől még közmegegyezésen alapuló értékeket képvisel. Ha megnézzük a kereskedelmi adók hírműsorait, látszik, hogy náluk ez is egy nézőszám-mérési pont. Úgy szerkesztik a műsorokat, hogy minél jobban el lehessen azt adni. Ez pedig óhatatlanul is bizonyos morális korlátokat dönt. Az RTL Klub Fókusza az állatorvosi lova ennek, mert ez a műsor önmagát közszolgálati műsornak adja el. Húsz perc, riportok halmaza, ahol az a cél, hogy minél rettenetesebb, szívszorítóbb emberi sorsokat mutassanak be, persze lehetőleg itthonról, hogy még jobban közelebb érezhessék magukhoz a nézők azt a szerencsétlent. Vagy valami devianciát mutatnak be, olyan extrémítást, ami egy teljesen partikuláris szegmense az életnek. De éppen ezért az emberek sikoltozva fogják végignézni.

A Híradók is ezt generálják a bombasztikusá tett híreikkel, de a nézőt már nehéz leültetni a képernyő elé olyanokkal, amelyek az ő mindennapi életét sokkal jobban befolyásolják. Nem nagyon lehet nézők százezreit azzal a tévé elé csalogatni, hogy az EU-nak milyen elvárásai vannak Magyarországgal szemben, és mit kellene a magyar mezőgazdasággal tenni azért, hogy EU-konform legyen, azzal sem nagyon, hogy a határon kívüli magyar kisebbségnek mik a valódi problémái. Bűncselekménnyel, merénnyel, vérző hullákkal igen. Ettől még ez nem „a” közszolgálatosság.

– Elképzelhetőnek tartod-e, hogy egyszer majd „fel nőtte” válunk olyan szinten, hogy kialakulhat egy erős közszolgálati média?

– A világ nem erre felel tart.

– Akkor ez egy üres fogalom lesz?

– Igen, egy levegővel fűjt, tartalom nélküli fogalom.

Szabó M. István

A szerző felvétele

Egyetemi Tanács 2000. április 11.

Maraton

Szerintem a rektor úr egy percre sem lenne munkanélküli, ha esetleg megünné az egyetem ügyes-bajos dolgainak intézését. Olyan zseniálisan harangozik minden ülés előtt, hogy a dőmban biztos alkalmaznák. Igaz, hogy a harangozás határfoka nem megfelelő, mert többszöri ismétlésre is szükség van. Aztán csak rendeződnek a sorok, bár egy kicsit mintha kevesebben lennének, mint általában. Pár percet a köszöntő szavak után még beesnek páran. A napirendben huszonhárom pontra lebontva beszámolókat, javaslatokat követik egymást, amikről szavazni kell. Előtte viszont jó kipróbálni a szavazógépet. Erre tökéletesen alkalmas a rektor úr napirend előtti kérése; a következő ülés időpontjának egy nappal hátrébb tolása. A szavazógép ezúttal is tökéletesen működik, s az összhang is tökéletes (még) a tanácsstagok között.

A nagy szavazások előtt a rektor úr tájékoztat a béremelésről, és ezzel összefüggően a Kiss Ádám helyettes államtitkár által jegyzett levélről, mely nem éppen pozitív kicserélődés, és mélysegen felháborította nemcsak az egyetemi vezetést, hanem a tanácsstagokat is. Majd egy személyi ügy következett: dr. Horst Türk professzor számára Doctor Honoris Causa címet adományozott a tanács egyhangú szavazásával. Négy beszámolóval szavaztak ezután a tagok. A Mezőgazdaság Főiskolai Kar, a volt JATE és a Tanárképző 1999. évi gazdálkodásról szóló beszámolót „csont nélkül”, szóbeli kiegészítések és hozzászólások nélkül fogadta el a grénium, addig a volt orvosegyetemé „lepattant”, és újra kell tárgyalni. Többen szóvá tettek formai és tartalmi hiányosságokat, amire az illetékesek azt válaszolták, hogy ebben a beszámolóban csak a sarokszámok vannak benne. Ezután tizenhat javaslatot kellett még megvitatni. Az első olyan simán átesett a Tanács, mint egy jólnevelt gyerek a kanyarón: óriási többséggel, egyetlen tartózkodással módosította a Szegedi Tudományegyetem Gazdálkodási Szabályzatát. S következett a nap második „háborúja”. A „frontot” dr. Szabó Gábor kari főigazgató nyitotta meg azzal, hogy a SZÉF-en indítani kí-

vánt új gépészmérnöki szakra „ukk-mukk-fukk” hívott meg különböző tanzsékekről előadókat. Lett is ebből haddelhád! A TTK egyből „tűzet nyitott”: „hivatalos megkeresések nem voltak, nem történtek egyeztetések”. Hozzászólás hozzászólást követett, a vége felé, amikor már majdnem kezdték érteni egymást, ahogy Csirik professzor mondta, a rektor lezárta a vitát és szavaztatott. Éppen, hogy átcsúszott a javaslat (19 igen, 5 nem, 10 tartózkodás). Már mindenki, főleg a „háborús felek” a szünetet várták, de előtte még gyorsan megszavazták dr. Mészáros Tamás dékán úr javaslatát a Repülő- és Űrorvosi Tanszék létrehozásáról.

S jött a várva várt szünet. Ahol a kávé, tea és persze rétes mellett most a félreértések tisztázása volt a legfontosabb a SZÉF és a TTK delegáltjai között. Jótékony hatású volt a pauza, sikerült mindent megbeszélni, a meggyes is szépen fogyott.

Így kisimult arcokkal vágott neki a testület a második etapnak, mely jóval rövidebb volt, mit az első. Már erősen háromnegyed négy volt, mikor újra neki fogtak, s akkor még a napirend fele sem volt kipipálva a meghívókon. Ennek megfelelő ütemben folyt a munka: egyetlen pontot vettek le a napirendről s kell majd április 26-án újratárgyalni, ez pedig a megbízási jogviszony keretében végzett oktatói tevékenység minősítésére vonatkozó dr. Benedek György tudományos rektorhelyettes által előterjesztett javaslat volt. A többi kivétel nél-

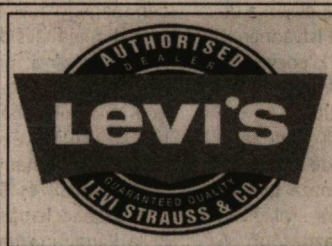
kül nagy többséggel fogadták el. Javaslattal született többek között a záróvizsga-bizottság elnökeinek megbízására, engedélyezték Bérés Gábor és Csom Viktor számára az időntúli záróvizsgát.

Végül bejelentésekkel zárult volna az ülés, ha lett volna a rektor úr egy szem bejelentenivalóján kívül más közérdekű információ. De nem volt, köszönhetően annak is, hogy fél ötöt mutatott az óra, s a szülői/házastársi kötelességek nem várhattak tovább. Így villámgyorsan véget ért az ülés, s ment mindenki a maga útjára.

Én személy szerint az Ady térre.

Szakács László

SZEGEDI
EGYETEM

TAVASZI
AKCIÓ

Egyes LEVI'S termékek
30% engedménnyel
kaphatók, amíg a készlet tart.

LEVI'S, Lee, Wrangler termékek
teljes választékban kaphatók
a legújabb tavaszi/nyári kollekciónál.

Diákigazolvány elfogadóhely.
Lee, Wrangler termékekre
10% kedvezmény.

6720 Szeged Somogyi utca 20.

Tel.: 62/425-756

Nyitva: H-P: 9-17; Szo: 9-13

Kollégisták átmeneti szálláson Kilakoltatták őket?

A Telekiben március utolsó szerdáján zsúfoltak voltak a folyosók. A kollégium két és fél emeletét kiürítették, az ezeken a szinteken lévő szobákat el kellett hagyniuk lakóiknak. Bár március 30-a, csütörtök már a Juhász Gyula kétnapos tavaszi szünetének kezdete, sokan mégis szerettek volna zugukban maradni, ha másért nem, hogy este ott ölelhessék át a kispárnájukat. Nem tehették. Dél előtt tíz órára minden holmijukat el kellett pakolniuk és át kellett adni a szobákat.

Aznap még többen zárt helyre készültek, délután órára mentek, de akinek nem akadt határidős feladata, annak is gondot okozott, hol töltsé az éjszakát. Persze az utcára nem került senki. Aki maradni akart, átköltözött másik szobába, vagy kénytelen volt barátjánál, barátnőjénél meghúzni magát. A bosszantó az, mondják, hogy még délutánra sem érkeztek meg azok, akik miatt a bennfenteknek költözniük kellett. Hol vannak ilyenkor a lakók érdekeit védő szintfelelősök? – kérdezik az ingerültebbek.

– Egyáltalán nem tartom természetesnek, hogy ha átmeneti időre is, de kiköltöztessük a hallgatókat a szobájukból. Megérem azokat, akik felháborodtak, mert kellemetlenséget jelentett a ki- és bepakolás – derül fény már beszélgetésünk elején a diákokthoz igazgatójára, Borsi Istvánnéknak empátiájára. – A tanárképzőn kilencven diákot vártak vidékről, akik részt vettek a Kazinczy versenyen. Szeged legutóbb tíz éve kapta meg a rendezés jogát. Ilyenkor az iskolának kell gondoskodni az ide utazók el látásáról, ezt pedig csak a hozzá tartozó kollégiumban tudta megoldani – világít rá a történetek hátterére az igazgatónő. A vendégek folyamatosan érkeztek és foglalták el délután a szobákat.

Korábban a rendkívüli elszállásolásokat, mint a kollégium alapító okiratába foglalt kötelezettséget tartották számon, mára ide is beférkőzött a piac. A helyiségeket a nyári áron adták ki, az üzlet 230 ezer forintot hozott az intézmény kasszájába. – Eből a pénzből kárpótolni fogjuk lakóinkat – ígérte Borsiné.

A Károlyiban sosem fordulhat elő hasonló eset – szögezi le Tamás Borbála, az intézmény igazgatóságának munkatársa. Amikor teltház van, a Kossuth Lajos sugárút sarki épületében 791-en ébrednek reggel. Itt is adnak ki évközben szobákat, de kizárólag a turistaszállásnak kialakított termet és a vendégszobákat vehetik igénybe a látogatók, ágyanként és éjszakánként egy ötszázasért.

A Mórban kialakított két vendéglakás kezelését a hallgatók látják el. Lakott szobákat itt sem adnak ki, nem költöztetnek össze diákokat. Ha valaki látogatót szeretne fogadni, ahhoz szobatársait kell meggyőz-

nie – árulta el Erdélyi Ágnes igazgató.

A Hermanban három vendéglakás áll a turisták rendelkezésére fürdővel, konyhával felszerelve. Ki is vannak használva, egész évben folyamatosan adják lakóik egymásnak a kilincset – árulja el Varga Ágnes kollégiumi tanár. Amint más helyeken, a diákok itt is elszállásolhatják barátait, szüleiket. Nyáron – a többi intézményhez hasonlóan – a nagytakarítás után a Hermanban is bérbe adják a kiüresedett szobákat. Díjazzák, ha a vizsgaidőszak utáni hétvégén hazamennek lakóik, de akinek dolga van, az maradhat. Egy emelet mindig a nyári kollégistáké.

A volt JATE diákokthozonai igyekeznek együttműködni egymással. Vezetőik április 12-én írtak alá egy megállapodást, amelyben megegyeztek egyebek mellett a kiadó szobák minimális bérleti díjáról is.

A tanárképző, az orvosi és az egészségügyi karok vidéki hallgatói nem ezekben, hanem a Telekihez hasonló szakkollégiumokban kapnak helyet.

Az orvostudományi karhoz tartoznak az Apáti, Jancsó és Semmelweis diákszállások. Szabad kapacitás egyikben sincs, dr. Bella Károly igazgatóban így fel sem merült a szobák évközbeni kiadásának lehetősége. A rezidensképzésben résztvevőknek tartanak fenn helyiségeket, látogatóikat a dékáni vendégszobákban szállásolják el. Nyáron persze a most diákok által lakott részeket is hasznosítják. A Semmelweis ekkor turistaszállóként, az összkomfortos Apáti szállodaként működik. Az egészségügyi főiskolai karhoz a 134 fős Béke utcai és az ugyanennyi tanulóknak szállást adó újszegedi Madzsal József tartozik. Mindegyikben hasonló a gyakorlat, a tanévben kizárólag a lakóké az épület.

Amint Borsi Istvánné szavát adja, a telekiseknek sem kell tartaniuk a jövőben kilakoltatástól. Ha az év végét nem tartjuk annak – teszi rögtön hozzá Borsi Istvánné.

– A vizsgaidőszak utáni első hétvégét követően igyekezni fogunk ismét rábeszélni lakóinkat, hogy ne Szegeden lazsítsanak. Legalábbis ne a szobáikban. Ekkor ugyanis kezdődnek a felvételek, és a vidéki jelentkezőknek helyet kell biztosítanunk. Aki meg tudja indokolni, az természetesen tovább maradhat, találunk neki helyet.

B. P. L.

„A cigány

Énekes, zenész, táncos, színész, koreográfus, műsorvezető és még megannyi szerepben találkozhatunk már vele. Ami nemcsak azt jelenti, hogy sokoldalú, de azt is, hogy mindig csinál valamit, úgyhogy sosem kell nagyon törni a fejünket, hogy apropót találjunk egy beszélgetésre. Ezúttal is hivatkozhatnánk például zenekarának, a Kimnowaknak a közelmúltban megjelent új albumára, de az interjú sokkal inkább annak köszönhető, hogy a Képzelt riport egyik főszereplőjeként itt játszik Szegeden.

– Személyes sérelmünkkel kell kezdenünk. A Kimnowak az elmúlt másfél évben háromszor szívatott meg bennünket. Ennyiszor nem jelentetek meg a saját koncertjeiken. Azután körülbelül fél éve egy, a főiskola által szervezett beszélgetésről felejtettétek otthon magad. Azt kell hinnünk, nem szereted ezt a város.

– Ez nem igaz, Szeged nagyon sokat jelent nekem. Gyerekkoromban rendszeresen fel léptem a Szabadtéri Színpadon mint népi táncos, úgyhogy azóta gyűjtöm itt az élményeket. Az általatok említettek nem feltétlenül az én hibámból erednek. A három koncertből egyre emlékszem, akkor éppen premierem volt Gyulán. Egyszerre két helyen meg ugye még én sem lehetek. Szóval mások félreszervezéséért én nem felelhetek.

– Legutóbb április elejére ígértetek egy koncertet, ám úgy tűnik, abból sem lesz semmi.

– Per pillanat a könnyűzene, különösen az élő verziója nincs olyan helyzetben Magyarországon, hogy úri passzióból fel lehessen lépni. Meglehetősen nagy apparátust kell megmozgatni, ami elég költséges. Ám ahogy meglesz ennek a büdzséje, jövünk Szegedre, mert nagyon jó koncerteket szoktunk itt csinálni.

– Pesten játszottok?

– Lesz egy lemezbemutató koncertünk április végén – remélem ott ott lesztek. Májusban meg többször is szeretnénk fellépni, de ez is anyagiak függvénye.

– Hogyan fogadták a legújabb lemezeiteket?

– Jól fog, de a kereskedelmi televíziók és rádiók ugyanúgy nem támogatják, mint az összes magunkfajta zenekart. Túl sok Kispál és a borz-felvétel vagy Tankcsapda számot sem lehet hallani ezekben a médiумokban. Senkit, aki valamilyen oknál fogva azt tartja fontosnak, hogy az intézményesített hülyeség terjesztése helyett érvényre juttasson egy gondolatot. Nem hi-

folklór kimeríthetetlen kincsestár..."

szem, hogy ez a helyzet meg fog változni, úgyhogy fogalmam sincs, hogy jut el az anyagunk a hallgatókhoz.

– **Bevásárolhatóak magokatok...**

– Ez igaz, viszont arra sincs pénzünk, hogy koncertezzünk.

– **Az új albumon két szám erejéig a Fekete vonat is hallható a hangját. Hogyan találta-
tok egymásra?**

– Elég régi a kapcsolatunk ezzel a zenekaral. Egyrészt ők is nyolcadik kerületiek, ahogy mi is. Másrészt ők valami olyat képviselnek a magyar könnyűzenében, ami egyedülálló és izgalmas, úgyhogy nem volt nehéz döntés, hogy velük dolgozzunk. Nagyon szeretjük őket.

– **Valóban ez a három ember lenne hivatott arra, hogy ezt a kultúrát képviselje?**

– A cigány folklór kimeríthetetlen kincsestár mind saját maguknak, mind nekünk, akik több lemezünkön használtuk ezt a fajta önkifejezési formát. A Fekete vonat nagyon népszerű műfajon belül csinálja mindezt: egy korszerű zenei stílust, a rapet használja arra, hogy terjeszse ezt a kultúrát. Nem véletlen, hogy így eljutnak a közönséghez. Más, nagyon-nagyon izgalmas folk zenekarok is léteznek, sőt autentikus zenekarok is, akik nem feldolgozásokat, hanem eredeti anyagot játszanak, de ők az előbb említett okokból nem számíthatnak a média támogatására.

– **Mennyire zavar benneteket, hogy kívülről látják magot minden téren. Alternatívának túl mindennapi, mindennapinak túl alternatív?**

– Zavarni nem zavar, mivel világ életünkben ezt csináltuk, úgyhogy nyilvánvalóan ez belülről jön, és nem lenne őszinte a dolog, ha ez nem így lenne. Annýból zavaró, hogy ki kell termelnünk a saját közönségünket. Az elmúlt öt évben találtunk pár ezer embert, akik úgy gondolkodnak, mint mi. Egyébként nem hiszem, hogy bárhová is kéne tartozni, legalábbis én nem szeretek sehová sem tartozni, úgyhogy ez a zenekar méltóképpen kifejezi azt, amit én gondolok a világról.

– **Néhány éve már láthattunk Téged Manuelként a Képzelt riportban. Akkor a veszprémi Petőfi Színházban játszottál. Ennek alapján keresett meg a rendező?**

– Nem, Kovalik Balázs – akivel gyerekkorom óta nagyon jó barátságban vagyok, és akivel már nagyon sokszor dolgoztam együtt – úgy gondolja, hogy ezt a szerepet nekem találták ki, ami nem is áll túl messze a valóságtól, éppen ezért nem is egy nagy színészi feladat, hiszen nem kell nagyon kibújni a bőrből, hogy hitelesítsem ezt a figurát.

– **Veszprémmel végleg megszakadt a kapcsolatod?**

– Igen, elváltam a társulattól.

– **Pedig ott nagy lehetőséget kaptatok, hiszen a Kimnowak maga vihette színre egy darabot.**

– Lehetőséget kapott az ember, amennyiben annak nevezzük azt, hogy felmehet a színpadra. Voltak produkciók, amiket örömmel és jól megcsináltunk, nagyon szép négy év volt, kitűnő emberekkel, jó közegben dolgozhattunk. Viszont úgy gondolom, hogy színházat másképp kellene csinálni, és miután a helyzetet megváltoztatni nem tudtam, egyszerűbbnek tűnt a saját bringámat odébb tolni, mint ott gerjeszteni a hangulatot.

– **Ezúttal a megfelelő helyen parkiroztál le ezzel a bizonyos kerékpárral?**

– A Bárka Színháznál nagyon jól érzem magam, mert két olyan produkcióban dolgoztam, ami színvonalas is volt, és a társaságot is összekovácsolta. De hogy ez mindig tart ki, lesz-e jövőre is, azt senki nem tudja. Egyébként folyamatosan keresgéltem a helyem, mert egy színháznak az éppen aktuális színvonala nagyon labilis dolog, egy évadon belül is sokat változhat, különböző rendezők, különböző darabok más-más aspektusból mutatják meg egy-egy társulat képességeit.

– **Egyéb elkötelezettségek?**

– A Bárkán és Szegeden túl dolgozom a marosvásárhelyi színházban. Közben csináltam Cserhalmi Györggyel egy lemezt, amit nagyon szeretnék végre kiadni. Most úgy néz ki, május végére sikerül rendezni a dolog pénzügyi hátterét. Ha így lesz, szeptember-októberben színházi turnéra indulunk. Olyan tervem is van, hogy valamelyik médiumban – rádióban vagy tévében – csináljak egy műsort, de ez már csak olyan lehet, amit én 100 %-an tudok képviselni.

– **Előadás után láttuk, hogy a gyerekek „Tébolygó bácsi”-t kiabálva rohantak hozzá autogramért. Mennyire skatulyáz ez a szerep?**

– Szerintem nagyon szelektív az emberek memóriája. Egy lemezre sem emlékeznek vissza, egy színházi produkcióra sem, egy műsorra sem. Ez egy kaméleon-szakma. Én egy nagyon nyitott ember vagyok, semmire sem mondok nemet, mert nyilván mindenben benne rejlik a lehetőség. Ez arra vezethető vissza, hogy mindent a saját bőrömmön tanultam meg, nem pedig iskolában, nem voltak igazából mestereim, akik adott esetben figyelmeztettek volna. Visszatérve a kérdéshez, a Tébolygó egy kísérlet volt, fejjel beleállt a falba. Ennek megfelelően mindenki úgy gondolta, hogy ne is folytassuk tovább. Kész, vége, és nem hiszem, hogy rám ragadna ez a szerep, legalábbis remélem, hogy nem.

– **Beszéltünk már – Téged idézve – az „intézményesített hülyeségről”. Nem gondolod, hogy abban, hogy a közönséghez sokszor csak a kommersz jut el, felelőssége van azoknak is, akikről az értékeknek kellene eredniük? Adott esetben Neked mint művésznek.**

– Maximális a felelősségünk. Egyrészt ez egy belső kontroll kérdése. Mindenki máshol húzza meg a határokat. Természetesen fokozottan nagy lenne a felelőssége azoknak, akik az ún. intézményesített hülyeséget terjesztik, de ez semmilyen módon nem működik. Én mindig megpróbáltam a lehetőségekhez képest őszintén képviselni valamit. Nem tudom, ez egyeseknek miért nem megy. Talán csak annyi kellene, hogy az emberek őszinték legyenek, és ne bankszámlában gondolkodjanak.

Azt azért meg lehet figyelni az egyetemes emberi kultúrtörténetben, hogy mindig, amikor egy ország vagy egy nép nyomás alatt volt, hihetetlenül értékes dolgokat termelt ki a kultúra, mert az ember ösztönösen lázadt az ellen, amitől félnie kellett. Ez nálunk is működött az elmúlt, nagyon-nagyon félsikerült ötven-hatvan évben. Abban a pillanatban, hogy ez a fajta nyomás megszűnt, megjelent a pénz, ami valami borzasztó, kézzelfoghatatlan ellenség, mert azt látjuk, hogy a saját barátaink hülyülnek meg, kurvulnak el tőle. Én is voltam már nagyon sok pénz közelében, most nagyon kevés pénz közelében vagyok, mégis belül, morálisan sokkal jobban érzem magam.

mohai – vörös

Színház csodavilág!

Francia színpad

Három nap alatt nem lehet megtanulni franciául. Pedig ha lehetne, akkor április negyediké és hatodiká között bárki megtehetné volna a JATE Klubban, ahol néhány embernek köszönhetően, már másodjára rendezték meg a Szegedi Egyetemi Frankofon Színházi Fesztivált (FTUF 2000). Az ötlet két évvel ezelőtt vetődött fel a JATE francia lektornőjében, és a

francia szakos hallgatók közreműködésével elkezdődött a szervezés.

Nagy a nyüzsgés. Látszik, hogy mindenki fáradt, de nem lehet pihenni, mert ez az egész csak három napig tart. A korai ébredés után reggeli, aztán műhely, ahol színházi szakemberek tartanak tréningeket saját stílusukban a fesztivál résztvevőinek. Az előadások ebéd után kezdődnek, vacsora után pedig értékelés. Itt mindenki elmondhatja a véleményét az aznap látott előadásokról.

Hülye szerelmek

Elbaltázott szerelmi kapcsolatokról mutatott be színpadi és azon kívüli játékot a Szegedi Diabólo et Cie. Ebben a darabban mindenki

szerelmes. Van olyan szerelem, ami ezen a csendes estén kezdődne... Egy fiú és egy lány ül a padon. A lány a haját csavargatja és a szoknyáját húzogatja, a fiú pedig a lány combját tapogatja, próbál helyekedni. Jól is alakulhatna a dolog, ha a következő alkalommal nem kerülnek el egymást. De mivel elkezdül, így a fiú egyenesen egy másik lány „karjaiba fut”. És ha már így alakult, minél gyorsabban testközelbe akar kerülni, hogy a szó szoros értelmében derékon (vagy fentebb) ragadhassa meg a lényegét. Az már nem az ő hibája, hogy vad ölelése nem vált ki szenvedélyes érzéseket. Sőt. De végül újra össz-

fut hajcsavargató, kissé komplexusos szerelmével. Cirógatás, kedves mosoly, sugdosás a fülbe, egy doboz sör és egy szál cigi. Ilyen egy igazi macho. Vagy mégsem? Azon a bizonyos éjszakán végül mégsem történik semmi. Miközben nagyokat nevetünk az elrontott kapcsolatokon, az is nyilvánvalóvá válik, hogy a szerelmesek teljesen hülyék. Ha valaki elmulasztotta volna a több fesztivált megjárat előadást, legközelebb Kijevben nézheti meg.

Egy mennyező

a Cseh Köztársaság előadásában. Bevonul a vőlegény, karján kacér arája. Mögöttük a násznép. A színpad jobb és bal oldalán két rendező igyekszik irányítani az esküvőt. Hallatszik a hang, a szereplők mozgásba lendülnek és végrehajtják az utasításokat. Stop. A kép kimerevedik, a násznép mozdulatlan szoborcsoport. Tátva maradt szájak és görnyedt háta. Újabb utasítások, aztán újra mozgás. Nem jó. Visszajátszás. Most oké. Sorra érkeznek a látogatók. Először egy ijesztő oroszlán, aki elől mindenki igyekszik olyan magasra menekülni, amilyen magasra csak tud. Egy bátor férfi például a plafonon csimpaszkodik. (Igazi akrobata mutatvány.) Aztán jókedvű lányok lejtének a színpadra tánc lépésben. Revü. A násznép egyre felhőtlenebbül szórakozik, a rendezők pedig nem képesek megfékezni őket, így aztán kénytelenek sértődötten levonulni a színpadról.

És végül

Az osztrákok fesztiválzáró előadása következik. Még mindig

nagy a tömeg. Igyekszem jó helyre ülni. Most nagy szerencsém van, még tolmácsom is akad. A fény lemegy, ismét felhangzik a házassági induló. De ez az esküvő nem feltétlenül öröm, ezzel nem boldogság, csak gyerek áll a házhoz. S szüléskor még elcsattanhat a jól ismert poén is: „A gyerek apja jobb, ha nincs itt, elég a férj is.”

Ezzel a furcsa lagzival ért véget a második Szegedi Egyetemi Frankofon Színházi Fesztivál. És mivel mindenki nagyon jól érezte magát, talán jövőre is láthatunk francia színpadokat.

Sz.G.

Egyszer csak tele lett a JATE Klub. Pedig alig volt délután két óra. Na persze előtte sem kongott az ürességtől a fent említett szabadidőcentrum, de hirtelen, egy csapásra tömeg lett. Francia invázió. Bármerre fordultam, mindenütt ők „csacsogtak”. Mindenki ismert mindenkit, mindenki mindenkivel beszélgetett, mindenki megpuszilt mindenkit. Kár, hogy engem nem ismertek. Nem ellenkeztem volna, ha egy-két francia lány megpuszil. Na mindegy, nem ez az első dolog, amiből kimaradok.

Miután az összes létező fontos dolgot megtárgyalták mindenki a nagyterembe vonult. Ahol a nagy helyezkedések közepette tovább folytatódott a jókedélyű csevej, de ekkor már a nagy sztorizások, a hatalmas nevetések vitték a prímet, ellentétben a kinti visszafogottabb „szávával”. Nem sokáig. Hirtelen „tele lett” a színpad, ennek hatására rendeződni kezdtek a sorok. Felsorakozott a rendező-szervezőgárda, s egy rövid francia nyelvű monológ után Dr. Ványai Éva, Szeged alpolgármestere ünnepélyesen megnyitotta a fesztivált. Ezután a rendezők még bemutatták saját magukat – hátha vannak „újoncok” is –, örültek a szép számú közönségnek, annak, hogy idén cseh és osztrák társulatok is jöttek, és annak is, hogy talán hagyománnyá válik ez a rendezvény.

Fél óra szünet következett, majd fél óra csoda, amit a Sitkei Színkör varázsolt a színpadra. Idáig csak hallottam a kocsiszínházról, tudtam, hogy valaha ez igen kedvelt és népszerű volt mindenféle vásárokon, de most már tudom, hogy miért. S ez még csak az első előadás volt...

Sz. L.

A SceneHouse előadása a JATE Klubban

Szórakoztató szorongás

Lehet-e kellemesebb társasága az embernek, mint egy mindenbe belekötő, monoton életvitelű, „semmismjó” férj; egy unott, bugyuta, elhanyagolt feleség és egy szörnyű szagokat árasztó, nem szívesen látott anyós? Meglehet, hogy igen. Viszont az egyedülálló, kissé furcsa kolléga ebbe a családi körbe csöppen bele a darab elején, és ebben kell jól éreznie magát. Csakúgy, mint a többieknek. Ám ez nem megy könnyen, ugyanis mindenki szorong, fél, irtózik valamitől. Leginkább a többi embertől és saját magától.

A díszlet minimális, ami szokatlan, de így a néző csak a játékra koncentrálni tud, nem vonja el a figyelmét semmi. A darab nem olyan fárasztó, mint a tipikus modern amerikai darabok, bár azok lényegét, néhány tipikus amerikai, kissé aberrált témát és megközelítést tartalmazza, úgy, ahogyan a hatásos feszültségkeltést és feszültség-növelést is. Mindez a szórakoztatás burkába van elhelyezve és poénokkal megtűzdelve. A nézőnek azonban olyan érzése támad, hogy egyre közelebb és közelebb kerül ahhoz, hogy ez a burok kidurranjon.

A feszültségkeltésben nagy szerepe van a világitásnak, a fényvel való játéknak. A darab első felében fény csak egy-egy szereplőre irányul; arra, aki éppen titkos gondolatait osztja meg velünk, aki „kibeszél” a darabból, amíg a többi szereplő mozdulatlan marad. A közös részek, amikor mindenki beszél és részt vesz az eseményekben, valamint a közönség felé ki-szólások sűrűn és nem egyenletesen váltakoznak. A főhős, a férj például mindenáron viccet akar mesélni, csak sajnos nem tud: vagy nem jut eszébe egy sem, vagy pedig a poénnál min-

get, úgy, ahogyan a hirtelen váltások is. A néző már azt hinné, hogy végre minden jól megy, nincs ok a félelemre, mindenki jól érzi magát. Ekkor hirtelen nehéz szituációba, netán döntéshelyzetbe kerül egy-egy szereplő, amit persze nem tud egyből megoldani, így nyafog egy kicsit, és természetesen szenved.

A darab szórakoztató, amit keserű humorral érnek el. Szöges ellentétben áll az, amit a szereplők egymásnak szemtől-szembe mondanak, azzal, amit gondolnak, és felénk kibeszélnek. A szöveg mesterien épít ezeket az ellentéteket, a színészek pedig látszik, hogy nagyon élvezik ezt a ketősséget.

Az események egyre szokatlanabb és durvább formát öltenek. Minden szereplőnek előjönnek eddig rejtett félelmei, titkai. Kiderül, hogy a feleség rákos, elhanyagolt, és teljesen feleslegesnek érzi magát. A rettegett főnök impotens, a kolléga, a barát homoszexuális, és ráadásul a főhősbe szerelmes. Ezek helyzete azonban megváltozik, életük jobb lesz. A főnökről kiderül, hogy mégis képes egyiket dologra, a főhős feleségének a szeretője lesz. Így az asszony is rájön, hogy nem felesleges, sőt, még fél mellett is lehet vonzó. A kolléga elnyeri a főhőst, aki azonban az egész történet vesztese. Ő a volt felesége helyett kap egy másikat (a kolléga személyében), akivel ugyanolyan elégedetlen, mégis bele kell nyugodnia sorsába.

A „Kvetch” egy életunt, állandóan mindennel és mindenkivel elégedetlen férfi története, aki némi bonyodalom és változás után végül is csöbörből vederbe kerül. Életén semmit sem tud változtatni. A darab szorongásokról, félelmekről, sikertelenségről szól, ami teljesen ellentétes az amerikaiak által oly hően áhított és állandóan hangsúlyozott Amerikai Álom eszményképével. És amellyel mostanában egyre többen szembeszállnak, például az Amerikai szépség című film is, nagy sikerrel.

Zoller Ágnes

A
Bálint Sándor
Könyvesboltban
még mindig
kedvezményesen
vásárolhat könyvet!

10-20%

Ajánlatunk:

- Campbell: Velünk élő mítoszok
- R. Dahl: A szerelem illata
- P. Marshall: Tombol a Hold
- T. Harris: A bárányok hallgatnak

JATE utalványt beváltunk!

Szeged, Aradi vértanúk tere 8.
(a Képesbolt mellett)

Nyitva:
hétfőtől péntekig: 8-19-ig
szombaton: 9-13-ig

Tel./fax: 426-791

dig minden elromlik. Ettől persze szorong, de végül elkezdi mesélni egyet. A poén előtt azonban 3-4 alkalommal is leáll, és elkezdi kifelé beszélni hozzánk, a közönséghez, mindig éppen a csattanó előtt. Mikor visszatér a darabba, nem onnan folytatja, ahonnan mi várnánk, nyújtja a viccet, és ezzel együtt azt az időt is, amíg ő lehet a közép-pontban, amíg rá figyel mindenki. Ezek a megszakítások észrevétlenül is spannolják az embert, fokozzák a feszültsé-

Youngerground filmfesztivál a Reghős Bendegúz Szabadidőközpontban

Kedd

16⁰⁰ Megnyitó
vendég: Bikácsy Gergely, filmesztéta
17⁰⁰ Információs vetítés (belépő: 250 Ft)
Pol Pot megye punkjai CPg (60') r.: Kövesi Róbert
18⁰⁰ Versenyfilmek: (ingyenes)
– Játék film
– ... az ajtók záródnak (30') r.: Szögi Lackó
– Esti séta (35')
– Drogfree produkció, Balázs Béla Stúdió
19⁰⁰ Alkotó-faggató
20⁰⁰ - 4⁰⁰ Party; Dj Olee

Szerda

16⁰⁰ Szolnoki József előadása: A jelen idő rekonstrukciói
16³⁰ Versenyfilmek:
– Pannonhalom (22') r.: Szolnoki József
– Animációk (55') r.: Nádasi Tibor SZAFt produkció
– Előrejelzés (1') r.: Kiss Gergő animációs film
– Program (75') 40 labor. produkció
– 7 lepedő (15') Balázs Béla Stúdió kisjáték-film
– Dallas (50') ájszinkron, kísérleti film
Tasi Csaba Az alkotók üzente: Jobb csinálni, mint nézni.
19⁰⁰ Alkotó-faggató
20⁰⁰ E. Z. Basic zenekar koncertje utána party: drum 'n bass goa (Big) nu 'n jazz (Dj Uncle Joe)

Csütörtök

16⁰⁰ Versenyfilmek:
– Kontrol kontra (16') Balázs Béla Stúdió
– Fekete fény (35') Balázs Béla Stúdió
– Kint hang, bent kép (3')
– LSG Nikon (3') Zumfilm project r.: Cserepes Panni és Benkő Marcell Helényi Tamás filmjei
– Hidegtelelés – The Blair Bitch Project (15') r.: Braun Lajos
Kasza Basza Film
– Kornemann a városba érkezik (17,5') r.: Formanek Csaba
18³⁰ Alkotó-faggató
19³⁰ Ave Asor koncert
21⁰⁰ Party, Live conga show by Burg and Fraser

Péntek

16⁰⁰ Versenyfilmek
– Ponyvapotting r.: Molnár Péter
– Hidegtelelés II. (15') r.: Braun Lajos
– Szigetköz (13,5') r.: Nagy Attila
17³⁰ Alkotó - faggató
18⁰⁰ Youngerground produkció
18³⁰ Díjátadás
zene: 6.sebesség
Fesztiválzárás vendég Szőke András
A filmvetítésekre a belépés ingyenes.
Az esti programokra a belépő 200 Ft.
A fesztivál egész ideje alatt a versenyfilmekre szavazatok adhatók le péntek 18:00-ig.

Bambi Lagzi Lajcsi, mint Cocolino maci

Reklámgrafikai kiállítás a Bartókban

Egyszer kiállítást akartam tartani. Kaptam egy fülest, hogy a győri művházban ingyen lehet kiállítani, van egy direkt erre a célra fenntartott galéria. Amikor utánajártam a hírnek, a következőt tudtam meg: ha képzőművészeti vagy, minden további nélkül, de ha nem, akkor előbb szeretnék megnézni a kiállítási anyagodat, és aszerint döntenek, hogy mehet-e. Amikor ezt megtudtam, lettem a tervező.

A reklámgrafikai kiállítás a Bartók Béla Művelődési Házban van, az pedig a színház mögött. A portás bácsitól kell elkérni a kulcsot a galériához, és ha esetleg elfelejtél, kérjétek meg, hogy kapcsolja fel az égőket. Úgy sokkal jobb.

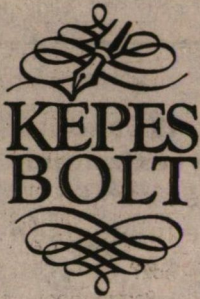
A plakát reklámgrafikát ígér, de ne lepődjétek meg, hogy „csak” grafikákat találtak meg egy-két fotómontázst, amik nem igazán állnak össze kiállítással. Szimpla rajzok, amit minden ügyesebb kezű rajzoló akármi-

reneteg a bővli, a jó reklámhoz a kézügyesség mellett sok-sok fantázia, kreativitás és türelem kell. Itt azonban az alkotók nagy része inkább vagy művészi alkotást akart produkálni, vagy magát. Két citrom egymás mellett, közöttük egy ceruza. Ez szerinted eredeti? Az alkotó, Batke László kérdése ez. Szerintem nem igazán.

Egy-két kiállító hozta csak a várt műfajt: verseket, meséket, könyvborítót illusztráló képeket. Vagyis alkalmazott –és nem öncélú – grafikát, ráadásul pont ezek voltak a legszínvonalasabbak. Úgy gondolom, kiállítani rang. Megértem, hogy ez egy olyan típusú kiállítás, ahol mindenkit meg akartak mutatni, mégis, jelen esetben a kevesebb jobb lehetett volna.

Az egyik Lagzi Lajcsis képen egy Cocolino macinak dárídó feje van, egy törölközőt simít az arcához, és az van a képre írva: sensitive. Ez a legdurvább.

Vörös Borisz

A KÉPESBOLT ajánlata:

- képeslapok, borítékos lapok minden alkalomra a legnagyobb választékban
- mappák, füzetek, tollak
- csomagolók, masnik

Kerámia és plüss ajándéktárgyak keretezett képek, poszterek, képkeretezés.

AVANGLION
napszemüvegek óriási választékban

<p>Képesbolt Nagyáruház Passzázs Tel.: 42-49-49</p>	<p>Ajándéközőn a TESCO áruházban Tel.: 42-49-51</p>	<p>Posztersarok Nagyáruház Passzázs Tel.: 42-49-52</p>
<p>Nyitva: H-P: 8-19 Szo: 9-13</p>	<p>Nyitva: H-Szo: 9-21 V: 10-18</p>	<p>Nyitva: H-P: 8³⁰-19 Szo: 9-13</p>

KÉM

Vény nélkül

A helyszín Alsóváros. Csendes környék. Családi házak sorakoznak egymás után, „öregebbek, fiatalabbak” felváltva, az aszfalt sem jutott még el mindenhová. Dob segít a tájékozódásban, már néhány méterrel korábbról hallhatóak a taktusok. Kapucsengőn és csengő kapun át jutok a „főhadiszállásra”. A srácok egy kicsit mintha jobban izgulnának a szokásosnál. A próbaterem a körülményekhez képest minden igényt kielégít. Nem hiszem, hogy elcserélnék bármilyen garázsra. A fűtéstől vaskályha gondoskodik, az ablakban a kontrolláda és az erősítő mellett szépen fejlődik a paradicsompalánta is. Több, mint idilli. S közben a húrok billentyűk, cinek közé csapnak. Egy jó órás próbát követően az együttes sajtószóvivője válaszol kérdéseimre. Közben a srácok tovább gyakorolnak.

– **Mi ez a KÉM?**

– Kockázatok és mellékhatások rövidítése. Semmit sem akarunk ezzel sugallni, egyszerűen csak egy ötlet volt.

Fentről lefelé: Szalma Baksi Gábor, Stéhlik Domokos, Martinek Tamás, Szalma Baksi Ferenc, Kiss Tamás.
Fotó: Sárkány Látvány

– **Orvosok és gyógyszerészek áldusokat adták rátok?**

– Igen, nyugodtan el lehet felejteni a kezelőorvost a gyógyszerészt, ha eljön valaki a koncertünkre, mert semmilyen mellékhatással nem jár.

– **A fát ti túrtátok ki bentől, ebből a nem is tudom mi ez, nyárikönyhából?**

– Nem, ez már itt volt. Tamásnak, pontosabban a szüleinek köszönhetjük, hogy itt próbálhatunk, mert ezt a melléképületet át kellett alakítani.

– **Meg gondolom a szomszédoknak...**

– Nem szoktunk fél tíznél tovább próbálni. A gitáros és a billentyűs srác, akik az egykori Berlin Blau zenekar tagjai voltak (Ki Mit Tud? középévtől kezdve) már nagyon régóta itt próbálnak. Egy baráti társaságból alakult ki tulajdonképpen a zenekar.

– **A próbán izelődött kaptam abból a széles repertoárból, amit játszatok. Hogy fér meg egymás mellett a Dire Straits, Sting, Toto, Tátrai Band?**

– Az a nagy szerencsénk, hogy mindannyian hasonló stílusú zenét kedvelünk. Egy csodálatos véletlen volt, ahogy három-négy évvel ezelőtt találkoztunk. Ugyanúgy Dire Straits-en nőtt föl a gitáros, mint én. A Toto pedig már egy újabb keletű vonzódás, ami ugyanúgy mindenkinek megtetszett, amikor megmutattam.

– **S ez elég egy zenekar alapításához?**

– Persze, hogy nem, de e nélkül nincs értelme.

– **S hány malacperselyt kellett összefogni, hogy ezek a hangszerek, mikrofonok meglegyenek?**

– Ez, ahol mi most tartunk egy meglehetősen drága mulatság. Hosszú évek alatt jutottunk el ideig. Ma már mindannyian dolgozunk, keresünk, de a szüleink segítségével nélkül nem tartanánk itt, ahol most tartunk. De a keverőnk például házi gyártmány.

– **Fellépések, koncertlehetőségek?**

– Április 25-én, a SZOTE Klubban este kilenckor lesz a bemutatkozó koncertünk. Már sokkal korábban elkezdhetjük volna, csak hangszerproblémáink voltak.

– **Blőd a kérdés, de blödségéből fakadóan nem tudom megkerülni: van-e valamilyen célotok a zenéléssel?**

A KÉMek

Martinek Tamás – gitáros,
Stéhlik Domokos – billentyűs hangszerek,

Kiss Tamás – dobok,
Szalma Baksi Gábor – ének,
Szalma Baksi Ferenc – basszusgitár
Nagy Edit – vokál

– Nagyon szeretünk együtt zenélni, s ha ezt másoknak is meg tudjuk mutatni, akkor ez óriási öröm lesz. Tudjuk azt, hogy első alkalommal az ismerősökön kívül nem sokan fognak eljönni, reklámra nemigen tudunk költeni. Abban reménykedem, hogy hiányt tudunk pótolni. Nem találkoztam olyan zenekarral, amelyek hasonló zenét játszik.

– **Saját számok?**

– Egyelőre nem. Földolgozásokat játszunk. A kreativitásunkat ott éljük ki, hogy egy-egy számba belecsempészünk olyan motívumokat is, amelyek nem szerepelnek az eredetiben. Úgy, hogy leülünk, és „na most mi írunk számokat”, ilyen nincs. Vannak ötleteink, számkezdemények: Tamásnak is, nekem is vannak akkordmeneteim, Gabi szövegírással foglalkozik. Ha ezek így együtt összejönnek, akkor megpróbálkozunk vele, de nem célunk, hogy számokat írjunk.

– **A paradicsompalánták mennyire túrik a null decibel vagy afölötti hangokat?**

– Igen, vannak növényeink, egeret is láttunk egyszer-kétszer, voltak legyeink, el is neveztük az egyiket Imrének. Rendszeresen találkoztunk vele, ott keringett a lámpa körül még télen is.

– **Télen? Akkor is itt gyakoroltok? Nincs hideg?**

– Kiváló fűtőtestünk van! Már rituálé a próbák előtti tűzgyújtás. Tamás, a gitárosunk nagy mester ebben. Két szám között mindig azt mondta, hogy „na, akkor tesztek a tűzre”, s akkor csend és mi méltóságteljesen figyeljük, ahogy Tamás tesz a tűzre.

– **Szóval szegedi örömmzenekar...**

– Igen, alapvetően ez a lényeg. Annak nagyon örülnénk, ha valaki odajönne a koncert végén, s azt mondaná, hogy jók voltatok, gyertek el, jövő héten lesz egy buli, zenéljete ott is. Nem volna rossz dolog ezzel egy kis pénzt is keresni, de tényleg nem ebből akarunk megélni.

Szakács László

GreCsó Krisztián: Ezeregy éjszaka – egy darab november, 1999 – (1. rész)*

Jószagú, heverésző vasárnapok

Rángatózó, telhetetlen hétfők!

Rezső

Együtt ébrednek a levesbe való finomságokkal. Anyám szorgoskodik, a vendégoldalon megannyi csemege: gyömbér, hagyma, zeller, fehérbors; inycsiklandó.

A kakasnak négy töke van, éppen duplája a megszokott mennyiségnek. Kérdezem, miért? Mert mamáék nem állhatják, mondja anyám, tisztátlan. Pedig szerintem igen ízletes. Éppen olyan íze van, mint a tyúk agynak. Ami, akárhogyis, de elgondolkodtat. Efőlött nem lehet szemet hunyni. Hiába feminista diskurzus analízis, hiába megfigyelő problematikája! Hiába, hogy halomba áll a tudás, mint a sóder. Itt egyszerűen nyakát szegi mind ennek (mindennek) a hónaljzagú gyakorlat.

Ezt ki kell fejtenem. Egyébként bennem nincs részre hajlás, ez minden oldalról ciki. Mert nem csak a tyúkról lehet állítani, hogy az van neki a fejében, amit egy valamirevaló jószág gömbölyded golyócskákban hord a lába között, hanem a kakasról is, hogy a tökébe somfordált le észrevétlenül az, aminek a fejében lenne a helye.

Ez gordiuszi. Hagyom inkább, kevés vagyok hozzá.

Aliz

Rendszerváltó akadályverseny a Vista színházban. Gyülekező a kávézóban, takaros hely, nem mondom. Rendelek is hamar, nem sejttem, hogy a vesztembe rohanok. Juhsajtos saláta, Unicum és sör. Ezek a tételek, önmagukban, gasztronómiai gyönyört jelentek, tudvalévő, de együtt komoly gyötrelmek okozói. Háromszor indulok el a Deák térre, de mindannyiszor visszaszólít az ordító szűkség.

Fosok, fosok, fosok.

A Czifrik - családdal lakodalomba megyünk a buli után. A kocsi két guriga véce papír. Mindenesetre.

Olivér

Idegítő "bádoggaj" (Baka). Nehezen aludtam, az este odakozmált: egy kormos, gennyes masszára emlékszem. Nem szívok, ígérem, egy ideig. Kitekerek nagynémhez, megnézni Mamát. Olyan ez a Parkinson kór, mint egy boglya toll: remeg, szuszog, parolázik. Nagynéném fejből remeg, mama gyökérből, én vagyok a bibe. Nekem csak az alsó ajkam árulkodik erről az öröklött bajról, ha nagyon figyelek. Kérdezem, mi újság, de Mama a múltnak megy, nincs megállás.

A múltban jobb: szárazabb, és nedvesebb is.

A legjobb Krisztuskép az a faluban, ami náluk lóg a falon, mondja. Helyeselek, így igaz, mi több, talán az egész megyében nem akad párja. Mikor olyan vastagon van a vászonra pingálva, hogy messziről azt gondolni, fa? Ráadásul Krisztus megjelenítése olyan titokzatos, hogy nem lehet kinézni, ül-e, vagy áll, csak annyit, hogy távol van, és jobbról balra eregeti fehér köpenyét a tevelelkű trópusi szél! És akkor még nem is említettem a balról elől díszelő lyukat, amit könnyedén lehet homokviharnak, fűreszporfelhőnek, csipkebokornak, esetleg máglyarakásnak nézni, de igazából egy valóságos lyuk a vászonban, rajta törülköző vastagon festék. Az egy igazi kuriózum. Hirtelen dühében csinálta a Mester, mikor utolérte a dölyfös kételkedés.

Stefánia

Azt állítja Jókai Az új földesúrban, hogy a drága birkák előbb kigondolják, hogy ők megdögölnek, csak azután ütik nyélbe. Előtte; nagy múltú birkapásztor előtt (tényleg!) ez eddig rejtély maradt. Nem láttam a szemükben. (Mentségemre legyen mondva, hogy a tyúkokról vannak komolyabb ismereteim, számomra az a szárnyas jószág egy titok, és ezt nem győzöm eleget hangoztatni.) Habosan, jóízűen kacagok. Milyen jó lehet ezt látni Jókainak onnan föntről. De tényleg, ezt komolyan gondolom.

Marianna

Ha arra gondolok Szeged: egy tál galuska. Ez jut eszembe, nem tehetek róla. Van rajta némi saft, de hús egy cafat se. Sajnálom. Különösen magamat, mert Szegednek teljesen mindegy, hogy az én fejemben mi savanyodik. Persze, ha az egész déli országrészt figyelembe vesszük, ami leginkább a főzelékes jelzővel illelhető, akkor ez egész jó. Szinte más dimenzió.

Albert, Lipót

Szilasi Laci lecsap a folyóson, mi lesz már, leragadt a lóvé. Áhítja a gyerek a szánkót. Ebben a hóesésben, hát nem!? Jól van, mondom, ha megjött a Móríc, megadom. Sejdítem: ez csak az első lépés. Teljesen kifoszt. A Gödörben azzal kérkedtem legutóbb, hogy jobb pálinkát hozok, mint az ő ágyasa.

Fogadjunk! Kóser barack, szeszfordás cimborámnak a lelke is benne!

Megátalkodott alkoholos befolyás. Szilasi idén eperből csinálja az ágast, és mazsola mellett van benne aszalt barack meg szilva. Érik vagy fél évet. Gyengén állok, kár kódósítem.

Cecília

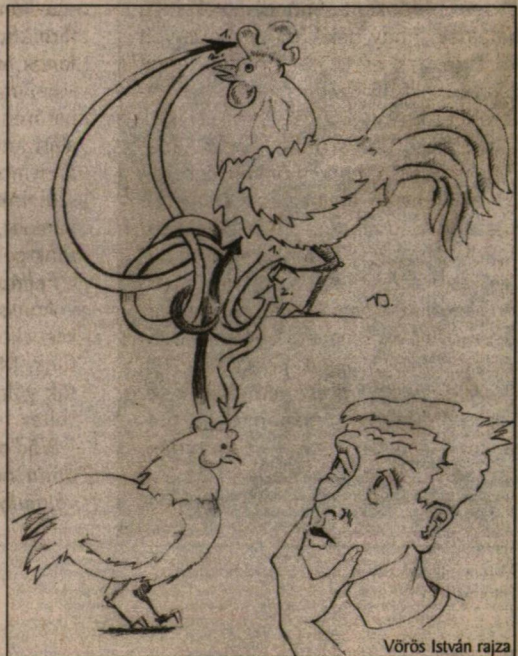
Körútra indulok az éjszakába, hátha. A kitartó kapirgálásnak meg kell, hogy legyen az eredménye. Első kihegyezett állomáshely: Bárka. (Már csak a név miatt is. Nekem, mint Bárka szerkesztőnek, a becsület szava ez, ott a helyem! Némileg szerencsére könnyít e terhen, hogy százhatvan forint (!) négy nagyfróccs, ami azt jelenti, hogy fertály ennyibe kerül egy (!).)

Igyekszem tartani a mértéket, nem iszok egy szemernyivel sem többet a gyógyszerésem és háziorvosom által javasolt hatnál, de indulás előtt (a sokszor elátkozott lámpás kör!), bevágok két felest.

Egy gyakorló katolikus, erdélyi lánynak ezután fejtem ki a nézeteim. Egy pihegő monitor előtt magamévá fogom tenni a gépteremben. Tudjon róla.

Nem, sajnos, nem. Paradigmámon előre nem látható anomáliák jelentkeznek.

* A szerző a JATE naplópályázatának másik győztese. Az írás a Beszélő számára szerkesztett változatban jelenik meg nálunk, másodközlésben. A második rész a következő számban olvasható.

Vörös István rajza

Vezérciki

Azt hiszem, egy bizonyos szempontból is ketté lehet választani az egyetemisták széles táborát: a hallgatók egyik fele ismer HÖK-tagokat, a másik fele pedig nem. Aki az előbbi csoport tagja – igen valószínű, ez a kisebbség –, az a HÖK-öt igazságos és hatékony szervezetnek tartja, amely egyértelműen az adott kar hallgatóinak érdekeiért küzd: pénzt ad a rászorulóknak, támogatja az egyetem öntevékeny csoportjait, kirándulásokat, rendezvényeket szervez stb. Maguk a HÖK-tagok pedig – az őket ismerők szerint – feddhetetlen és segítőkész emberek, akik valóban a hallgatókért dolgoznak, ami néha hálátlan, időigényes és nagyon nehéz munka tud lenni. Ez a vélemény – már csak a jóindulat és az empátia szabályai szerint is – a hitelesebb.

A hallgatók másik fele azonban – a többség –, ahol az ismerősök között nincs HÖK-tag, összekeveri a HÖK-öt a Hallgató Irodával, a HÖK-ösöket a saját maga ellenszenvességében fűrdő, azt szinte büszkén vállaló irodavezetővel. A HÖK-ben ezek az emberek azt a szervezetet látják, amely lenyúlja a hallgatóknak járó pénzeket, folyamatosan hibáztat, elszámolja az ösztöndíjakat – pedig ehhez a HÖK-nek semmi köze –, etikátlan, bürokratikus, az egyetemisták világától elrugaskodott, satöbbi. Jómagam kettős helyzetben vagyok, a szegedi egyetem egyetlen HÖK-tagja sem a barátom, azonban máshonnan két volt HÖK-elnököt is ismerek. Ma már mindketten diplomás emberek, egyikük földmérő mérnök, a másikuk újságíró. Időnként elmondják nekem, a fiatalnak, hogy nekik milyen jó is volt főiskolásként és HÖK-elnöknek lenni. Saját bevallásuk szerint mindketten kevesebbet keresnek most, mint kerestek főiskolásként. Akkoriban nem „magyar” sört ittak, hanem önköltési áron szereztek be az Amstelt és a Dreher-t a gyárból. A bulikon – HÖK-elnökként mindketten egész évben intenzíven bulikat szerveztek – ezt a sört (és egyéb más italokat) ötven-hatvan forintos árréssel árulták. Emellett bevételhez jutottak a hallgatóknak járó pénzekből is. Az egyetem infrastruktúrájának segítségével intézték magánjellelű dolgait (telefon, fax, számítógép, Internet). Persze az vesse rájuk az első követ, aki nem ezt tenné. A kilencvenes

évek elején, közepén HÖK-elnök barátaim könnyebben éltek, mint most. Akkoriban kötötték ma is kamatozó ismeretségeiket, és – ne feledjük! – igen sokat harcoltak az egyetemi vezetőséggel a diákok érdekeiért. Két barátom azonban folyton csak a HÖK előnyös oldalairól beszél, és alig hallottam tőlük arról, hogy az rossz lett volna nekik. Pedig az emberek irigyek. Nem szeretik azt, aki közel van a húsos fazékhoz. Persze az is lehet, hogy a harminc felé közeledő barátaim máris nosztalgizálnak, és csak a szépre emlékeznek. Persze mindehhez hozzá kell azt tenni, hogy akkor még nem volt családjuk, még nem sírt otthon a gyerek, tehát más volt az értékrendjük.

Kicsit messziről kezdtem ezt a szöveget. Nem belerúgni akarok ismét a HÖK-be. Csak azt szeretném láttatni, hogy rosszul kommunikálnak. Hogy asztalok mögül tárgyalnak velünk. Pontosan nem tudom, mi lenne a helyes út a kapcsolattartásra, de annyi bizonyos, hogy nem így kellene a hallgatókkal párbeszédet folytatni. Már régóta „irodába”, „hivatalba” megyek, amikor a HÖK-öt keresem, és úgy tűnik, nem diákokat találok ott, hanem ügyintézőket, akiknek beosztásuk és kijelölt feladatuk van. Véleményem szerint egy hallgatói érdekképviseleti szerv nem válhat bürokratikus, megkövült intézménnyé. Veszélyes az a tendencia is, ahogy a hallgatók tudatába beleivódik, hogy a HÖK-tagok etikátlan, nem tiszta dolgokban vesznek részt. Mintha mindenki a nyakukba akarná varrni az összes létező hibát. Olyan ez kicsiben, mint a „tocsikolás” nagyban. Tocsik Mártát, meglehet, felmenti a Legfelsőbb Bíróság. De a közpénzek párt- és magánzsebekbe való lapátolásának ígéje ma egyértelműen a „tocsikol”. Valamit tenni kellene a HÖK-nek azért, hogy a ne szitokszóként kerüljön be a mai egyetemi közbeszédbe. Kár lenne, ha homály borulna a HÖK számtalan hasznos tevékenységére néhány hiba és a rossz kommunikáció miatt.

Sarnyal Tibor

Egyetemi álhírek

Szakács László, lapunk főszerkesztője elgondolkodott Fekete László felvetésén, mely mai számunk második oldalán látott napvilágot. A felvetés szerint a Szegedi Tudományegyetem Hallgatói Önkormányzata „információs oldallal” jelentkezne ezeken a hasábkokon. A főszerkesztőnek kész elképzelései vannak a projectről: az oldalt a sajtószabadság élharcosának tekinthető Délmagyarország önkormányzati oldalának mintájára, egyben utalva a HÖK hatékonyságára, „a béka feneké alatt” címmel illetné.

A Szeged Városi Rendőrkapitányság fontolgatja a Kárász utca lezárását. Az utóbbi napokban ugyanis elszaporodtak a nemi erőszakra való felhívások, melyek a túl rövid szoknyákban, túl átlátszó felsőkben, túl kihívó illatú parfümökben realizálódnak – tájékoztatta lapunkat a városi kapitányság sajtóosztálya. A közlemény szerint az útlezárás a tavaszi hormontúltengés lecsengéséig tart, melynek megállításához egyetemünk szakembereket biztosít.

Az egyetem vezetése felhívja a hallgatók figyelmét, hogy a vizsgaidőszak előtti utolsó hónapban ne járjanak be azokra az órákra, amiket egész félévben nem látogattak. A felhívás közzétételének oka az, hogy a hallgatók órárajárási dömpingje terem gondokat okozhat.

Dr. Havas Henrik, a Médiatudományi Tanszék tudományos főmunkatársa lapunk kérdésére válaszolva elmondta, hogy az RTL Klub hírgazgatói posztja mellett örömmel elvállalná a Szegedi Tudományegyetem újonnan alakuló kommunikációs osztályának vezetését is.

Új szavazógépet tesztel következő ülésén az Egyetemi Tanács. Ennek a régebbi, de olcsóbb típusnak bevezetésével jelentős összegeket takaríthat meg az egyetem tudta meg kiküldött tudóstónk. Igen szavazásnál a bal kéz, nemnél a jobbát, tartózkodásnál mindkettőt fel kell emelni. Ezután egy hőérzékelős kamera rögzíti a felvételt, amit azonnal kivetít a tanácsterem mennyezetére, így a tagok meggyőződhetnek róla, hogy tényleg úgy szavaztak, ahogy szerettek volna.

I+ Szaki

Hétköznapi furcsaságok II.

Két kábé tízéves kisserác beszélget. Helyszín a kettes busz. Makkosház felé megyünk.

- Te! Tudod hol laknak a cigányok?
- Nem!
- Ezekbe' a házakba', itt ni!
- Voltál már bent?
- Nem, dehogy! De apuval egyszer jöttünk erre kocsival és megmutatta hol laknak. Bementünk a belső utcákba is. Nálatok van cigány az osztályba'?
- Egy van, hát nálatok?
- Nálunk három is. Képzeld tesi órán, amikor át kellett öltözni nem volt rajta bugyi.
- Gatyá.
- Oké, gatyá. Szóval nem volt rajta gatyá.
- És láttad a lógóját?
- Láttam.
- Milyen volt? Nagy vagy kicsi?
- Kicsi és koszos. Ezek nem mosakodnak. Utálom őket.
- Én is utálom őket. Apu azt mondta, hogy egész nap nem csinálnak semmit, csak ülnek otthon és várják a segílyt...
- Méghogy nem vagyunk jók „utánpótlásnevelésben”!

Szakács László

29 millió

Tavaly ennyien látták. Hogy fért el majd negyven millió ember ekkora helyen? Merthogy hazánkról van szó, amit országszerte hirdetnek óriásplakátokon. Én is egy ilyenbe botlottam. Gigantbetűkkel hirdetik: www.tourinform.hu. Fölírtam magamnak, hogy ezt nem elfelejteni. Letöltés, várakozás, majd egy átlagos honlap. Legalább itthon vagyok. Badacsonytomajra kattintok. Pár pillanat múlva ez jelenik meg: „Az alábbi kapcsokkal nyitható oldalakon...” Kapcsok persze sehol. Így utaztak belföldre? Sebaj. Máshova lépek, ahol már címek is találhatóak, de várostérképet nem találni. Ezek után sejtem, miért mennek egyre többen külföldre nyaralni. De akkor mit láttak itt tavaly 29 millióan?

Takács Ferenc

EUR VOLANTAXI
SZEGED
444-888 488-488

Morbid

Avagy gondolatok az emlékezés és emlékeztetés kötelességéről

2000 tavasza, fel vagyok dobva, örülök a napsütésnek. Kifejezetten boldog vagyok, hogy elutazhatom Németországba. Oda, ahová 1944-ben nagyszüleimet a harmadik birodalom pribékjei – az ipari méretű emberirtás keretében – hurcolták el.

Bergen-Belsenben a koncentrációs táborok felszabadításának 55. évfordulója alkalmából rendeznek emléknapokat. Nagypám a bergen-belseni emlékbizottság tagjaként három zarándokúton is járt kint. Idén a német állam különösen díszes ceremóniával tiszteleg. Nagypám idén is tagja a szűk magyar küldöttségnek. Elvileg. Gyakorlatilag engem bízott meg: képviseljem őt.

Hát ez szuper! A németek a seggünket is kinyalják! Utazás repülővel, öt nap teljes ellátás, szálloda, városnézés, abszolút ingyen. Ezt éreztem először.

De álljunk csak meg egy percre! Kicsit émelygek, amikor azon morfondírozom, hogy oda megyek, ott töltök el kellemes körülmények között pár napot,

ahol nekem, és „sorstársaimnak” mélyseges fájdalmat és szorongást kellene átélnünk.

Manapság a mea culpák időszakát éljük. A társadalom nagy része már nem csak a kollektív büntudatot, hanem a csoportos bűnbocsánatot is letudottnak tekinteti. Már-már lecsengett a téma. Alkalmanként azért emlékezünk, ki így, ki úgy.

Fura. Sokan azzal vádolnak, gyakran beszélek a holokausztról. Én azt mondom, nem tehetek róla (ez amolyan állandó keresztem...). Most e különösen morbid jelenség (főleg erős szájjal megyek Németországba) is csak példa arra, hogy valahogy nem vagyunk rendben az egész holokauszt-kérdéssel. Beszélünk róla, emlékezünk.

A túlélők egyre kevesebben vannak. Úgy érzem, nekünk, közvetve érintett utódoknak igenis kötelességünk, hogy emlékezzünk és emlékeztessünk! Az más kérdés, hogy az érzések egyre inkább érthetetlenül groteszkek.

Vágó Róbert

A nagyvonalúságról

Ösztöndíjból élek én is, ahogyan olvasóim többsége. Hónapról hónapra megérkezik számlámra az a bizonyos összeg, mely aztán, bevallom, onnan gyorsan máshová vándorol. (Erről a Mojo pincérei többet is tudnának mondani.) Márciusban nem érkezett pénz a számlára. Most nem arról szeretnék beszélni, hogy ez mekkora disznóság, nem. Más érdekes dologra figyeltem fel.

A februári ösztöndíjamat nem automatából, hanem bankfióknál vettem fel. A pénztáros kisasszony elfojtott röhögése mellett jutottam hozzá a négyszázötven forinttal záruló összeghez. Azonban a kártyahasználatnak költségei vannak, s mivel én a bankfiókban minden felvehető pénzt kivettem, a kártya miatt mínusz negyvenhat forint maradt a számlán. (Olyan ez az egész, mint egy rossz számtanpélda.) Így aztán a márciusi számlakivonat alján ott diszelgett az inté: „Nyilvántartásunk szerint számlája tartozást mutat, kérjük szíveskedjék azt rendezni.” Valami boldog büszkeség töltött el. Egy hónapig adósa lehettem Magyarország piacvezető bankjának. Komoly negyvenhat forintnyi tőkével rendelkező pénzintézet ezt az orrom alá dörgöli. Gondolom, hi-

ányzik a költségvetésből ez a negyvenhat forint, kilométernyi számoszlopok rendje borul fel – miattam. S ez milyen jó érzés! Ha jogomban állna, nem „rendezném a tartozást”. Azonban jól tudom, az első számlára érkező pénzből a bank kegyetlenül elveszi azt, ami neki jár. A pénzintézet gondolkodás nélkül tesz magáévá körülbelül egy százast (negyvenhat forint plusz kamatok) a következő ösztöndíjamból.

Kenjék a hajukra!

Sarnyai Tibor

Gombóc

Lelkesedve: Igen tanár úr, elhozom, már a jövő héten, jó! Ijedten: Tanár úr, az nem lehet, hogy én nem tudom, nekem ezt tudni kell... Mérgesen: Maradjatok már csendben, nem hallom a tanárukat. Együttérezve: Tanár úr, becsukhatnám az ablakot, azt hiszem, egy kicsit hűvös van. Mosollyal, bájjal, fittyet hányva a társak véleményére, érzéseire, arra, hogy ők bizonyos testi fogyatékosággal rendelkeznek / nevezetesen nincs extra-méretű, vastag, húsos bőrű nyelvük /, mindenfajta lelkiismeret furdalás nélkül.

Nyalnak, vigyáznak, le ne csöppenjen, nekik öt gombócos kell, a négy már kevés. Nekünk marad egy gombóc. A torkunkon...

Debós Sándor

Az önkormányzatot nem nagyon lehet Aszidni. Ha meg mégis, akkor majd a saját oldalán bebizonyítja az ellenkezőjét. 1998-ban Szeged népe egy hol kedvesen mosolygó, hol magát napóleoni pózba vágó fiatal, pufi, akadozó nyelvű sebészt választott meg polgármesternek. Bölcs döntés volt, Szeged népe (nemzetem büszkesége – Kossuth) ugyanis mindig kínosan ügyelt arra, hogy kormánypárti polgármestere legyen. És amíg a szocialista polgármester mindig izzadt és vörösödött, de főleg vörösödött, ha ipari parkról, turizmusról, városmarketingről kérdezték; az új vezetés piárcsapata megelőzi az ilyen problémákat. Kicsit bedurvult marketinggel minden eladható. Még a szar is. Meg a várospolitika. És igazuk van.

A szocialisták csak sejtettek valami hasonlót, ezért volt Szegeden átadási ünnepség a választások előtt a Dóm téri épületeken elhelyezett megyecímerek kemény ötven százalékának kicserélése után. Hát tal a még el nem végzett ötvennek. (Félmunka.) Sőt a választások előtt hirtelen majdnem újraburkolták a Kárász utcát. Aztán mégse. Majd a Fidesz.

Átadási ünnepségekben a fiúk is jók, az eddigi csúcs a mozgássérültek közlekedését segítő gáláns járdaszegély-süllyesztés örmére rendezett szalagnyisszantás volt.

De ők tovább jutottak a marketingtan-könyvekben. Mindig adnak a sajtónak valami rágcstát, nehogy másfelé keresséjjenek. Biztos, ami biztos azért megvettek egy fél újságot, az egy ideig fidesz narancs színű Szegedi Extrát. Ez a jobbára olvashatatlan, ingyenes újság postaládák alatt szokott fetrengeni, gyakori alanya a lépcsőházakon áthúzó játszólésvonat pajkoságainak, de gondos szomszédunk a kukát is ezzel szokta kibélelni.

Komolyabb médium kellett tehát: a Dél-magyarország egy oldalának megvásárlása következett. Ez bevált.

Minden rendben

Olvadni majdnem olyan jó, mint a hagymaszagú, brátyizós „Kitekintő” oldalt, amely a Sajtóház magasságaiból tekint a távoli pusztaságban sínylődő barbárokra. (Hetyke jó napot edes jó Pista bátyámnak, hát hogy ityeg a fűzfánfűtyülő?) De mondom: csak majdnem.

Helyre kis központosított tájékoztatás. Ha kell, az önkormányzat hirdetései vel van tele „A torony alatt” rovat, de persze főleg érdekesítő írások olvashatók, a folyamatos fejlődésről, régióközponttá válásról, felelőtlen hírlapírók által kirobbantott városházi botrányok cáfolatáról.

A Délmagyarország korábban is jeleskedett a lakosság megnyugtatóban. Például mikor a Milosevics-rezsim alatt meggazdagodott, Szegeden focicsapat vásárlását fontolgató szerb nagytőkésről lerántotta a leplet, miszerint békés kereskedelmi és fuvarozói tevékenységgel, tisztességgel szerezte pénzét. A torony alatt bebizonyosodik a buta olvasó számára, hogy az okos önkormányzat a nehézségek ellenére is mindig jól dönt.

Így mindenki jól jár. Az olvasó örül, ezért az önkormányzat örül, a bevételnek meg a laptulajdonos örül.

Mit nekünk szabadság, ha boldogságba ringatnak minket! A Kádárrendszerben is valami hasonlót lehetett szeretni.

Alcsúti
Zotmund

Colalto

Interaktív

Kezdek belejönni az állófogadásokba. Eleinte nagyon szerény voltam és viszszahúzódozó, nem tolakodtam az ananász csirkéért, nem dugdostam banánokat a zsebembe, sosem fogtam a kezembe egynél több poharat, és nem öntöttem narancslevet az előttem álló nyakába, hogy végre én is odaférjek, ellenben megettem az összes asztaldísz, az apró, színtelen és szagtalan, de kocsonyával mindenképpen átázott dekorációkat, utaltam a pincéreket és menekültem előlük, mert rájöttem, ha elbambulok, és egy ideig nem konyolok az italomba, azonnal elveszik tőlem, és mellesleg mindig a legromdább nőknek támadt kedvük velem beszélgetni.

Ismertem történeteket béna magyar politikusokról, akik nagyképűségből, bizonyítva nem létező antialkoholizmusukat, nem vesznek pezsgős poharat a bejáratnál, majd a pohárköszöntőnél kétségbeesetten kapkodnak a kézmosóvíz után, akik az okádásig tömik magukba a menüket, nehogy lemaradjanak valamiről, akik rátenyerelnek a forró rezsóra, mert nem érik el az asztal közepén a kaviárt, de valahogy nem dobott fel az a tudat, hogy bármikor képes vagyok alulmúlni ezeket a produkciókat.

Ha elszomorodtam egy hülyeségem miatt, vagy ha zavarni kezdett a tömeg, visszavonultam a vécébe. Hallgattam, hogyan öklendezik a zöld zakós, tokás egyetemi tanár, figyeltem, hogyan brunyál mellé az atomrészeg államtitkár, én is nevettem, ha nevettem magukon. Olyankor volt időm megfigyelni a mozgásérzékelős vécéöblítőket, boldog perceket töltöttem azzal, hogy oda-vissza sétálgattam előttük. De mintha minden megváltozott volna. Már remekül ki tudom választani a legízletesebb falatokat az ételkecskegéből, elegánsan küldök el minden pincért a fenébe, néhanapján kilöttyintek egy kis narancslevet, és amióta Ági velem van, még ronda nők sem állnak velem szóba. Viszont elkezdtem felhalmozni a tényéromon a kaját, banánokat csempeszek a táskámba, percenként állok sorba italokért, a pincérnk inkább udvariasságból nem ismer fel, már nem okoz örömet a mozgásérzékelő, és néha államtitkárok és lila zakós, tokás egyetemi tanárok figyelnek engem élvezettel. Javulok.

Móra Ferenc
Könyvesbolt
6701 Szeged
Kárász utca 5.
Tel.:
62/420-963

Április 28-án 16⁰⁰-tól
Popper Péter dedikál
a Móra Ferenc Könyvesboltban.
Az érdeklődők ezen a napon
az író könyveit kedvezményel
vásárolhatják meg!
JATE utalványt beváltunk!

„Egy férfi nem eshet teherbe...”

Beszélgetés dr. Pál Attila professzorral

Sok véleményt, érvet, ellenérvet, indokot hallhattunk már a magzatvédelmi törvény tervezett módosítása kapcsán. Végtelenségig lehet vitatkozni arról, mi az igazi megoldás, de csak akkor, ha a vitába bevonják a résztvevőket, azaz a szakmát is. A szakma „egyik tagja”, dr. Pál Attila professzor, a SZOTE Szülészeti és Nőgyógyászati Klinikájának tanszékvezető egyetemi tanára, aki nem rejtja véka alá a véleményét.

– *Professzor úr, először is arra kérem, röviden mondja el, orvosi-biológiai szempontból mikortól beszélhetünk az élet kezdetéről? A Magyar Katolikus Püspöki Kar szerint az élet a fogantatás pillanatával kezdődik, de biológiai szempontból, ha jól tudom, ez másképp van.*

– Szerintem is kicsit másképp van; mert mondhatjuk azt, hogy tizenkét hét a határ s egy tizenhárom hetest már nem lehet megszakítani súlyos válsághelyzetre hivatkozva, jó elfogadom. És akkor megkérdem, hogy ha ez a méhen belüli élőlény másnap világra jön, akkor mennyire élő, mennyire életképes. Én úgy gondolom, hogy nem az.

– *Ez azt jelenti, hogy ön elfogadhatónak tartja az abortuszt, mint „végső megoldást”?*

– Egy alapvető dolgot kell szem előtt tartani. Egy férfi nem eshet teherbe, a nőnek kell eldönteni, hogy a terhességet kívánatosnak tartja-e vagy sem. Nézzük azt, hogy mi történhet egy nőnél, ha elmegy terhesség-megszakításra. Szerintem a nők többsége nagyon-nagyon komoly válsághelyzetben van akkor, amikor eldönti, hogy megszakítja a terhességét. Azt, hogy ő mindezt idegen embereknek deklarálja, és deklarálni kelljen, ne adj isten több alkalommal is, azt gondolom, hogy ez a nőnek egy nagyon kemény meghurcoltatása. Pontosan elég lelki teher az, hogy egy terhességet meg kell szakítani.

– *Hogyan lehetne ezt a lelki terhet valamennyire csökkenteni?*

– Nem kell teherbe esni! Meg kell előzni a nem kívánt terhességet. Bontsuk ezt kétfelére! Van egy 15 éves lány, meg egy 38 éves nő két gyerekkel. Ha egy 38 éves nő teherbe esik, azt gondolnám általában, hogy véletlen baleset történt. Ő azért már sok mindent látott az életében, tud az életről; tehát a hurok nem működött, a tablettát nem vette be, és utána ott van egy 8 meg egy 10 éves gyerekkel, s megint terhes lett. Nagyon szívesen vállalná, de egyszerűen nem megy, mert tudja, miből áll az élet, mi mennyibe kerül. Tehát ez egy rendkívül komoly lelki teher, egy súlyos válsághelyzet neki. A másik oldalon ott van egy 16 éves nő, aki még egy meggondolatlan. A lényeg az, hogy nagyon sok

szempontból tudatlan. Nem kapja meg a kellő felvilágosítást, oktatást, irányítást sem a szülők, sem az iskola, sem a társadalom részéről. Véleményem szerint ezen a részen kell javítani. Egy 16 éves nőnek pontosan kell ismernie saját szervezetének működését, el kell neki magyarázni, milyen módon lehet védekezni, hogy elébe menjen a nem kívánt eseményeknek, és pontosan kell tudnia azt is, hogy esetlegesen egy terhesség-megszakításnak milyen súlyos következményei lehetnek. Szerintem egy 16 éves ember megérti, hogy védekeznie kell, és meg is tudja saját maga számára választani a szükséges védekezési módot, a kellő segítséget.

– *Mi a véleménye arról a gondolatról, hogy az abortusz bűn, s mindenki, aki részt vesz benne, az anyától kezdve az orvosig, bűnös?*

– Én orvos vagyok, nem óhajtok vitát nyitni arról, mi a bűn és mi nem, a minősítés a jogászok dolga. Nekünk az a dolgunk, hogy a nők egészségét amilyen módon csak lehet, védjük, és a szervezetük működésével kapcsolatos elváltozásokat az orvostudomány mai állása szerint megfelelő módon ellássuk. Hogyha ebben a tevékenységi körben benne van az, hogy szülést kell vezetnünk, akkor beletartozik az is, hogy ha egy nő terhes lett, és terhességét nem kívánja megtartani, azt valakinek meg kell szakítani.

– *Ha ön lenne a törvényalkotó, hogyan módosítaná a magzatvédelmi törvényt?*

– Miért kellene módosítani?

– *Az Alkotmánybíróság szerint csupán a súlyos válsághelyzetre hivatkozva tulajdonképpen*

teljesen az anya kezébe kerül a magzat sorsa. Ez pedig nincs összhangban a magzat élethez való jogával. S ezen valamilyen módon változtatni kellene.

– *Miért kellene változtatni?*

– *Ez a kérdés.*

– Elmondom még

egyszer. A férfiak nem szoktak teherbe esni. Nem emlékszem pontosan, hány nő van az Alkotmánybíróságban, illetve pontosan tudom, hogy mennyi van. És hány nő ül a parlamentben? A képviselők miért tudják jobban eldönteni, mi jó egy nőnek, s mi nem? A törvénymódosítást miért a Nőgyógyász Szakmai Kollégium tanácsai nélkül készítették elő? Abba kellene belegondolni, mit jelent a súlyos válsághelyzet. Véleményem szerint, a nő, aki úgy dönt, hogy a terhességét megszakítja, pusztán e döntése miatt súlyos válsághelyzetbe kerül. És én ezt el tudom fogadni.

– *Mennyire kell pluszban lelkileg felkészülnie egy terhesség-megszakításra?*

– Lelkileg nem készülök fel, mert ez a szakmának egyik, a legnehezebben véghezvihető része. Persze nem szeretem csinálni, nagyon-nagyon nem szeretem csinálni.

– *Mi a gond azokról az orvosokról, akik nem hajlandók abortuszt végezni?*

– Mindenkinek magánügye.

– *Milyen iránymutatást ad a diákjainak, amikor a terhesség-megszakításról, fogamzásgátlásról beszél?*

– Én olyan típus vagyok, aki elmondja a saját véleményét is. Elmondom a szakmai szabályokat, adott esetben a szükséges jogi szabályokat, aztán a saját véleményemet, amely természetesen személyes élményeken alapul, s így hatásos. Amikor a fogamzásgátlásról, a terhesség-megszakításról beszélek, általában úgy kezdem, hogy körbeadok egy papírt, amit én kaptam ajándékba egy 14 éves kislánytól, aki 16 hetes terhes volt. 14 éves, 16 hetes terhes. Az ő butuska írásával és rajzaival, amelyben arra kér, hogy engedjem haza őt idő előtt. Ezt azért szoktam megmutatni, hogy lássák, ez az a szituáció, aminek soha sem lenne szabad megtörténnie.

Szakács Ildikó Réka

**Ilona praktikai
Ajándékbolt**

...hogy mit is jelent az a szó: ajándék...

Különös szeretetből vagy figyelmességéből adott
használati tárgy, illetve dísz tárgy.

A következő ajándékozás alkalmával
ne döntsön, amíg el nem jött hozzánk!

Cím:
6722 Szeged Tisza L. krt. 85-87.
Tel./fax: 62/421-527;
tel.: 30/93-51-004

EGY MÍTOSZ IGÁJÁBAN

Naomi Wolf: A szépség kultusza

„Nem kevesebbet állít ez a könyv, mint hogy a szépség kultusza újfajta rabszolgaságba döntötte a nőket, s nincs előle menekvés, mert az élet minden elképzelhető szintjét áthatja: a munkát, a kultúrát, a szexualitást; mindezeket túl új vallásként működik, olyan mértékű éhezésre és önkínzásra kényszerít a nőket, amelynek következményei beláthatatlanok.”

Naomi Wolf munkájában a szépségmítosz jelenségének problematikáját több oldalról is górcső alá veszi, s történelmi fonal mentén indulva többdimenziós elemzéssel bővített, jól tematizált rajzzal áll elénk a kommunikációs csatornákból érkező, mestersegesen kreált eszményképről. Írása provokatív, szembesítő jellegű, populárisan szólva: elgondolkodtató.

Miről is beszélünk? Korunkban a szépségmítosz egy alig ötven kilós, 175 cm magas, hosszú combú, darázs derekú, a testéből kibújni tetsző bordákat villogtató, a szemtelenségig tökéletes mellekkel büszkélkedő, ráncok nélküli, fiatal nőben testesül meg. A nőben, aki ránk mosolyog a magazinok lapjairól, a televízió képernyőjéről. A nőben, aki testével felállítja számunkra a mércét, mosolyával versenyre hív bennünket. A nőben, aki mögött egy sokmilliárdos

ipar áll, melynek ő csak tehetetlen közkatona, s mint ilyen, apró csavar egy olyan gyilkos szerkezetben, mely nőtársai milliós önbecsülését, lelki és testi életét teszi tönkre. A nő, aki a maga hibátlan külsejével befészkel magát a gondolatainkba. Aki lankadatlan figyelemmel őrködik afelett, hogy ne legyen falat, melyet lelkiismeretfurdalás nélkül leereszthetünk a torkunkon, hogy ne sajnáljunk pénzt, időt és energiát attól, hogy a legígéretesebb ránctalanító és egyéb csodákat mivélő krémeket is kipróbáljuk, hogy legbelsőbb félelmeinket is legyőzve a sebészkes alá fekdűjünk. Ha nem ma, majd holnap. Mert ez a nő fokozatosan torzítja látásunkat, összezavarja arányérzékünket. Végül meggyöflötteli velünk a saját testünket.

A feminizmus eredményei által megfélemlített férfirsadalom ellenreakciójaként megszületett, izmosodó iparágak (szépségipar, fogyókúraipar) erőszakkal nemzett és életben tartott gyermeke ez a nő, azaz a kultusz, melyben az egyenjogúság harcossai a női nem elleni, minden eddiginél veszélyesebb támadást látnak.

A kemény küzdelmek árán kiharcolt emancipáció által leszaggatott bilincseket ezzel az új, minden eddiginél drasztikusabb esz-

közzel kívánják visszaverni a nőkre. Az esz-közön túl a módszer is radikális. A mítosz épp azt a pontját támadja a feminizmusnak, amelyből tetterejét nyerte: az egészséget dönti le. Aláaknázza és kíméletlenül szétrobbantja a felszabadulás szent célja nevében nő és nő közé vert hidakat, egymás ellenségeivé teszi a „gyengébbik nem” tagjait. Ám nemcsak egymás, de önmaguk ellenségévé is válnak azok a nők, akik megpróbálnak megfelelni a kihívásnak. Szorongás, depresszió, táplálkozási rendellenességek, anorexia, bulimia. Ésszerűtlen önpusztítás, aminek nem lehet racionális érvekkel útját állni, mert a mítosz megmagyarázhatatlan kényszerítő erővel telepszik rá gondolatainkra, cselekvéseinkre. A józanész már nem nyújthat védelmet. Naomi Wolf ugyan 1990 Amerikájáról ír, de ugye nem gondoljuk komolyan, hogy a tengerentúli szörny nem fog valamely divathullám hátán az öreg kontinensre átszörfözni, egészen a közepéig elsétálni?!? Magyarországon vagyunk, 2000-t írunk, s én nem hiszem, hogy megállja a helyét a jövő idő az előző mondatban. Elég csupán körülnézni...

mohai

Órákat lehet vele játszodozni. Gyönyörködni benne, akár becézgetni is. Pedig csak egy használati eszköz. Mégis sokan „fújnak” rá, mert hát minek is azzal vagánykodni? Vannak, akiknek elengedhetetlenül szükséges, és persze akadnak, akiknek kevésbé. Tény, hogy egyre több egyetemista kezében is feltűnik egy-egy szép darab. Hogy nekik miért szükséges? Hogy miből fizetik a költségeit? Hogy kerültek-e már miatta kellemetlen helyzetbe? Minderre a megkérdezettek adnak választ. S hogy kik is ők? Telefontulajdonos egyetemisták.

A KISZABADÍTÓ

– Lassan már egy éve van telefonom – mondja Anita, aki másodéves a BTK-n. – Akkoriban kaptam munkát a nyárra Pesten. Olyan munkahelyen dolgoztam, ahol szinte mindenkinek volt kis készüléke, és ez nagyon sokat jelentett számomra abban, hogy ne „bunkofonként” tekintsek a mobilokra.

Anita elmondása szerint a telefon költségeit az ösztöndíjából és a megspórolt fizetéséből fedezi. Így az otthonról kapott zsebpénzét félre tudja tenni a kollégiumi díjra, az utazásra és a kajára is.

– Gyakran tényleg neveléses, hogy valakinek telefonja van – folytatja. – Ismerek olyan nyolcadikosokat (14 évesek!), akiknek

Mobilizált fiatalok

nemcsak hogy van mobiljuk, hanem még órán is felveszik, játszanak vele, egyértelműen zavarják a tanítást. S ami a legszörnyűbb, a tanárok nem szólnak semmit. Persze sokszor tényleg nagyon jó, hogy kéznél van. Engem például nemrégiben tévedésből bezártak az egyik egyetemi épületbe. Mivel senki nem tudta, hogy ott vagyok, nem számíthattam segítségre. Telefonáltam a portára és az ügyeletes bácsi „kiszabadított”.

A megkérdezettek a „miért van/kell nekem?” kérdésre igen egyszerű választ adtak: hogy elérhető legyenek.

OLYAN, MINT A TAMAGOCHI

– Néha tényleg hihetetlen, hogy „csak” ez a magyarázat – mondja Ági, aki szintén a BTK-n másodéves. – Pedig szerintem ez elegendő indok. Nekem például nagyon sok vidéken (azaz nem Szegeden) tanuló jó barátom van, akiknek van telefonja. Addig, amíg nekem nem volt, szinte egy vagyonba került, ha beszéltem valamelyikükkel. Ma már ezt olcsóbban megúszom. Egyébként azok a barátaim – folytatja –, akiknek nincs mobilja, tudomásul vették, hogy ez nekem fontos. Nem lettek velem mások és szerintem én sem változtam meg miatta. Igaz,

egyszer az egyik ismerősöm megjegyezte úgy általában a telefontulajdonosokról, hogy a mobil olyan, mint a tamagochi: az ember minél inkább tudja, mit lehet vele csinálni, annál többet foglalkozik vele.

KÍNOS HELYZET

– Én komolyan veszem azt, hogy van telefonom – mondja Péter, harmadéves TTK-s. – Míg sokaknak a telefon szimbólum, addig nekem csak használati eszköz. Igyekszem diszkréten kezelni, a lehető legkevesebb feltűnést kelteni vele. Egyszer azonban nagyon figyelmetlen voltam – meséli. – Beültem a könyvtárba, hallgattam a zenét fejemen fülhallgatóval, és közben „üvöltött” a telefonom. Nem kapcsoltam ki. Persze nem szólt volna senki. Valahogy én hallottam meg a hangját – másfél perces csörgés után. Kínos volt.

Természetesen sokaknak valóban szükségük van mobilra. És valószínűleg egyre több mindenkinek lesz is. Csak ismerni kellene a hozzá kapcsolódó illemszabályokat...

Egy bölcs ismerősöm mondta egyszer: „Ma már ott tartunk, hogy az a státuszszimbólum, ha valaki megengedheti magának, hogy ne legyen telefonja.” Ha mégis van, akkor pedig tudja kikapcsolni akkor, amikor ki kell!

Bencez Mariann

Mindenhol jó, de

Hazudik, aki azt mondja, hogy még egy részt sem nézett meg belőle. S az is hazudik, aki azt mondja, hogy abszolút közömbös iránta. Itt és most két szereplője terfőkre kerül. Barátok közt vagyunk.

Hoffermisi – Halász Gábor

– Szegedi vagy, itt kezdted el tanulni a színészmesterséget. Hogyan kerültél be a sorozatba?

– A Szegedi Nemzeti Színház statisztájaként kezdtem, majd stúdiósként folytattam. Itt szerettem volna maradni, de az akkori igazgató nem akart szerződtetni. Még csak meg sem nézett. Ekkor alakítottuk meg a Szegedi Színkört Varsa Mátyás vezetésével, aminek két évig voltam a tagja. Az egyik nap megláttam egy plakátot a színház előterében. Napi tévésorozatba kerestek színészeket. Akkor még elképzelhetetlen volt, hogy miként lehet napi rendszerességgel sorozatot készíteni. Kíváncsiságból én is elküldtem a pályázatom. Rövid időn belül választ kaptam. Behívtak meghallgatásra az RTL Klub stúdiójába.

– Miből állt ez a meghallgatás?

– Nem kaptunk kötött szöveget, s ettől már az elején több jelentkező pánikba esett. Beültettek egy stúdióba a kamerák elé, s megkértek, hogy beszéljek magamról. Ezt a felvételt küldték el a producerek, Kalamár Tamásnak, aki később kiválasztotta a szerepre.

– Hogyan tudsz megbirkózni a hatalmas szöveghalmazzal, ami ráadásul nap mint nap változik?

– Eleinte gondot okozott, de lassan beletanultam. Színházi múltamnak köszönhetően már találkoztam hasonló nehézségekkel. Sokan azt gondolják, hogy mivel filmről van szó, ezért annyiszor veszik fel a jelenetet, ahányszor akarják. Ez nem így van, hiszen a stáb körülbelül száz főből áll, és mivel gyors a tempó, senki sem engedheti meg magának azt, hogy ne tanulja meg tökéletesen a szerepét. Akármennyi legyen is a terjedelem, itt mindenkitől fegyelmezett, tökéletes munkát várnak. Másképp nem is működne a gépezet.

– Mennyire különbözik a filmszínész és a színpadi színész munkája?

– Teljesen máshogy kell gesztikulálni és artikulálni. Kezdetben nehéz volt az átállás, mert mindig elfelejtettem, hogy az, ami a színpadon apró mozdulatnak látszik, esetleg teljesen kilóg a televízió kép-

ernyőjéből. A színházban megszoktam, hogy hangosan, érthetően kell beszélnem, különben a hátsó sorokban szinte semmit sem lehet hallani. Itt érzékenyek a mikrofonok, így nem szerencsés, ha valaki üvöltözni kezd.

– Kaptatok valamilyen képzést a forgatás előtt?

– Igen, de csak az, akinek még nem volt színészi gyakorlata. A többieknek maguktól kellett rájönni a filmezés rejtelmeire. Két év alatt szinte mindent megtanultunk, amit lehetett.

– Mennyi ideig tartott, mire kialakult a végző szereposztás?

– Márciustól májusig szinte csak szereplőket kerestek, de érdekes, hogy a mi „családunk”, a Hoffer familia alakult ki a legnehezebben. Például rengeteg színésznővel próbáltam, mire megtaláltuk Konta Barbarát, aki a filmben a húgomat, Esztert alakítja. A forgatást megelőző hónapban tudtam meg, hogy én kaptam Hoffer Misi szerepét. Ez olyan érzés volt, amit sosem fogok elfelejteni. Az előszerződés aláírásakor derült ki, hogy melyik figurát fogom alakítani. Kicsit vívódtam, hogy elvállaljam-e a homoszexuális szerepet, de végül úgy gondoltam, hogy ez tényleg kihívás lesz számomra.

– Hogyan és mennyi idő alatt készültél fel?

– Két hétig tartott, de nagyon sok segítséget kaptunk. A rendező karakter-értékelteket vezetett. Ez azt jelentette, hogy mindenkivel egyenként elbeszélgettek, majd az egész társulatot összehívták és elmondták, hogy szerep szerint ki hogyan viszonyul a másikhoz. Például tegeződnek-e vagy magázódnak. Teljesen olyan volt, mint egy élő szerepjáték. Amikor felkerültem Budapestre, senkit sem ismertem még, s nagyon jó érzés volt, hogy a forgatáson több szegedi kollégával is találkozhattam.

– Gondoltál arra, hogy Magyarországon ellenszenvvel fogadják a karakteredet, s egy idő után talán azonosítanak veled?

– Természetesen ezzel számoltam. Kevesen tudják, hogy a sorozatot angolok írják, s Németországban már kilenc éve szinte minden nap másorra tűzik. Bár a külföldön mért tetszési index nagyon magas, a rendezőnek valóban el kellett gondolkodnia azon, hogy vajon Magyarországon elfogadják-e az emberek a

homoszexualitást. Szerencsére a közszerepléseimből kiderült, hogy a nézők többsége megkedvelte Hoffer Misit. Nagyon sokan azonosítanak velem, de erre már az elején fel kellett készülnöm. Én magánemberként örülök, hogy ez a figura is szerepel a filmben, hiszen a magyar nagyközönség most találkozik először a televízió képernyőjén nyíltan a homoszexualitással. Most nem arra a rétegre gondolok, amelyiknek volt lehetősége elolvasni a világirodalom idevonatkozó remekait és megnézni a jelentős filmalkotásokat. Egyértelmű, hogy nekik nem a Barátok Közt című sorozat fog mintául szolgálni. Vannak viszont olyanok, akik a film történéseit példaértékűnek tekintik. Nekik úgy kell ezt a szerepet eljátszanom, hogy az ne tűnjön paródiának, hiszen ez egy létező dolog.

– Biztosan rengeteg kényes kérdésre kell válaszolnod. Hogyan tudod ezt tolerálni?

– Az emberek minden nap leszólítanak. Van, aki kedvesen gratulál, de előfordul, hogy néhányan agresszív, támadó kérdéseket tesznek fel. És még jó, ha csak kérdeznek. Nem tudom rejtgetni a magánéletemet, mert mindenki arra kíváncsi, hogy van-e barátnőm, és ki az. Egyébként neked elmondom, hogy van és szerencs-

Fotó: Székározy Zsuzsa

a legjobb Barátok közt

re ő is színész.

– **A magánéletben mennyire vannak egymással bensőséges viszonyban a szereplők?**

– Született néhány baráti kapcsolat, de ritkán fordul elő, hogy a forgatás utáni szabadidőt együtt töltjük. Szerintem ilyenkor mindenki erőt gyűjt a másnapi munkához. Sokan misztikusnak tartják a színészetet, de ha jól meggondoljuk, ez is csak egy munkahely, ahol sikeres és olykor kudarckok is érik az embert.

– **Hogyan alakították ki azt az imázst, ami most téged körülvesz?**

– Közel tizenkét oldalas szerződés szabályozza azt, hogy a sorozat szereplői hogyan viselkedjenek nyilvános helyeken, vagy hogyan öltözködjének. Bár a megfigalmazás néha olyan homályos, hogy a producer szóban szokta elmondani a kívánásait. Azt is ő találta ki, hogy mindig kertésznapadrágot viseljek a filmben.

– **Beszéljünk egy kicsit a pletykákról, hiszen a híres emberekről mindig izgalmas történeteket találnak ki. Ön például azt hallottam, hogy több szereplő csak az arcát adja a filmhez, a hangot pedig egy másik színész kölcsönzi. Igaz ez?**

– Nem, hiszen ilyen munkatempó mellett lehetetlen lenne kivitelezni. Az utószinkron legalább annyi időt vesz igénybe, mint maga a felvétel. Ha belegondolunk, nem is lenne kifizetődő a film készítőinek.

– **Mit szeretnél csinálni, ha befejeződik a sorozat forgatása?**

– Erre még nem gondolok, hiszen valószínűleg még hosszú évekig műsoron lesz a Barátok közt. Be kell vallanom, hogy nagyon hiányzik már a színház. Szerencsére sok felkérést kapok, s májusra meg is ígértem, hogy részt veszek egy kis vidéki társulat produkciójában.

Merhej Raula

„Néha ülhessek a bakon is”

– Rékasi Károly

– **Hogyan lettél színész? Gyermekkori álmod teljesült ezzel?**

– Nem. Lovász akartam lenni, aztán fogtechnikus. Az egész egy sikeres középiskolai versmondó versenyen kezdődött. Odajött az egyik osztálytársam, és azt mondta: „Karsci, nem akarsz te színész lenni?”, mire én: „Miért is ne?” Ezen persze röhögött az osztályfőnököm, be sem akarta írni a jelentkezési lapomra. Az első jelentkezésemkor a harmadik rostán ki dobtak. Ekkor Pestre kerültem, ahol amatőr színjátszósokdtam, és egészen más képp készültem a felvétellel.

– **Hátránynak érezted, hogy egy kisvárosból indultál el?**

– Nem. A baj az volt, hogy senki nem mondta: Figyelj, ha odamész, akkor saját magad mutasd meg!

– **A magánéletben mindig saját magadat adod?**

– Most már igen. Ez egy elhatározás eredménye. Azt vettem észre, hogy helyben járok. Azt mondták, hogy na, ez egy jópofa, vékony, szőke kölyök, s ettől a következő viselkedésformát várjuk el. Én pedig igyekeztem az elvárásoknak megfelelni.

– **Hogy kerültél a sorozatba?**

– Egy újságíró barátunk felhívta a kedvesemet, s mondta, hogy küldjön magáról egy szakmai önéletrajzot egy induló sorozathoz, s a végén hozzátette: „Ja, meg a Kari is küldje el!”. Elhívtak próbafelvételre, és onnantól kezdve a producer nyakára jártam. Igazából a szerepem háromhónapos. A sorozat német eredetijében Barta Zsolt eddig „működött.”

– **Előre tudtad, milyen szerepet fogsz elvállalni?**

– Teljes egészében nem, mert ők is csak három hónapra látták előre. Annyit lehetett róla tudni, hogy a Kertész család személynét csábítja el ez a vidékről a fővárosba keveredett muki, aki felmérte, hogy két úton érvényesül-

het: az egyik a tanulás, de az bizonytalan és sokáig tart, és van ez a másik, aminek azért megvannak a maga hátulütői.

– **A valódi életben élnél ilyen életet?**

– Ez egy olyan ember, akit az utcán is láthatok. Felvesz egy magabiztos pózt, s a környezete elhiszi a határozottságát. Én nem tagadom: bizonyos dolgait irigylem, de nem követném mindenben, mert utálok, ha valaki másokon átgázol.

– **Kicsit más téma: rally.**

– Egy ismerősöm egyszer megkérdezte, nem volna-e kedvem beülni navigátornak az autójába. Belementem. A tereprally kategóriában a legkisebb osztályban (2000 cm³-ig) indulunk egy Lada Nivával – először áprilisban.

– **Hogy jut idő ennyi mindenre?**

– Csinálok magamnak. Úgy gondolom, az embernek arra jut ideje, amire akarja. Én azt imádom, ha nagyon-nagyon tele van a határidőnaplóm. Úgy tartom, hogy az ember annyit ér, ahányféle dologgal foglalkozik. Ezt úgy is mondják, hogy annyit érsz, ahány nyelvet tudsz, de ez nálam nem jött be. Nagy baj azonban nincs, mert a lányom beszél németül, a feleségem angolul...

– **Ha már a családnál tartunk: mennyi idő jut rájuk?**

– Változó, de ez nem időfüggő. Az egymással való törődés nem egyenesen arányos az idővel. Lehet együtt élni és egymás mellett élni. Mennyivel jobb az előző!

– **Tervek?**

– Sok mindenre készülök. Elkezdünk forgatni egy másik sorozatot, amit majd a tv2 sugároz szeptembertől. Ez az Európa expressz: Akciódús, lendületes, fiatalos. Szintén szeptemberben indul egy erotikus műveltségi vetélkedő, ahol műsorvezető leszek. Minden kérdés az erotikával kapcsolatos, de a játékosoknak különböző műalkotásokat kell felismerni.

Ezen kívül fölmondtam a Nemzeti Színháznál.

– **Ennek mi volt az oka?**

– Az, hogy megváltoztam. Csak olyasmiben veszek részt, amiben jól érzem magam.

– **Elképzelhető, hogy majd egyszer egy másik színházban láthatunk?**

– Minden elképzelhető. Fontos, hogy olyan helyen legyek, ahol kellek, s az is fontos, hogy ha valahová tartozom, akkor ott ne csak a szekeret toljam, hanem néha ülhessek a bakon is.

Muhari Andrea

MR SZEGED

Reggel a hírekben,
Dél előtt a hálózatban,
Délután a magazinban,
Este a nemzetiségi nyelvekben,

Azaz helyben,
a régióban, az országban:

Magyar Rádió Szeged

FM 93,1 és 66,29

naponta 16 órában

„Információszerzésre használom az Internetet”

Be kell vallanom, hogy az Internet számomra még mindig egy kicsit idegen világ. A számítógéppel – bölcsész létemre – viszonylag korán, úgy 1989-90 körül kezdtem ismerkedni, a 90-es évek elején már szövegszerkesztővel (a felejtethetlen Commodore 64-en, Tiszatext programmal) írtam a tanulmányokat. Mivel választáspolitikáival foglalkozom, hamar meg kellett barátkoznom az adatbázis-kezeléssel, a grafikonkészítéssel is. A „hőskorban” kollégáim is jórészt az én biztatásomra ültek a klaviatúra mellé, s az akkori 286-os, legfeljebb 386-os gépek működtetése során a saját káromon tanultam meg a DOS-parancsokat, a lefagyott programok „újraélesztését”, s azt, hogy a vírusok nem csak influenzát okozhatnak. Így elmondhattam magamról, hogy laikus, de gyakorlott számítógép-használó vagyok. S ekkor jött az Internet...

Eleinte a tanszékünk nem is volt bekötvé az egyetemi hálózatba. A közgazdászok korábban ébredtek. Ők akkor még velünk egy folyosón „laktak”, és talán '93-ban egy szép napon azt láttam, hogy különböző kábeleket vonszolnak a folyosón, a szobákban pedig telefondugaszokra hasonlító küttyüket szerelnek fel. Megkérdeztem tőlük, mi lenne ez, s ekkor hangzott el a bűvös szó: Internet. Nem igazán tudtam, mi az, de megkértem őket, ha már itt vannak, „hálózzák be” a mi tanszékünk útjukba eső szobáit is. Azután sokáig nem is gondoltam az egészsre.

1995 tavaszán két hónapig kutattam Angliában, a Bradfordi Egyetemen. Magyar hallgatók is voltak kint, ők mutatták meg az emailt és az Internetet. Bevallom, nem győztem ámulni. Hihetetlen volt számomra, hogy ülök egy képernyő előtt Bradfordban, és valamelyik amerikai egyetem könyvtárában böklászom, este pedig pizzát rendelek. Vagy a feleségemmel (akit itthoni barátaim, Simon, Feleky és Katona tanár urak ültettek a saját gépük mellé, és mutatták meg neki a drótpostát) sűrű email-váltásokkal kintről „beszélem meg”, foglaljon-e szállást nyárra Olaszországba... Mondanom sem kell, hogy hazatértem után néhány héten belül itthon is boldog Internet-használó lettem. Az első időszakban válogatás nélkül min-

denre rácsodálkoztam, órákat töltöttem feleslegesen a gép mellett, nem célirányosan „szörföltem”, arra mentem, amerre a gép vitt. Aztán ezt meguntam.

Nem váltam Internet-függővé, de mindennap használom a hálót. Főleg választásokkal kapcsolatos információkat szerzek be; e témában sok kitűnő oldal van (például a magyar <http://www.valasztas.hu>, a <http://www.psr.keele.ac.uk/election.htm>, a <http://www.psci.unt.edu/es/links.htm> és a <http://dodgson.ucsd.edu/lij/> címeiken.) Más politológiai témákra főleg a <http://www.politicalresources.net> címről indulva keresek. Gyakran nézek bele a parlamenti ülések jegyzőkönyveibe (<http://www.mkogy.hu>). Általában belekukkantok a hazai internetes hírforrásokba (főleg az Indexbe és az Internettoba), de újságot és könyvet olvasni „hagyományos” módon szeretek. Rendszeresen használom a jól ismert keresőket, legutóbbi két külföldi utam alkalmával pedig Brüsszelben és Prágában itthonról, az Interneten keresztül találtam és foglaltam szállást. Mivel egyik passzióm a bor, rendszeresen benézek a <http://www.borvirag.hu> és a <http://www.media21.hu/borkultura/> címekre, de a Borbarát Magazint (<http://www.borbarat.com>) jobban szeretem kézbe venni. Telefonkönyv már régen nem volt a kezemben, a vasúti menetrend iránt sem az állomáson érdeklődöm. Az email természetesen mindennapos „munkaeszközöm”.

Felfogni a dolog technikai oldalát most sem tudom, soha nem is fogom megérteni, hogy mindez hogyan lehetséges egy kábelben keresztül. Főleg információszerzésre használom az Internetet, de szórakozni, utazni, kapcsolódni, kiállítás vagy filmet nézni, a barátaimmal beszélgetni nem „virtuális” módon szeretek.

Dr. Kovács László
egyetemi docens
SZTE ÁJK
Politológiai Tanszék

SZEGEDI EGYETEM

Új vírus támad

Egy kedves ismerősöm jóindulatú figyelemzetést küldött. Azt hiszem, meg kell osztanom mindenkivel. Hátha vannak olyanok, akikhez még időben érkezik.

„Ez egy valóságos figyelmeztetés a vírussal szemben. Új vírus van forgalomban, amit úgy hívnak, hogy «munka». Ha bármiféle munkát kapnál bármi módon, akár emailen, Interneten, vagy egy munkatársadtól... NE NYISD KI! A vírus hónapok óta kering az épületben a rendszerünkben, és mindazok, akik kinyitották a munkát, vagy csak megnézték, azt tapasztalták, hogy kitörlődött a magánéletük, az agyuk pedig abbahagyta a normális működést. Ha emailen munkát találsz, vagy egyáltalán munkával találkozol, úgy tudod megölni a vírust, hogy küldesz egy mailt a főnöködnek a következő szöveggel: «Már épp elég baromságot kaptam öntől, elmentem a kocsmába.» Ily módon az agyad automatikusan elfelejti a munkát. Ha papírdokumentum alakban kapsz munkát, egyszerűen emeld fel a dokumentumot és tedd a munkát a szemétkosárba. Vedd a kabátod és a kalapod, két barátoddal ugorj át a legközelebbi bárba, és rendelj három sört (vagy rumpuncsot). Ha ezt 14-szer elismétled, meg fogod látni, hogy a munkának többé semmi jelentősége nincs rád nézve, és a Flinstone család (a «subidubiduuu») a világon a legjobb rajzfilm.

Küldd el ezt az üzenetet bárkinek, aki rajta van a címlistádon. Ha NINCS rajta senki, akkor attól tartok, hogy a munka vírus már megfertőzte az életet.”

Banita

Jimmy a király(nő)!

(2. rész)

Hol is fejeztem be a múltkor? Jimmy a legcsinosabb TV-s csaj? Igen, már emlékszem! Valami ilyesmit írtam, és bár magam sem hittem volna, de azóta sikerült egy-két Internetes szösszenetet találnom, miszerint Jimmy az erősebb nem képviselője. Bizonyára mindannyian hallottatok az esetről, amikor Vágó István legújabb műsorában egy fiatal hölgy több száz ezer forintot veszített azért, mert nem tudta megmondani Jimmy eredeti keresztnévét (Imre). Az esethez különböző Internetes fórumokon többen is hozzászóltak. Egyesek szerint Jimmy csak azóta Imre, amióta fiúvá operáltatta magát. Erről jut eszembe! Ha netán valaki kedvet kapott a játékhoz nem árt megjegyezni, hogy a király(nő) fiát Zámbo Sebastiannak hívják. Nem is tudom, miért sláger Zámbo Jimmy hanganyagokat küldözgetni, amikor ezeket a lemezeket tényleg semmi mással össze nem teveszthető feeling jellemzi. Talán pont ezért?

Balec

Isten hozott a hálón!

Igen, az Interneten tényleg minden rajta van. Erre akkor jöttem rá, amikor elkezdtem különböző egyházak honlapja után kutakodni. Nem túl tapasztalt felhasználó révén a keresőprogramba csak a „valás” címszót írtam be. Naiv voltam. A program 15837 idevonatkozó oldalt dobott ki. (És valószínűleg azért ilyen keveset, mert csak a magyarok között kerestem). A következő körben konkrétan fogalmaztam.

A történelmi egyházak hozták a formájukat, honlapjaik visszafogottak, konzervatívák, szigorúan tényt közölnek. Ezt viszont kimerítő részletességgel teszik. A katolikus egyház (www.katolikus.hu) tömérdek információt zúdít a kíváncsiskodókra. Ha valakinek van elég ideje (meg kedve), akkor elolvashatja a teljes katekizmust, de a kezdők kedvéért megtalálható itt a Tízparancsolat is. Az elszántabbjai pedig 11 féle bibliafordításban kutakodhatnak (van orosz is!). Az viszont szembeszökő, hogy a honlap tervezőinek nem a képi gyönyörködés volt a fő célja. A reformátusok (www.reformatus.hu)

szintén ezt a módszert követték. Honlapjuk alapos tájékoztatást ad az egyház történetéről, szervezetéről, híreiről stb., de itt sem ugrik le semmi a képernyőről. A kisegyházaknak úgy látszik, jobban sikerült felvenni a fiatalos tempót, mert ők már színes, látványos képekkel gazdagították oldalait, és jobban ki tudták használni az Internet nyújtotta lehetőségeket. A Hit gyülekezete (www.hit.hu) például vendégkönyvet működtet, ahol az egyháztagok üzenhetnek egymásnak. Van saját archívumuk is, ahová összegyűjtötték az összes velük kapcsolatos újságcikket. Ha valakit érdekel, hogy mi történik egy „gyűlés” istentiszteleten, de nem szeretne személyesen elmenni, elolvashatja a tanítások szövegét. Természetesen „hagyományos” részei is vannak a honlapnak, amelyek az egyház hitvallását és történetét tartalmazzák.

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának (mormonok) kapásból két honlapját találtam meg. Van egy nagyon profi, hivatalos lapjuk (w.lds.org), de ez csak angolul olvasható. A magyar

nyelvű oldal (www.extra.hu/mormon/index.html) nem hivatalos, az egyik magyar egyháztag „alkotása” – és még fejlesztés alatt áll. Itt megtalálható minden olyan információ, amely Magyarországgal kapcsolatos, de természetesen közel sem olyan részletesen, mint a központi honlapon. Ez utóbbit érdemes meglátogatnia annak, aki szeretne többet tudni az egyházzal, mert külön rész foglalkozik azokkal a „legendákkal”, amelyek a mormonokról terjednek (lásd: többnejűség).

Miközben egyik egyház honlapjáról szörföztem a másikéra, belebotlottam az ateistákba (w3.swi.hu/ateizmus). Nagyon komolyan veszik magukat, bevallott céljuk, hogy a vallásos embereket letérítsék megkezdett útjukról. Érdekes oldal, mindenképpen érdemes meglátogatni.

SZMSE

Néhány további honlap:

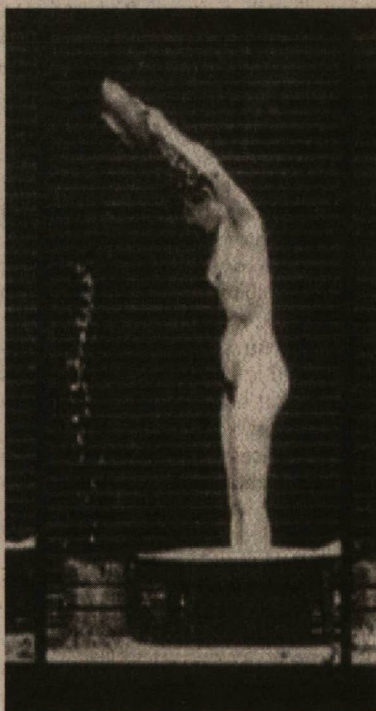
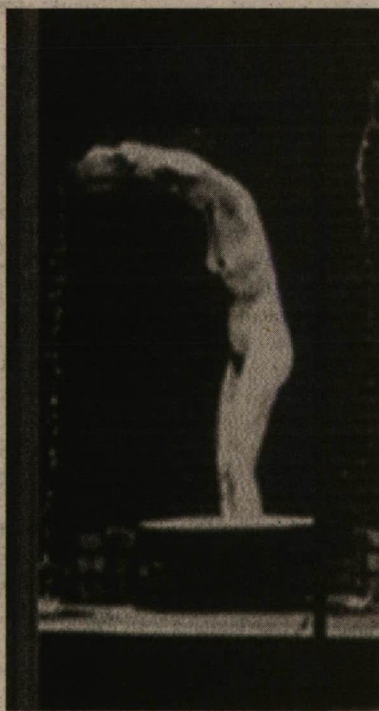
Evangéliumi Pünkösdi Közösség:

www.epk.hu

Krisna tudatú Hívők: www.krisna.hu

Evangélikusok: www.lutheran.hu

<http://index.szeged.hu>

Hírek Percről Percre...

index.SZEGED

A taccsos elnök

Az olimpia és a labdarúgás kapcsolatáról tartott előadást Bozóky Imre, a Magyar Labdarúgó Szövetség elnöke április 6-án, pénteken, a Szege-di Tudományegyetem Móra épületében.

Tette mindezt körülbelül negyedórán. A nem túl sok izgalmat és érdekességet ígérő téma, mint kötelező feladat, gyorsan túl lett tárgyalva. Először is a szintén jelenlévő Szöllősi György, nemzeti sportnapilapunk Bozóky-tudósítója ismertette labdarúgó-válogatottaink eddigi olimpiai szereplését a mintegy tizenöt fős hallgatósággal. Három arany, egy ezüst, egy bronz, Bene Feri a király, a múltkor Atlántában emelt fővel leszereplés. A tények elhangzása után a Magyar Football Leges-legeső Embere megerősítette az elhangzottakat, majd belekezdett. Az olimpiai labdarúgótorna régóta a világbajnokság, a kontinensbajnokságok és a klubkupák árnyékában létezik, hála a huszonhárom éves korhatár teremtette színvonaltalanságnak, amin a megengedett három túlkoros játékos sem sokat segít. Ez azonban még mind semmi. Bozóky szerint hamarosan eljőhet az az idő, amikor a válogatottba elengedett játékosok után a klubok pénzt fognak követelni a nemzeti szövetségektől. (Tessék megnyugodni, ez még nem a Beitar Jerusalem – magyar válogatott – Sándor Tamás háromszögre vonatkozik.) A nagy csapatok viszont be-

keményítettek: a szeptemberi-októberi Sydney olimpiára nem akarják elengedni sztárjaikat. Nagy veszélyt jelenthet még a nyári játékok focijára a pénzért bármire képes Sepp Blatter FIFA-elnök kedvenc agréme: a kétévenkénti világbajnokság. Ezzel kapcsolatban Bozóky elmondta, hogy egyelőre távolinak tűnik a gondolat megvalósítása. Beismerte: ennek a koncepciónak egyetlen célja a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség profitszerzése. Ekkor az olimpiai téma már messze járt, következhetek az elevenbe vágó kérdések. Sok érdekeset megtudhattunk. Először is: ő nem a kormány embere volt a tavaly szeptemberi elnökválasztáson, és most sem Deutsch Tomiék bizalmasa. Ezt ő maga mondta, Dr. Bozóky Imre. Szerinte a futball már nem létezhet politika nélkül, elengedhetetlen, hogy a labdarúgó szövetség elnöke jó kapcsolatot ápoljon az ország politikai vezetőivel. Részéről ennyi. Az imént említett tavalyi elnökválasztásról, erről az utolsó pillanati meglepetéseket tartogató gigászi küzdelemről is esett szó. Mint a jelenlévők megtudhatták, a verseny fordulatossága elsősorban nagyon remek diplomáciai

kvalitásokkal rendelkező ex-focifőnökünknek, Kovács Attilának volt köszönhető. A volt FIFA-partjelző élménybeszámolt még friss elnökként a Szövetségben tett első látogatásáról, amiből kiderült, Kovácsnak az ott uralkodó állapotokhoz és hangulathoz szintén lehetett valami köze. Hogy mi, nem nehéz kitalálni, fantázia kérdése az egész. Azután hiteles forrásból értesülhettünk arról, hogy a vb-selejtezők sorrendjéről dönteni szándékozó, bukaresti értekezleten – a kétségkívül autentikus, ProSport, román sportlap álláspontjával ellentétben – nem feltétlenül a magyar küldöttség impotenciáján múltott a megegyezés. Megannyi mókás anekdota közül a legérdekesebb a három évvel ezelőtti Bajnokok Ligája-döntő első góljának története volt. A dortmundos Riedle Juventusnak lött találatát ugyan érvényes volt, de a meccsen Puhl Sándor segítőként lengető Bozóky számára ez a szünetig nem volt teljesen egyértelmű. Ha az MLSZ-elnök feje felett átsapnak a hullámok, a saját maga által, a nemzetközi meccsek előtt készített videofelvételeit nézi. Legutóbb a szeptemberi elnökválasztás előestéjén videózott... Jó lenne, ha minél kevesebb szükség lenne azokra a kazettákra.

V.Z

Nyári nyugalom?

Nyítás május 27-én. Horvátországot fogadjuk. Azután Görögországot, majd végül Finnországot. Oda-vissza. Az Eb-ért. Messze van még. Egy valami biztos: a magyar röplabda fejlődik. Sajnálom, és csodálkozom, hogy egyáltalán nem verték nagy dobra a Szakszig - Nyíregyháza női együttesének Interliga győzelmét. Furcsállottam. Igen, furcsállottam, mert a röplabda ugyanolyan csapatsportág, mint például a kézilabda, vagy a kosár. Ha a Dunaferr BEK győztes, az egész ország ünnepel, ha a Fradi nyolc gólt rúg, szintén megpezdül az egész közélet. Sőt, szubjektív leszek, szerény véleményem szerint a csapatjátékok csapatjátéka a röplabda. Itt a figyelem, a koncentráció, az állóképesség és a technikai tudás együttes jelenlétekor érhető el csak a siker. A siker, amely immár kézzelfogható a szabolcsi lányoknál. Nem becsülik meg őket. A bajnokságban még senki sem verte meg őket. Talán beár-

nyékolja a menetelésüket a tény, a Magyar Röplabda Szövetség nem indítja el a női válogatottat az Eb selejtezőkön. A furcsa szó már kevés ez után a mondat után. Valaha Európa legjobbjai között voltunk. Messze van már. Egy valami biztos: a férfi röplabda fejlődik. A férfi is. Az Extraliga színvonalas küzdelmeket hoz, bárki bárkit megverhet, a közönség nem panaszkodhat. Egy-két csapat kiemelkedik, úgymint a tavalyi bajnok Kaposvár és hogy, hogy nem a Nyíregyháza. Hát ez meg hogy lehet? Talán figyelnek erre a sportágra ebben az elmaradottnak mondott, lesajnált keleti városkában? Igen. Nagy forgás, akarom írni fordulat ez a honi röplabdában. Nincs már nagy Szeged, nagy Eger, nagy Vasas, az új főváros: Nyíregyháza. No, és bizhatunk-e az utánpótlásban? Úgy vélem igen. Kedvenc példám Kecskemét. Igyekezete, és sikerei az utánpótlás területén példamutatóak, korosztályos csapatai évek óta verik az országot. Nagy já-

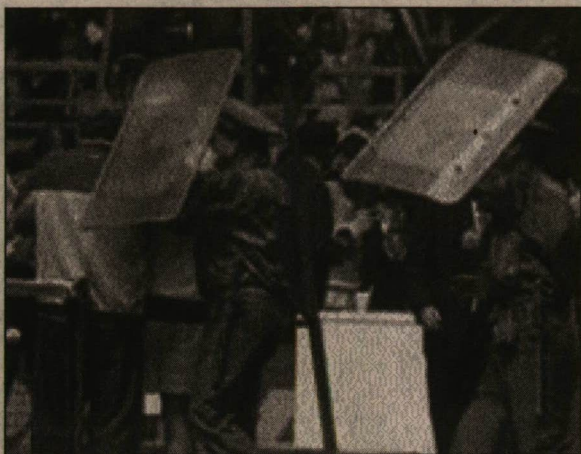
tékosokat neveltek, igazi röpis fellegvár. Így állunk. No és mi lesz nyáron? Nyári Sándor már tudhat valamit. Az előző Eb selejtezőn nem sok hiányzott a kijutáshoz. Aztán elbuktunk. Majd legközelebb, gondolta mindenki. A legközelebb eljött. Az esélyünk ismét megvan. Vannak asza-ink is, ám! Kántor Sándor Modenában, Mészáros Dömötör Padovában profiszkodik. A világ legszínvonalasabb bajnokságában, Olaszországban (a nyári Eb helyszínén) népszerűbbek, mint idehaza. Útnak, fogadnak, feladnak. Mi nem fogjuk feladni. Mi lesz még a nyáron? Hát persze napsütés, nyugalom, strand, és igen, röplabda. Ahol az ászok ászai ászok sorát ütve szórakoztatnak, játszanak, küzdenek egymásért, az Ászokkal barátokozó közönségért, és ezért a gyönyörű sportáért. Strandon és parketten. Talán. Messze még a Nyári kaland, de mégis olyan közel...

Dobos Sándor

2000. április 18.

A fehér sport fekete napjai

Tenisz Davis kupa-mérkőzésen, Bukarestben, Románia – Magyarország 3:2. Minden vereség fáj, de ez most tőlük, ott, nagyon. Rádadásul olyan állapotok közepette. A Magyar Rádió riportere a dühtől és az elkeseredettségtől elhomályosult hangon nyögte telefonba tudósítását a találkozó két befejező meccséről: a sportlexikonokban csupán a román győzelem áll majd, annak gyalázatos körülményei elsikkadnak. A körülmények: hazai vonalbírók, ennek következtében „mozgó” vonalak, négyezer kedves, üvöltő Pescariu-szimpa-tizáns által teremtett hangulattól maga alá csináló mérkőzésvezető. A bukaresti csarnokot a fair play szelleme lengte be. A „szurkolók” ekképpen is cselekedtek. Berényi János, a teniszszövetség elnöke elpanaszolta, hogy minden egyes elrontott magyar szerva után egy-két perces standing ovation szakította félbe a mérkőzéseket. El lehet képzelni, mi történt, ha a román játékosok csináltak pontot... Vendégszerető keleti szomszédaink igen-igen fejletlen szurkolási kultúráján (amely terén nekünk is vannak hiányosságaink) nagyvonalúan felülemelkedve, a problémát globális szinten szemügyre véve nem lehet nem észrevenni: a tenisz világa erős morális züllésnek indult. Azt, hogy McEnroe nem szeretette a kamerákat, és időnként szükségét érezte annak,

hogyan földre vigyen egyet-kettőt, azok kezelőivel együtt, már rég megemésztette mindenki. Ivanisevics ütőpusztításaira,

Agassi káromkodásaira, Tarango vonalbíróveréseire már senki sem kapja fel a fejét. Az sem újdonság, hogy a kínai úszónőfazon lassan átveszi az uralmat a női teniszben. Eddig a szurkolói magatartás volt az, ami a tenisz vilá-

gát az egyik legjellemzőbben megkülönböztette a többi sportot körülvevő miliőtől. A Roland Garros-on évek óta divik zavarni a franciák ellen játszókat, Bukarestben legutóbb már a mobiltelefont is bevetették: magyar szervák előtt hívogatták egymást a derék vlachok. Az erkölcsei romlás a legutóbbi Davis kupa-hétvégén jutott csúcspontjára. Santiagóban félbeszakadt a Chile – Argentína teniszmeérkőzés. A kelletnél kicsit vehemensebb hazai szurkolók székeket, üvegeket, zsenge gyökereket és gyöngye szereket dobáltak a pályára. Az argentinok hazáig menekültek, a chileiek kitakarítottak a csarnokban, a teniszvilág szégyenkezik. A Nemzetközi Teniszszövetség egyelőre vizsgálódik, döntés pár hét múlva várható. Nem ártana végre egy-két véres szankció, különben lassan odáig fajulnak a dolgok, hogy a wimbledoni árusok dudát, kereplőt, petárdát, füstbombát kínálnak majd a sörtől edzett hangú, vidáman éneklő-ugrándozó teniszfanoknak.

goran

A francba...

Elhatároztam, hogy most nem a fociról írok. Mindenki erről beszél, de igazából már senkit sem érdekel. Lerágott csont, az ember már megcsömörlök tőle. Két foglalkoztat az, hogy egy fővárosi zöld-fehér csapatban szereplő középpályás olyan szégyenteljes módon odaszól az ellenfél edzőjének, hogy az már hihetetlen? Két bosszant, hogy egy élő legendával, elismert szakemberrel, hovatovább egykori edzőjével teszi ezt ez a futballistának aligha nevezhető egyén? Miért írjak Sováb, Koszora, Krajec, Rusvay és Fejéregyházi varázslatos játékaról a profik között? Ők ugyanis váci játékosok az élvonalban, és a sportnapilap is immár így ír a mérkőzéseikről: „a Vác egyszer csak kiegyenlített”. Ez már senkit sem hat meg, engem sem. Arra sem gondoltam, hogy az egykoron sebb napokat megélő katonacsapatról fecsegjek, teljesen felesleges. Ez a sztori Piroska és a farkas történetére emlékeztet. Csak mese az egész, és mi már bizony kinőtünk a mesék világából. Eszembe sem jutott, hogy azzal untassam az olvasót, miért került a béka feneké alá a brazil specialista, a meccsre időnként el sem utazó Siófok; a román specialista, a csatárjátékot ötmeccsenként felvonultató Diósgyőr; a magyar specialista, rapszodikus teljesítményt nyújtó Halaadás; a semmilyen specialista Nagykanizsa. Nem szeretnék foglalkozni a megfogyatkozott, és megSZAPORodott bajnokságban immár csak idegenben játszó belügyesekkel, a horvát specialista agrárosokkal, a holland specialista bajnokcsapattal. Hiszen róluk csak pozitív dolgokat sorolhatnék, nem igaz? Elegem van a sajnálkozásokból, a száználmás, vagy én már nem is tudom, milyen szövegekből: „a szél tönkretette a játékot”, „már csak hat pont és elérjük a célunkat” stb. Meg sem fordult a fejemben az a gondolat, hogy esetleg egészen a válogatottig menjek tovább, hiszen mindig előrébb állunk a világranglistán, mint Kuti Kis Rita, és hát ugye nem kaptunk ki, és ez a lényeg, ugye? Igen. Foci. Nem igaz.

A francba...

dobos

EUR VOLANT TAXI

SZEGED

444-888-488-488

Diákoknak kedvezmény!

SZ GEDI
GYETEM

Irina, Mása, Olga